Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 799
Duminică 24 dec. 1961

8 pagini
Prețul 40 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, s-au încheiat lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Consfătuirea pe țară a fruntașilor agriculturii socialiste își încheie lucrările sale cu rezultate deosebit de rodnice. Ea a reunit peste 3.000 de participanți din care 1.800 de delegați ai colectiviștilor — președinți de gospodării colective mai vechi și mai noi, brigadieri, îngrijitori de animale și mulgători, fruntași ai agriculturii din toate regiunile țării. La Consfătuire au participat ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști, mecanizatori, conducători de Gostat-uri, oameni de știință, cadre din institutele de cercetări agricole, din industria constructoare de mașini și chimică, activiști de partid și de stat.

Această componență a imprimat Consfătuirii caracterul de adevărată tribună a experienței înaintate, prilejuind o analizare multilaterală a problemelor fundamentale ale dezvoltării agriculturii socialiste în țara noastră.

In adunările generale ale colectiviștilor, care au precedat Consfătuirea, o dată cu alegerea delegaților pentru adunările pe raioane, s-au trecut în revistă realizările obținute, neajunsurile care mai există și s-au discutat măsurile pentru îmbunătățirea continuă a activității gospodăriilor colective, s-au scos la iveală posibilitățile de dezvoltare și rezervele mari de care dispune fiecare dintre ele.

In adunările raionale care au urmat, colectiviștii au făcut un larg schimb de experiență, au confruntat rezultatele obținute de gospodăriile colective din fiecare raion și au ales din rîndurile lor, ca reprezentanți la Consfătuirea pe țară, oameni vrednici, activi, cu o bogată și valoroasă experiență.

In cuvîntul lor, fruntașii agriculturii noastre socialiste au împărtășit rezultatele muncii, planurile și angajamentele lor de viitor, făcînd numeroase propuneri prețioase precum și observații critice menite să ducă la îmbunătățirea activității organelor de stat, centrale și locale, pe tărîmul agriculturii.

Reprezentanții gospodăriilor milionare și multi-milionare au povestit aici cu îndreptățită mîndrie despre succesele admirabile pe care le-au obținut în sporirea producției agricole, despre creșterea continuă a nivelului de trai al colectiviștilor. In același timp, a apărut cu claritate că avem încă numeroase gospodării colective în fața cărora mai stă sarcina de a se consolida economic și organizatoric pentru a deveni unități socialiste puternice și înfloritoare.

Fără îndoială că dezbaterile Consfătuirii noastre vor constitui un puternic îndemn pentru colectiviștii din gospodăriile fruntașe de a obține noi succese, și mai mari, iar pentru colectiviștii din gospodăriile mai slabe — de a ajunge pe cele fruntașe, de a se ridica la nivelul acestora și chiar de a le întrece.

Intervențiile celor 79 de vorbitori, din cei 162 înscriși la cuvînt, cuprind învățăminte bogate, care vor fi de un mare folos în lupta pentru obținerea de producții agricole îmbelșugate, pentru dezvoltarea agriculturii și creșterea bunăstării colectiviștilor.

O caracteristică a tuturor cuvîntărilor constă în faptul că ele s-au axat pe principalele probleme ce decurg din Directivele Congresului al III-lea al partidului: încheierea colectivizării, consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, sporirea producției de cereale, dezvoltarea sectorului zootehnic, creșterea producției pomiviticole și legumicole, extinderea mecanizării.

Consfătuirea noastră a avut un caracter de lucru, ceea ce s-a reflectat în însuși modul ei de desfășurare. Pentru a se analiza cît mai aprofundat problemele dezvoltării principalelor ramuri ale agriculturii noastre s-au alcătuit șase comisii: pentru producția de cereale și plante tehnice; pentru creșterea animalelor; producția pomiviticolă; producția legumicolă; mecanizarea agriculturii și pentru problemele economice și organizatorice ale gospodăriilor colective. La lucrările comisiilor au participat 682 de tovarăși — oameni de știință, ingineri, tehnicieni, directori de G.A.S., președinți de gospodării colective, activiști de partid; au luat cuvîntul 181 de vorbitori care au examinat cu competență și simț de răspundere, sub toate aspectele, problemele supuse dezbaterii. Concluziile discuțiilor au fost sintetizate în referatele prezentate aici, care cuprind recomandări și propuneri deosebit de valoroase pentru dezvoltarea agriculturii. Sînt de părere că forurile competente vor trebui neapărat să țină seama de ele.

Cuvîntările participanților sînt publicate pe larg de presa noastră, fiind urmărite cu multă atenție și comentate în întreaga țară. Se poate spune că la Consfătuirea noastră participă întreaga țărănime, toți cei a căror activitate este legată de dezvoltarea agriculturii.

Tovarăși,

Mulți dintre dumneavoastră ați participat și la Consfătuirea de la Constanța. De atunci au trecut mai puțin de 4 ani, dar în acest răstimp în viața satelor s-au petrecut mari schimbări. In stadiul în care se afla atunci transformarea socialistă a agriculturii erau predominante întovărășirile, al căror număr era de 12.000 reprezentînd circa 30 la sută din totalul suprafeței arabile colectivizabile, în timp ce numărul gospodăriilor colective era de numai 2.700, cuprinzînd doar 19 la sută din această suprafață. Totodată, în afara sectorului socialist al agriculturii se mai aflau peste 4.800.000 hectare, aparținînd țăranilor cu gospodărie individuală, ceea ce reprezenta 49 la sută din suprafața arabilă a țării.

In prezent, gospodăriile colective dețin rolul preponderent în agricultură; ele cuprind 67 la sută din suprafața arabilă colectivizabilă, fără localitățile de munte, ceea ce înseamnă peste 5.000.000 hectare, și grupează aproape 2 milioane de familii de țărani colectiviști — în timp ce numărul întovărășirilor s-a micșorat la circa 7.100, avînd 23 la sută din această suprafață. Gospodăriile colective și întovărășirile, laolaltă cu gospodăriile agricole ale statului, dețin peste 90 la sută din totalul suprafeței arabile. *(Aplauze puternice).* In afara sectorului socialist mai sînt numai 700.000 de hectare, fără a socoti localitățile de munte.

De la 1 iulie 1960 pînă la 1 decembrie 1961 au intrat în gospodăriile colective 867.000 de familii de țărani, cu o suprafață agricolă de 2.070.000 hectare. In ultimele 3 luni, suprafața deținută de gospodăriile colective s-a mărit cu 467.000 hectare teren agricol. Trebuie subliniat că, din numărul total de familii care au intrat în gospodăriile colective în ultimul an și jumătate, peste 770.000, adică aproape 90 la sută, provin dintre întovărășiți; în această perioadă un număr de 3.350 întovărășiri au trecut la gospodăria colectivă.

Procesul de transformare socialistă a agriculturii se desfășoară mai intens în regiunile cu cea mai mare pondere în producția agricolă a țării.

Regiunea București, cea mai importantă regiune din punct de vedere al suprafeței arabile, care deține 1.582.000 hectare, a devenit, după regiunea Dobrogea, cea de-a doua regiune complet colectivizată. Succese frumoase au fost obținute și în alte două regiuni importante din punct de vedere agricol; în regiunea Banat — colectivizată în proporție de 88,7 la sută și în regiunea Galați — colectivizată în proporție de 82,5 la sută. In Oltenia, una dintre principalele noastre regiuni cerealiere, sectorul socialist reprezintă 79,8 la sută din suprafața arabilă, gospodăriile colective cuprind 485.000 hectare, adică 56 la sută din suprafața colectivizabilă; în regiunea Iași, sectorul socialist reprezintă 91 la sută, iar gospodăriile colective — 51,5 la sută din suprafata arabilă. In regiunea Cluj, suprafața colectivizată la 1 decembrie reprezenta 75,4 la sută.

Toate acestea confirmă pe deplin justețea aprecierii făcute de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c. că țărănimea noastră trece în masă spre gospodăria colectivă, urmează cu încredere linia trasată de partid; se poate prevedea că procesul de colectivizare va fi încheiat înainte de 1965. *(Aplauze prelungite).*

Un rol hotărîtor în obținerea acestor rezultate l-a avut activitatea politico-organizatorică desfășurată cu perseverență și competență sporită pentru dezvoltarea și consolidarea sectorului socialist de organele și organizațiile de partid, munca entuziastă a activului comitetelor regionale și raionale ale partidului.

In cuvîntările lor, primii secretari ai comitetelor regionale de partid, președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare au prezentat un tablou cuprinzător al rezultatelor obținute și al metodelor folosite — între care o importanță deosebită a avut atragerea unui număr însemnat de colectiviști din cei mai buni la munca de lămurire a țărănimii; ei au dat un ajutor efectiv la înființarea noilor gospodării colective.

De o mare eficacitate s-a dovedit organizarea de vizite ale întovărășiților și țăranilor individuali în gospodăriile colective fruntașe, cu o producție multilaterală și venituri mari, care asigură bunăstarea materială și culturală a colectiviștilor; aceasta a exercitat o puternică influență asupra țărănimii ajutînd-o să înțeleagă însemnătatea și avantajele trecerii la gospodăria colectivă.

Stațiunile de mașini și tractoare, înzestrate cu un număr însemnat de mijloace necesare mecanizării lucrărilor agricole, își îndeplinesc rolul lor organizator în colectivizarea și în creșterea producției agricole. Un sprijin prețios în aplicarea cuceririlor științei și tehnicii înaintate îl dau gospodăriilor colective cadrele noastre valoroase de agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, mecanizatori și alți specialiști.

Consfătuirea a confirmat pe deplin importanța deosebită pe care o are în momentul de față concentrarea sistematică și perseverentă a tuturor forțelor pentru continua consolidare organizatorică și economică a gospodăriilor colective. Aceasta este o sarcină care trebuie să stea permanent în centrul atenției noastre în vederea desăvîrșirii construcției socialiste la sate și creșterii neîncetate a producției globale și marfă în fiecare gospodărie.

Una din căile principale pentru realizarea acestei sarcini este unirea gospodăriilor colective mici în gospodării mai mari care asigură condiții optime pentru folosirea rațională a pămîntului, a utilajelor, pentru utilizarea mai eficientă a forțelor de muncă și aplicarea agrotehnicii înaintate.

Experiența arată că în regiunile de șes, unde predomină cultura cerealelor, rezultatele cele mai bune le obțin gospodăriile agricole cu o suprafață între 1.500—2.500 hectare; în zonele de deal, cerealiere și pomiviticole, cu condiții mai puțin favorabile de mecanizare — gospodăriile cu circa 1.500 hectare, iar în localități predominant pomiviticole, unde este necesar un număr însemnat de brațe de muncă — gospodăriile cu o suprafață între 500—1.000 hectare. In această privință au fost aduse numeroase exemple edificatoare și în cursul Consfătuirii noastre.

In procesul de unificare, este necesar să se țină seama de particularitățile zonei și de condițiile concrete, economice și naturale, ale gospodăriilor, de posibilitățile lor de dezvoltare, de interesele și de dorința colectiviștilor.

Fiecare gospodărie colectivă trebuie să se dezvolte multilateral, complex, să-și creeze și să dezvolte, pe lîngă producția de cereale care constituie baza întregii producții agricole, și alte ramuri de producție — în primul rînd creșterea animalelor. Aceasta face cu putință valorificarea la un nivel superior a resurselor materiale de care dispun gospodăriile colective, folosirea mai deplină și în tot cursul anului a brațelor de muncă, obținerea unor venituri mari și constante an de an.

Dezvoltarea continuă a proprietății obștești reprezintă izvorul puterii economice a gospodăriilor colective, al creșterii veniturilor gospodăriei și ale colectiviștilor.

In anul 1960, gospodăriile colective au reținut pentru sporirea proprietății obștești în medie 14 la sută din veniturile bănești. Acolo unde nu se acordă grija cuvenită sporirii continue a avuției obștești, se bate pasul pe loc, gospodăriile rămîn în urmă, nu crește valoarea zilei-muncă.

Mulți vorbitori s-au referit în Consfătuirea noastră la experiența pozitivă a unui mare număr de gospodării în repartizarea suprafețelor agricole și a animalelor pe brigăzi permanente, subliniind că aceasta a contribuit în mod hotărîtor la efectuarea lucrărilor agricole într-un timp mai scurt și în condiții de bună calitate, la sporirea însemnată a productivității animalelor, la însușirea experienței brigăzilor fruntașe, la un control mai eficace asupra lucrărilor efectuate de către S.M.T.-uri. Organizarea muncii în brigăzi permanente și echipe face posibilă o mai justă retribuție a muncii după cantitatea și calitatea aportului fiecărui colectivist în funcție de producția obținută.

Un factor de mare însemnătate pentru creșterea veniturilor gospodăriilor agricole colective este sporirea producției-marfă și valorificarea ei către stat.

Gospodăriile colective livrează statului cea mai mare parte din surplusul de produse agricole de care dispun, după asigurarea nevoilor proprii ale gospodăriei și a nevoilor de consum ale colectiviștilor.

Față de cantitățile de produse agricole vîndute statului de către întreaga țărănime, partea gospodăriilor colective a crescut în comparație cu anul trecut de la 52 la 64 la sută la grîu, de la 51 la 64 la sută la porumb, de la 50 la 72 la sută la floarea-soarelui, de la 64 la 73 la sută la sfecla de zahăr, iar la lapte — de la 29 la 45 la sută.

Prin sistemul contractărilor cu statul se creează posibilitatea planificării și organizării producției pe termen îndelungat, se asigură desfacerea certă și avantajoasă a produselor și creșterea continuă a veniturilor bănești ale gospodăriei.

Tovarăși,

Congresul al III-lea al partidului nostru a stabilit ca principală sarcină în domeniul producției agricole, în perioada planului de șase ani, creșterea considerabilă a producției de cereale, îndeosebi de grîu și porumb.

Grîul se cultivă anual pe aproape o treime din suprafața arabilă a țării, obținîndu-se an de an recolte sporite. Avînd la dispoziție mașini agricole moderne, semințe selecționate și aplicînd măsuri agrotehnice corespunzătoare, în anul 1961 gospodăriile de stat au realizat 1.820 kg de grîu în medie la ha., gospodăriile colective — aproape 1.400 kg., întovărășirile — 1.125 kg. în timp ce gospodăriile individuale au realizat numai 850 kg.

Luînd cuvîntul în Consfătuire, tov. Ion Vineș, directorul gospodăriei de stat „Scînteia", regiunea Crișana, ne-a înfățișat pe larg experiența dobîndită la cultura grîului, metodele folosite și rezultatele pe care le-ați auzit: 3.713 kg grîu la hectar în medie de pe întreaga suprafață de 508 hectare. E un rezultat frumos, pentru care lucrătorii acestei gospodării merită toată lauda.

Anul acesta 227 de gospodării agricole de stat au produs pe o suprafață de 138.000 ha. peste 2.000 kg. de grîu în medie la ha. iar dintre acestea 60 de G.A.S.-uri au obținut de pe 25.800 ha. în medie peste 2.500 kg.

De asemenea 108 gospodării colective au recoltat peste 2.200 kg. grîu în medie la ha. iar alte 593 au obținut peste 1.800 kg. grîu la hectar. Aceste rezultate demonstrează că în toate gospodăriile agricole socialiste există posibilități mari de sporire a producției — care nici pe departe nu sînt încă folosite pe deplin.

Sînt convins că dacă conducerile unităților agricole, sfaturile populare, organele Ministerului Agriculturii, organele și organizațiile de partid vor munci cu mai multă perseverență pentru a răspîndi metodele înaintate ale gospodăriilor agricole fruntașe și vor generaliza experiența acestor gospodării, unitățile agricole vor realiza, an de an, recolte îmbelșugate.

Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c. a trasat Ministerului Agriculturii și institutelor de cercetări sarcina de a îmbunătăți activitatea în domeniul producției de semințe, astfel încît **întreaga suprafață cultivată cu grîu în toamna anului 1962 să fie însămînțată cu semințe selecționate din soiurile cu productivitate ridicată.** Datoria oamenilor de știință este de a studia temeinic noile soiuri, pentru a cunoaște bine rezistența lor la ger, secetă, cădere, la atacul bolilor și dăunătorilor.

In introducerea și generalizarea în producție a semințelor selecționate este necesar ca organele agricole să tragă învățăminte din neajunsurile de anul trecut, cînd, fără să se facă un studiu temeinic, anumite soiuri de grîu au fost introduse în raioane cu condiții mai puțin potrivite pentru cultivarea lor, ceea ce a dus la o producție scăzută. Asemenea practici nu pot decît să slăbească încrederea țărănimii în soiurile recomandate. Răspîndirea soiurilor noi în gospodăriile de stat și colective trebuie să se facă cu discernămînt, în mod diferențiat, pentru a se obține recolte mari și stabile.

In toamna aceasta s-au însămînțat cu grîu peste 3.200.000 ha., dintre care 1.800.000 cu soiuri cu productivitate spo-

(Continuare în pag. II-a)

În ultima zi a Consfătuirii

Vineri dimineața au continuat lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști.

Participanții la Consfătuire au întîmpinat cu puternice aplauze și urale sosirea în sală a tovarășilor Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea.

Lucrările ședinței au fost conduse de tovarășul Gheorghe Apostol.

Primit cu aplauze îndelungate, a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Cuvîntarea, urmărită cu o deosebită atenție, a fost subliniată în repetate rînduri cu vii și puternice aplauze. La sfîrșitul cuvîntării, asistența, în picioare, a ovaționat îndelung.

În pauza care a urmat, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și ceilalți conducători de partid și de stat s-au întreținut călduros cu participanții la Consfătuire și s-au fotografiat împreună cu delegații din toate regiunile țării.

În continuarea ședinței, în numele comisiei de redactare, tov. Virgil Cazacu a dat citire proiectului de Chemare a Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști către membrii gospodăriilor agricole colective, ai întovărășirilor agricole, lucrătorii din stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat, tehnicienii, inginerii și oamenii de știință din agricultură.

Consfătuirea a aprobat în unanimitate Chemarea.

Declarînd închise lucrările Consfătuirii, tovarășul Gheorghe Apostol a spus, printre altele: Consfătuirea noastră, care s-a desfășurat în cinci zile de muncă rodnică, a demonstrat din nou încrederea cu care țărănimea urmează și înfăptuiește politica partidului nostru. Dezbaterile care au avut loc aici, cuvîntarea deosebit de importantă a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej sînt pline de învățăminte prețioase pentru țărănime, clasa muncitoare și intelectualitatea noastră. Cu toții, uniți în jurul partidului, vom îndeplini sarcinile de mare însemnătate stabilite la această Consfătuire.

Intorși în satele și comunele dv. să vorbiți despre discuțiile care au avut loc la Consfătuire, despre politica partidului de dezvoltare a agriculturii, să faceți ca fiecare colectivist, fiecare colectivistă să devină cu adevărat un propagandist pentru terminarea colectivizării agriculturii mai devreme decît au prevăzut Directivele celui de-al III-lea Congres al partidului.

Vă urăm, dragi tovarăși, tuturor, sănătate deplină și spor la muncă!

Lucrările Consfătuirii au luat sfîrșit într-o atmosferă de mare entuziasm. Asistența în picioare a ovaționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru alianța trainică între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pentru înflorirea patriei noastre, Republica Populară Romînă. (Agerpres)

Acordarea unor titluri, ordine și medalii celor ce s-au distins în munca pentru dezvoltarea agriculturii socialiste

Conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste din Republica Populară Romînă"

Pentru muncă devotată și rezultatele deosebite obținute în transformarea socialistă a agriculturii, dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor agricole colective pe care le conduc, obținerea de producții agricole mari și constante, sporirea continuă a numărului de animale și a productivității lor, vînzarea către stat a unor însemnate cantități de produse agricole, prin Decret al Consiliului de Stat a fost conferit **titlul de „Erou al Muncii Socialiste din Republica Populară Romînă" și medalia de aur „Secera și Ciocanul"**, tovarășilor:

Viorel Uibaru, președintele gospodăriei agricole colective „Victoria," din comuna Lenauheim, regiunea Banat;

Ilie Crăciun, președintele gospodăriei agricole colective „8 Martie", din comuna Săveni, regiunea București;

Dumitru I. Tudose, președintele gospodăriei agricole colective „6 Martie", din comuna Stoicănești, regiunea Argeș;

Teodor Maghiar, președintele gospodăriei agricole colective „Steaua Roșie", din comuna Mădăraș, regiunea Crișana;

Gheorghe Maftei, președintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin", din comuna Țibucanii de Sus, regiunea Bacău.

Conferirea Ordinului „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I regiunii București

Pentru colectivizarea agriculturii întregii regiuni și rezultatele de seamă obținute în întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, pentru sporirea an de an a producției de grîu și porumb, creșterea efectivelor de animale și a productivității lor, pentru contribuția însemnată la fondul central de produse agro-alimentare, a fost conferit prin Decret al Consiliului de Stat,

Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I regiunii București.

Conferirea „Ordinului Muncii" clasa I unor gospodării agricole de stat, gospodării colective, stațiuni de mașini și tractoare și uzine constructoare de mașini agricole

Pentru rezultate deosebite obținute, an de an, în sporirea producției de cereale la hectar, în creșterea efectivelor de animale și a productivității lor, în livrarea de cantități importante de produse agro-alimentare la fondul central și în realizarea de beneficii peste plan, a fost conferit prin Decret al Consiliului de Stat.

„Ordinul Muncii" clasa I următoarelor gospodării agricole de stat:

Gospodăria agricolă de stat Variaș, regiunea Banat.
Gospodăria agricolă de stat Pietroiu, regiunea București.
Gospodăria agricolă de stat Segarcea, regiunea Oltenia.
Gospodăria agricolă de stat Hălchiu, regiunea Brașov.

★

Pentru producții mari și constante de struguri obținute la hectar, pentru calitatea superioară a produselor și depășirea an de an a beneficiilor planificate, a fost conferit **„Ordinul Muncii" clasa I**

Gospodăriei agricole de stat Odobești, regiunea Galați.

★

Pentru succese deosebite, obținute în dezvoltarea și întărirea proprietății obștești, în creșterea producțiilor de cereale, a efectivelor de animale și a producțiilor lor, pentru vînzarea către stat a însemnate cantități de produse agricole, a fost conferit **„Ordinul Muncii" clasa I** următoarelor gospodării agricole colective:

Gospodăria agricolă colectivă „11 Iunie" comuna Pechea, regiunea Galați.

Gospodăria agricolă colectivă „Gh. Dimitrov", comuna Cuza Vodă, regiunea București.

(Continuare în pag. 8-a)

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. I-a)

rită, în condiţii agrotehnice mai bune şi în termene mult mai scurte decît pînă acum, ceea ce a făcut ca semănăturile să răsară normal şi să intre în iarnă întărite şi bine înfrăţite.

Tovarăşi,

Anul acesta s-au cultivat cu porumb pentru producţia de boabe 3.430 000 ha. şi s-a obţinut o producţie medie de 1.700 kg. la hectar. Faţă de producţiile realizate în trecut, este un vădit progres. Dar, ţinînd seama de dotarea tehnică, de pămîntul bun pe care-l avem, de hărnicia ţărănimii noastre, producţia realizată este mică, foarte mică.

Gospodăriile agricole de stat au obţinut de pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb, de 312.000 ha., o producţie medie de aproape 2.500 kg. boabe la ha. Gospodăriile colective au obţinut 2.000 kg. în medie de pe o suprafaţă de 1.255.000 ha. Ceea ce trage în jos media pe ţară sînt producţiile scăzute ale întovărăşirilor şi gospodăriilor individuale. Intovărăşirile agricole au obţinut 1.340 kg. la hectar de pe 950.000 ha., iar ţăranii individuali — numai 1.150 kg. în medie la hectar pe o suprafaţă de 639.000 ha.

Este neîndoielnic că, dacă pe toată suprafaţa cultivată cu porumb s-ar aplica întregul complex de măsuri agrotehnice — aşa cum procedează un şir de gospodării fruntaşe — producţia medie la ha., în condiţiile unui an normal ar putea creşte la cel puţin 3.000 de kg. în gospodăriile colective şi la 3.500 de kg. în gospodăriile de stat.

Aceasta o dovedeşte experienţa a numeroase unităţi socialiste din agricultură. Un număr de 150 de gospodării de stat situate în toate zonele pedoclimatice unde se cultivă porumb, au obţinut peste 3.000 kg. ; dintre ele, 81 de gospodării au realizat peste 3.500 kg. De asemenea, 450 de gospodării colective au obţinut peste 3.000 kg. la hectar.

Experienţa unor gospodării colective — de pildă G.A.C. din comunele Horoatu Crasnei, Fundătura, Bolduţ, Mihai Viteazu din regiunea Cluj — a dovedit că, chiar în condiţiile secetei care a bîntuit anul acesta prin partea locului, se pot recolta 1.800—3.100 kg. porumb boabe la hectar. Aceasta arată ce importanţă are pentru obţinerea de recolte mari aplicarea măsurilor agrotehnice corespunzătoare, la timp şi în condiţii cît mai bune.

Anul acesta au fost cultivate cu hibrizi dubli de porumb peste 1 milion de hectare ; în 1962 se vor însămînţa circa 2 milioane de hectare, iar în anii următori sămînţa hibridă se va putea extinde pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb. Raionarea hibrizilor trebuie să se facă în aşa fel încît să nu se mai repete greşelile din anii trecuţi, cînd în unele locuri din partea de sud a ţării, unde verile secetoase sînt mai dese, au fost repartizate varietăţi care nu rezistă la secetă, în timp ce în localităţi din zonele nordice au fost daţi în cultură hibrizi cu vegetaţie prea lungă, care n-au ajuns la coacere deplină.

In lucrările Consfătuirii, a ocupat un loc important problema densităţii plantelor la hectar. **Experienţele efectuate de institutele de cercetări arată că, asigurîndu-se o densitate optimă a plantelor, producţia de porumb se poate mări cu 25—30 la sută în medie pe ţară.**

Pornind de la realizările remarcabile ale gospodăriilor agricole fruntaşe, de la bogata experienţă acumulată de lucrătorii din gospodăriile de stat şi S.M.T., de colectivişti, a fost făcută recomandarea ca **în fiecare gospodărie să se aleagă loturile cele mai bune pe care să se aplice măsurile indicate de ştiinţa şi practica înaintată pentru a se obţine o recoltă de porumb boabe de peste 5.000 kg. la hectar pe terenuri neirigate.** Dacă în 1962 gospodăriile colective ar realiza o producţie de 5.000 kg. porumb boabe în medie la hectar de pe 500.000 hectare, s-ar obţine, faţă de anul 1961, un spor de 1,5 milioane tone de porumb.

Ţinînd seama de experienţa bogată a ţărănimii noastre şi pentru acoperirea necesităţilor de consum ale populaţiei este necesar ca, pe lîngă sporirea producţiei de fasole din cultură pură, să dăm o mai mare extindere cultivării fasolei intercalate între porumb. Prin această metodă se pot obţine de pe fiecare hectar, pe lîngă recolta de porumb, în jurul a 300 kg de fasole boabe.

O atenţie deosebită s-a dat în dezbaterile Consfătuirii, **cultivării plantelor bogate în proteine pentru furajarea** raţională a animalelor şi pentru creşterea productivităţii lor, precum şi culturilor de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi, legume şi altele.

In 1962, suprafeţele cultivate cu mazăre pot fi mărite pînă la 300.000 de ha. prin restrîngerea altor culturi mai puţin valoroase, dar care ocupă în unele gospodării colective suprafeţe însemnate.

Producţia de **floarea-soarelui** a crescut continuu — de la 255.000 tone pe an în perioada 1956—1958, la 511.000 tone în perioada 1959-1961. Creşterea s-a produs însă mai mult pe seama extinderii suprafeţelor cultivate şi în mai mică măsură pe seama sporirii producţiei la hectar. Este necesar să înmulţim soiurile cu un conţinut ridicat de ulei, să cultivăm această plantă în terenuri arate adînc şi bine îngrăşate, să facem lucrările de semănat şi îngrijire a culturii în condiţii bune, sporind pe această bază producţia medie la hectar la cel puţin 1.500 kg.

Producţia de **sfeclă de zahăr** a crescut de la 1,7 milioane tone în 1958, la 2,8 milioane tone în 1961. Recoltele mari obţinute de numeroase gospodării colective ne arată însă că şi la această cultură putem ridica în mod simţitor producţia, realizînd pînă în 1965 recolte de 25.000 kg. în medie la ha. Sarcina este de a introduce în cultură soiuri cu un conţinut mai ridicat de zahăr, de a mări producţia la hectar şi de a orienta cultivarea acestei plante spre zonele cele mai favorabile.

La cartofi, producţia medie la hectar se menţine de ani de zile la un nivel nesatisfăcător. A întîrziat luarea măsurilor de înmulţire şi introducere în cultură a soiurilor valoroase. Pentru obţinerea unor producţii mari de cartofi este necesar să se aleagă terenurile cele mai potrivite, să se introducă pe scară largă soiuri productive şi rezistente la boli.

O problemă care trebuie să preocupe în permanenţă Ministerul Agriculturii şi sfaturile populare este **dezvoltarea zonelor legumicole în jurul oraşelor şi centrelor muncitoreşti** pentru a asigura aprovizionarea cît mai abundentă a populaţiei şi a evita transportul costisitor de la distanţe mari. S-a arătat în Consfătuire ce venituri mari se realizează prin cultura legumelor. Exemplele citate aci sînt concludente.

Considerăm judicioase analiza şi recomandările făcute de comisiile formate de Consfătuire în problemele viticulturii şi pomiculturii, precum şi în problema recuperării terenurilor neproductive şi combaterii eroziunii solului. Aceste recomandări, conforme cu orientarea dată de Congresul partidului, trebuie examinate cu atenţia cuvenită de forurile competente.

Tovarăşi,

Congresul al III-lea al partidului nostru a trasat sarcina ca pînă în 1965 numărul bovinelor să crească la 5,8 milioane, al porcinelor la 7,5 milioane, al ovinelor la 13 milioane — din care în gospodăriile colective 2.350.000 bovine, 3,7 milioane porcine, 7 milioane ovine.

Sarcina sporirii şeptelului se realizează cu succes. **Pînă la 1 noiembrie 1961, numărul bovinelor din gospodăriile colective a crescut la 930.000, din care 265.580 vaci şi 350.000 viţele.** Pe lîngă mijloacele proprii investite pentru sporirea şeptelului, gospodăriile colective au primit în 1961 din partea statului credite în valoare de peste 800 milioane de lei pe termen lung şi fără dobîndă, pentru procurarea de animale şi de materiale necesare construcţiei de adăposturi.

Cu toate acestea, nu sînt folosite încă marile posibilităţi de care dispunem pentru sporirea rapidă a efectivelor de animale. Condiţiile favorabile pentru creşterea animalelor sînt insuficient valorificate în regiunile Braşov, Mureş-Autonomă Maghiară şi în alte regiuni cu întinderi mari de păşuni şi cu o veche tradiţie în zootehnie.

Trebuie relevată atitudinea justă a acelor gospodării care îşi sporesc numărul de vaci din prăsilă proprie. Un exemplu bun în această privinţă îl dă gospodăria colectivă din Hărman, regiunea Braşov ; dintr-un efectiv de 526 vaci, cît are în prezent gospodăria, 326 sînt din prăsilă proprie.

Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c. a criticat tendinţa de a neglija unele rase autohtone sub pretextul că sînt slab productive. Experienţele făcute de staţiunile Institutului de Cercetări Zootehnice cît şi rezultatele multor gospodării de stat şi gospodării colective au arătat că, prin încrucişarea vacilor sure de stepă cu tauri selecţionaţi din rasele Brună de Maramureş, Roşie de Dobrogea şi Bălţată romînească, se obţin metişi care, bine hrăniţi, dau 2.500—3.200 litri lapte.

In Consfătuire, mulţi vorbitori au dat exemple convingătoare despre rezultatele pozitive obţinute în gospodăriile lor în ce priveşte **creşterea producţiei de lapte.** Producţii bune s-au obţinut în regiunile Suceava, Dobrogea, Crişana, Braşov şi Banat. La gospodăria colectivă din Comloşu Mare, regiunea Banat, s-au obţinut pînă la 1 decembrie a.c. 3.000 litri lapte în medie de la fiecare din cele 194 de vaci furajate; la gospodăria colectivă din Livedea, regiunea Bucureşti — 2.800 litri în medie de la 103 vaci furajate. 616 gospodării colective au realizat, numai în primele zece luni ale anului, o producţie medie de peste 1.800 litri lapte de la fiecare vacă furajată. Cu toate acestea, producţia de lapte în unele gospodării este încă nesatisfăcătoare. Şi anul acesta, un număr important de gospodării, în special în regiunile Argeş, Cluj, Iaşi şi Oltenia, obţin sub 1.000 litri lapte în medie de la fiecare vacă furajată; aceasta se datoreşte în primul rînd faptului că vitele nu sînt bine îngrijite şi alimentate cu furaje în cantităţi suficiente şi de bună calitate.

Deosebit de rentabilă pentru gospodăriile colective este **creşterea şi îngrăşarea porcilor,** care constituie sursa principală de sporire a producţiei de carne, aducînd mari venituri băneşti. In anul 1960, gospodăriile colective au livrat statului 100.000 de porci, iar în 1961 — 250.000 ; în anul 1962, ele vor livra pe bază de contract 900.000 de porci.

In ce priveşte **creşterea ovinelor,** numărul lor se menţine în jurul a 11 milioane capete. Rezultatele obţinute în creşterea numărului de oi cu lînă fină şi semifină fac posibilă realizarea sarcinii trasate de conducerea partidului de a elimina, începînd din 1962, importul de lînă. La 1 octombrie a.c., din totalul de peste 5 milioane ovine în sectorul agricol socialist, cele cu lînă fină şi semifină reprezentau 3.770.000 capete, adică peste 75 la sută. A sporit de asemenea şi productivitatea lor. Merită să fie menţionate rezultatele unor gospodării colective din Maramureş, Dobrogea şi Crişana, care au obţinut de la un număr mare de oi o producţie de 5—7 kg. lînă fină şi semifină în medie de la fiecare oaie, fapt care arată posibilităţile mari de creştere a producţiei de lînă.

Ca să se realizeze în 1965 numărul de oi necesar producţiei de 27.000 tone lînă fină şi semifină, se vor lua măsuri pentru păstrarea mieluţelor din aceste rase şi creşterea pînă în 1963 a unui milion de batali.

O problemă care trebuie să se bucure de o atenţie deosebită este **creşterea păsărilor.**

Aţi ascultat aici expunerea tov. Nicolae Dogaru, de la gospodăria de stat Giarmata, a tov. Gheorghe Hiotu, de la gospodăria de stat Andrăşeşti, şi expunerile altor vorbitori, care au arătat ce poate realiza un bun gospodar, pasionat şi conştient de importanţa economică a sectorului avicol. Gospodăria de stat Giarmata creşte anual 100.000 pui de găină şi 20.000 pui de curcă, la 100 hectare revenind 3.150 păsări, în afară de încărcătura cu animale mari. De pe urma sectorului avicol gospodăria a obţinut peste plan 2.5 vagoane carne de pasăre şi 270.000 ouă. Exemple asemănătoare se găsesc şi în gospodăriile colective.

In Consfătuire s-a arătat însă că numeroase gospodării de stat şi colective au doar o pasăre la 2—3 hectare. Să punem capăt, tovarăşi, cu hotărîre, acestei stări de lucruri intolerabile. **Toate gospodăriile de stat şi colective trebuie să-şi creeze un sector avicol puternic, să crească cel puţin 500—600 păsări la suta de hectare. In unităţile situate în imediata apropiere a oraşelor şi centrelor muncitoreşti trebuie să se dezvolte creşterea industrială a păsărilor pentru ouă şi carne, să se organizeze crescătorii cu cel puţin 10—15.000 păsări din cele mai bune rase specializate pentru producţia de ouă.**

Tovarăşi,

Pentru a se realiza sarcinile creşterii animalelor, a producţiei de lapte, carne, lînă şi altele este necesar ca în toate gospodăriile să se manifeste o grijă permanentă, susţinută pentru **sporirea producţiei de furaje.** Ţinînd seama de valoarea deosebită a porumbului însilozat, în primul rînd pentru hrănirea vacilor de lapte, se impune ca problema asigurării acestui furaj să fie mereu în centrul atenţiei organelor de partid şi de stat, a conducerii fiecărei gospodării. In această privinţă, comisia pentru creşterea animalelor a făcut recomandări valoroase şi consider că aplicarea lor este în interesul fiecărei gospodării.

In ultimii ani s-a extins cultura dublă a plantelor de nutreţ, îndeosebi a porumbului, pe suprafeţele de pe care s-au recoltat secara, orzul, rapiţa etc. Această metodă, care înseamnă de fapt o mărire a suprafeţelor cultivate, trebuie aplicată în anii următori de toate gospodăriile colective şi de stat, pentru a se obţine cantităţi suplimentare de furaje valoroase.

Păşunile şi fineţele naturale, care se întind pe mai bine de 4 milioane hectare, sînt o mare bogăţie a ţării noastre, ce trebuie să fie mult mai bine folosită. In Consfătuire s-au făcut propuneri folositoare de care e bine să se ţină seamă.

In gospodăriile agricole de stat şi colective trebuie să se organizeze pe scară mult mai largă producerea furajelor combinate, mai ales pentru porci şi păsări, care duc la folosirea mai raţională a nutreţului, la producţii sporite şi la scăderea preţului de cost al produselor animaliere.

Pentru adăpostirea animalelor, gospodăriile colective au primit din partea statului importante credite pe termen lung, materiale la preţuri reduse şi asistenţă tehnică. Executarea la timp a unor construcţii ieftine şi trainice este o problemă care trebuie să se afle în atenţia permanentă a organelor de partid şi de stat. Aici au fost date numeroase exemple de soluţii constructive, economice, potrivite a fi adoptate de gospodăriile colective care au de executat construcţii zootehnice.

Tovarăşi,

Muncitorii, inginerii şi tehnicienii din industria constructoare de maşini asigură, prin munca lor pricepută, într-o măsură tot mai însemnată, dotarea agriculturii cu tractoare, maşini şi utilaje moderne la nivelul tehnicii mondiale şi în numărul cerut de dezvoltarea agriculturii socialiste. **In prezent, pe ogoarele patriei noastre lucrează 52.000 tractoare fizice, peste 23.000 combine de cereale păioase, 48.000 semănători şi alte maşini.**

Industria noastră a produs un tip de combină de recoltat cereale păioase bine apreciată de lucrătorii din gospodăriile de stat şi de colectivişti, noi tipuri de semănători universale cu productivitate sporită, semănători de porumb de mare precizie şi cu randament ridicat ; în curînd, agricultura va primi un nou tractor universal de 65 C.P., cu înaltă productivitate ; vor intra în fabricaţie de serie o combină de recoltat porumb ştiuleţi, o combină de recoltat porumb siloz.

In faţa industriei stă sarcina de a-şi însuşi şi livra agriculturii maşini pentru mecanizarea lucrărilor de recoltare şi pregătire a furajelor, aprovizionarea cu apă, tunsul mecanic al oilor, mulsul mecanic al vacilor, transportul din interiorul gospodăriei, pentru mecanizarea principalelor lucrări de pomicultură, legumicultură, viticultură.

Dezvoltarea agriculturii noastre a demonstrat rolul mare pe care l-au îndeplinit şi-l îndeplinesc staţiunile de maşini şi tractoare în creşterea producţiei. Volumul lucrărilor mecanizate a crescut în 1961 de peste 2 ori faţă de 1959, iar gradul de mecanizare a principalelor lucrări în gospodării colective a fost de peste 90 la sută la arat şi la semănatul cerealelor păioase, de 70 la sută la recoltatul cerealelor păioase, de 76 la sută la semănatul porumbului. Extinderea mecanizării la un număr mare de lucrări şi îmbunătăţirea continuă a calităţii acestora au contribuit la obţinerea de producţii mai mari şi constante de către gospodăriile colective.

Un mijloc important pentru îmbunătăţirea activităţii mecanizatorilor îl constituie permanentizarea brigăzilor de tractoare la gospodăriile agricole colective. Faptul că aceiaşi mecanizatori sînt repartizaţi să lucreze mai mulţi ani la rînd în aceeaşi gospodărie duce la întărirea colaborării dintre brigada de tractoare şi brigăzile de cîmp ale gospodăriei colective, la mărirea spiritului de răspundere al mecanizatorilor faţă de soarta recoltei de pe tarlalele pe care lucrează.

Marea majoritate a mecanizatorilor, muncind conştiincios şi cu spirit de răspundere, efectuează lucrările la timp şi în condiţii de bună calitate, contribuie la creşterea considerabilă a recoltelor. Desigur, mai sînt cazuri cînd unii mecanizatori execută lucrări de calitate nesatisfăcătoare. Conducerile staţiunilor de maşini şi tractoare trebuie să considere drept o sarcină de cinste de a executa numai lucrări de bună calitate. **Organele şi organizaţiile de partid au datoria să exercite un permanent control asupra calităţii lucrărilor executate de S.M.T.**

Partidul şi guvernul au încredinţat **gospodăriilor de stat** sarcina de a deveni mari întreprinderi agricole socialiste, care să dea mari cantităţi de produse agro-alimentare pentru aprovizionarea populaţiei şi a industriei şi, totodată, să fie un model de agricultură socialistă pentru gospodăriile colective, să le aprovizioneze cu seminţe din soiuri de înaltă productivitate, cu material săditor şi animale de rasă. Putem spune că ele îndeplinesc cu bune rezultate aceste sarcini de răspundere.

Producţia globală agricolă a gospodăriilor de stat a crescut considerabil, a sporit productivitatea muncii şi a scăzut preţul de cost al produselor. In anii 1959—1961, ele au livrat fondului central de două ori mai mult grîu, de trei ori mai mult lapte de vacă, de aproape trei ori mai multă carne şi cu 75 la sută mai multă lînă faţă de anii 1956—1958. Anul acesta, contribuţia lor la fondul central reprezintă la grîu 36 la sută, la porumb 26 la sută, la carne 20 la sută, la lapte de vacă 36 la sută. Totodată, ele au livrat în cursul acestui an gospodăriilor colective peste 150.000 tone sămînţă de grîu de calitate superioară, 15.000 tone de sămînţă de porumb hibrid de mare productivitate, material săditor pomiviticol şi animale de prăsilă.

Nu putem însă trece cu vederea faptul că în toate regiunile mai există gospodării de stat cu producţii scăzute ; deseori, în cadrul aceleiaşi gospodării, producţia diferă chiar de la o brigadă la alta.

Gospodăriile agricole de stat dispun de suficiente mijloace mecanice, de numeroşi ingineri şi tehnicieni, de tot ce este necesar pentru a pune capăt acestei situaţii, pentru a asigura dezvoltarea lor multilaterală şi obţinerea unor producţii din ce în ce mai mari.

Consiliile gospodăriilor de stat, muncitorii, inginerii şi tehnicienii trebuie să-şi concentreze eforturile în direcţia folosirii mai raţionale a pămîntului şi a tehnicii de care dispun, să generalizeze şi să introducă pe scară largă în producţie cuceririle ştiinţei şi tehnicii agricole înaintate, să pună în valoare toate rezervele pentru creşterea puternică a producţiei vegetale şi animale, să îmbunătăţească continuu organizarea muncii, să respecte şi să întărească disciplina de plan şi financiară, să se preocupe permanent de creşterea productivităţii muncii şi de reducerea preţului de cost al produselor.

Tovarăşi,

In anii puterii populare numărul inginerilor, tehnicienilor agronomi, zootehnicienilor şi medicilor veterinari a sporit de aproape 9 ori faţă de 1938. Am ascultat cu mult interes cuvîntul mai multor specialişti, agronomi, zootehnişti, care-şi cunosc temeinic profesiunea, au dobîndit o experienţă preţioasă şi muncesc cu devotament pentru realizarea sarcinilor lor.

Nu poate fi satisfacţie mai mare pentru un agronom, zootehnician sau medic veterinar decît aceea de a munci efectiv pe teren, în gospodării de stat şi colective, unde îşi poate valorifica pe deplin cunoştinţele acumulate în anii de studiu şi poate vedea rezultatele concrete ale muncii sale.

Cadrele agricole de care dispunem trebuie folosite în mod raţional, corespunzător cu pregătirea lor şi cu nevoile unităţilor agricole socialiste. Numeroase cadre din agricultură sînt folosite în diferite munci nelegate de specialitatea pentru care s-au pregătit, în timp ce în G.A.S.-uri, gospodării colective şi S.M.T.-uri lucrează doar un număr redus de specialişti. In regiunea Bacău, din 395 ingineri agronomi şi zootehnicieni, numai 107 lucrează în gospodării de stat, colective sau S.M.T.-uri, iar în regiunea Oltenia, din 1.218 specialişti agricoli, numai 409.

Trebuie schimbată radical această stare de lucruri, îndreptînd majoritatea covîrşitoare a cadrelor de specialişti spre munca nemijlocită în unităţile agricole socialiste, acolo unde se hotărăşte soarta recoltei.

Pe lîngă grija de a folosi judicios cadrele agricole existente, sînt necesare eforturi serioase pentru a spori numărul specialiştilor agricoli şi a îmbunătăţi pregătirea lor. Se află în curs de elaborare un plan de măsuri privind dezvoltarea învăţămîntului agricol de toate gradele. Se prevede sporirea numărului studenţilor din institutele de învăţămînt superior şi extinderea reţelei şcolilor destinate formării cadrelor medii. Procesul de studiu în învăţămîntul agricol superior va fi temeinic îmbunătăţit, în scopul asigurării unei mai strînse legături cu producţia agricolă. Programele de studiu vor trebui revizuite, pentru a fi la nivelul celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi practicii agricole. Imbunătăţiri serioase vor fi aduse şi sistemului de pregătire a cadrelor medii, legînd întregul proces de predare a cunoştinţelor de munca practică în unităţile agricole socialiste, ceea ce va crea condiţii pentru temeinica pregătire teoretică şi practică a elevilor.

Treptat, şcolile tehnice agricole şi institutele de învăţămînt agricol superior vor trebui mutate în cele mai bune gospodării de stat sau staţiuni experimentale, asigurîndu-se aci condiţii necesare bunei desfăşurări a procesului de învăţămînt. Sîntem încredinţaţi că această măsură va ridica la un nivel înalt învăţămîntul agricol şi va fi primită cu satisfacţie de tineret, ca şi de corpul nostru didactic. *(Aplauze).*

Ritmul rapid al mecanizării agriculturii impune ca în cîţiva ani să se pregătească un număr de peste 60.000 mecanizatori agricoli. Pentru realizarea acestei sarcini, Ministerul Agriculturii va organiza pe lîngă staţiunile de maşini şi tractoare şi gospodăriile de stat numărul necesar de şcoli profesionale care să pregătească tractorişti mecanizatori.

Dezbaterile Consfătuirii reflectă roadele muncii desfăşurate de partid pentru răspîndirea în mase a cunoştinţelor agricole. Această acţiune trebuie să capete o mai mare amploare, astfel încît să cuprindă practic întreaga masă de ţărani colectivişti, acordîndu-se o deosebită atenţie tineretului. Cadrele de specialişti sînt chemate să dea întregul lor sprijin cercurilor de învăţămînt agro-zootehnic de masă, precum şi altor forme de răspîndire a cunoştinţelor agricole în rîndurile ţărănimii.

In vederea calificării cadrelor de conducere din gospodăriile colective, Ministerul Agriculturii şi sfaturile populare au datoria să asigure funcţionarea în bune condiţiuni a cursurilor de pregătire a preşedinţilor de gospodării colective, a brigadierilor şi socotitorilor.

Oamenii de ştiinţă din institutele de cercetări, de învăţămînt superior şi din staţiunile experimentale aduc o mare contribuţie la introducerea în practica agricolă a unor noi hibrizi de porumb şi soiuri de plante de mai mare productivitate, la perfecţionarea maşinilor agricole, ridicarea fertilităţii solului, îmbunătăţirea agrotehnicii culturilor şi la rezolvarea altor probleme ale producţiei vegetale şi animale. Meritele unor cercetători ştiinţifici au fost subliniate de o serie de vorbitori şi reliefate cu prilejul decorării celor care s-au distins în munca de dezvoltare a agriculturii noastre.

Cu toate progresele obţinute, există încă o serioasă rămînere în urmă a ştiinţei agricole din ţara noastră faţă de cerinţele crescute ale agriculturii socialiste. Mai sînt oameni de ştiinţă care desfăşoară o muncă de cabinet, ruptă de teren, iar forurile ştiinţifice conducătoare înclină de multe ori să aprecieze activitatea cercetătorilor numai după numărul de lucrări publicate, fără a ţine seama de eficienţa practică a acestora.

In prezent, majoritatea cercetătorilor ştiinţifici din domeniul agriculturii sînt concentraţi în Bucureşti. Măsurile luate în vederea îndreptării acestei situaţii sînt încă timide. Este necesar ca centrul de greutate al muncii de cercetare ştiinţifică să fie mutat în producţie, unde se verifică practic valabilitatea oricărei concluzii ştiinţifice. *(Aplauze).* Activitatea de cercetare ştiinţifică trebuie să aducă o contribuţie mai mare în domenii vitale pentru producţia agricolă : ameliorarea plantelor şi a raselor de animale autohtone, elaborarea agrotehnicii culturilor irigate în condiţiile ţării noastre, combaterea bolilor şi dăunătorilor şi altele.

Staţiunile experimentale trebuie legate mai strîns de gospodăriile agricole de stat şi colective, să nu se mărginească doar la recomandări de metode avansate, ci să fie ele însele exemple de folosire a acestor metode, demonstrînd, prin rezultatele obţinute în producţie, eficacitatea aplicării în practică a ştiinţei, şi constituind în acest fel adevărate focare de răspîndire a experienţei înaintate. *(Aplauze).*

Am ascultat cu satisfacţie cuvîntul academicianului Gh. Ionescu-Siseşti, apelul său către oamenii de ştiinţă de a lega mai strîns cercetarea ştiinţifică de practică. Nu mă îndoiesc că acest apel va găsi răsunetul cuvenit în inimile tuturor cercetătorilor.

Creşterea eficacităţii cercetărilor ştiinţifice în strînsă legătură cu practica, cu producţia, reprezintă una din condiţiile de bază pentru atingerea obiectivelor stabilite de partid în dezvoltarea agriculturii socialiste.

Tovarăşi,

Vreau să vă aduc la cunoştinţă o veste care, sînt convins, are să vă bucure pe toţi. Planul producţiei globale industriale pe 1961 a fost îndeplinit la 19 decembrie, cu 12 zile înainte de sfîrşitul anului. *(Aplauze furtunoase).* **Aceasta înseamnă că în zilele care au mai rămas pînă la începutul noului an se vor obţine importante depăşiri ale planului de producţie.**

Permiteţi-mi să exprim de la această tribună cele mai calde sentimente de dragoste şi de înaltă preţuire muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor pentru eforturile lor pline de abnegaţie, să felicit din toată inima eroica noastră clasă muncitoare pentru această victorie. *(Aplauze puternice, urale. Asistenţa, în picioare, ovaţionează îndelung).*

Se îndeplinesc an de an şi se depăşesc sarcinile prevăzute în Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R., toate ramurile economiei naţionale se dezvoltă în ritm susţinut, ascendent, lărgind continuu potenţialul economic al ţării noastre.

In siderurgie, construcţii de maşini, în industria chimică — ramuri principale ale industriei grele, hotărîtoare pentru avîntul întregii economii — se obţin ritmuri însemnate de dezvoltare, producţia anului 1961 fiind cu aproximativ 50 la sută mai mare decît cea realizată în 1959. Şi în industria bunurilor de consum se înfăptuiesc cu succes sarcinile trasate de partid pentru creşterea producţiei, lărgirea sortimentelor, îmbunătăţirea calităţii produselor. Comerţul socialist este aprovizionat cu o gamă variată de mărfuri de bună calitate, trainice şi atrăgătoare, care satisfac într-o măsură tot mai mare exigenţele crescînde ale populaţiei.

Realizările însemnate obţinute în creşterea producţiei materiale sporesc posibilităţile statului de a aloca fonduri din ce în ce mai importante pentru noi obiective industriale, pentru lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii şi transporturilor, pentru extinderea acţiunilor destinate ridicării nivelului de trai. In primii 2 ani ai planului de 6 ani s-au investit în întreaga economie peste 50 miliarde lei, cu 50 la sută mai mult decît în perioada anilor 1958—1959. In întreaga ţară se desfăşoară un vast program de construcţii, se ridică noi fabrici şi uzine, se dezvoltă şi se reutilează pe baza tehnicii moderne numeroase întreprinderi existente.

In agricultură, în prima jumătate a planului de şase ani, investiţiile din fondurile statului depăşesc cu aproape 3 miliarde lei prevederile din Directive, ajungîndu-se astfel ca volumul investiţiilor pe anul 1962 să se apropie de nivelul prevăzut pentru anul 1965. Fonduri suplimentare au fost alocate în principal pentru intensificarea acţiunii de mecanizare a agriculturii, dezvoltarea zootehniei, lucrări de hidroamelioraţiuni, dezvoltarea pomiculturii. Odată cu consolidarea economică a gospodăriilor agricole colective sporesc investiţiile acestora din fonduri proprii.

Sînt condiţii ca în anul 1962 investiţiile finanţate din resursele G.A.C. să ajungă la 2 miliarde lei, faţă de circa 600 milioane lei în 1959. Tot mai numeroase sînt gospodăriile agricole colective care în momentul de faţă îşi dezvoltă capacitatea de producţie fără a mai recurge la credite din partea statului.

Pe măsura dezvoltării economiei naţionale, creşte sistematic nivelul de trai al celor ce muncesc. In ultimii doi ani, salariul real a sporit cu 16 la sută. Creşterea puterii de cumpărare a oamenilor muncii de la oraşe şi sate se reflectă în volumul sporit al vînzărilor prin comerţul socialist, care în 1961 depăşeşte cu o treime nivelul realizat în anul 1959.

Acţiunile social-culturale se extind continuu, lărgindu-se baza tehnico-materială a învăţămîntului, culturii şi ocrotirii sănătăţii, se realizează cu succes programul construcţiilor de locuinţe şi de înfrumuseţare a oraşelor. **Pentru construcţiile de locuinţe, statul a alocat în anii 1960—1961 suma de 3,5 miliarde lei, cu 750 milioane mai mult decît prevedeau pentru această perioadă Directivele Congresului al III-lea ; ca urmare, în aceşti doi ani, au fost date în folosinţa oamenilor muncii peste 65.000 apartamente.**

Economia noastră naţională se caracterizează printr-o dezvoltare proporţională, prin creşterea continuă şi valorificarea superioară a resurselor ţării, printr-o situaţie financiară trainică.

Succesele obţinute în realizarea planului de şase ani constituie premize favorabile pentru dezvoltarea în continuare, pe linie ascendentă, a economiei naţionale. Planul pe anul 1962 prevede un nou avînt al industriei şi agriculturii, creşterea însemnată a volumului de investiţii, ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Producţia industrială va creşte cu 13,5 la sută faţă de realizările din 1961, depăşind cu circa 6,5 miliarde lei prevederile din Directive. In anul următor, volumul investiţiilor din fondurile statului este de aproape 6 ori mai mare decît în 1950. Ca urmare a dezvoltării economiei naţionale, numărul salariaţilor va ajunge în 1962 la 3.660.000, cu 200.000 mai mult decît se prevede în Directive.

Importantele realizări obţinute, avîntul şi hotărîrea cu care oamenii muncii de la oraşe şi sate luptă pentru îndeplinirea prevederilor planului de 6 ani sînt o chezăşie că măreţul program al desăvîrşirii construcţiei socialiste va fi înfăptuit cu deplin succes. Patria noastră va cunoaşte o şi mai mare înflorire, spre binele şi fericirea poporului *(Aplauze vii, puternice).*

Tovarăşi,

Lucrările Consfătuirii noastre vor constitui un îndemn puternic pentru organele de partid şi de stat, pentru toţi cei ce lucrează în domeniul agriculturii de a-şi concentra eforturile pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, pentru dezvoltarea lor multilaterală, **întărirea proprietăţii obşteşti, creşterea producţiei globale şi a producţiei-marfă. Să muncim neobosit pentru ca fiecare** gospodărie colectivă să devină o unitate socialistă puternică şi înfloritoare, care să asigure colectiviştilor o viaţă îmbelşugată şi să constituie un exemplu viu, însufleţitor, pentru **întreaga ţărănime !** *(Aplauze puternice).*

Indeplinirea marilor sarcini dezbătute în Consfătuirea noastră cere îmbunătăţirea întregii activităţi de conducere a agriculturii socialiste. In această privinţă, un rol important revine Ministerului Agriculturii. El trebuie să-şi îmbunătăţească stilul şi metodele de muncă, să devină un adevărat centru organizatoric de generalizare în producţia agricolă a ştiinţei şi practicii înaintate, a metodelor folosite de fruntaşii producţiilor mari, să contribuie mai activ la introducerea noului în agricultură. Ministerul are datoria să studieze temeinic problemele economice, tehnico-ştiinţifice şi organizatorice ale agriculturii noastre socialiste, atrăgînd în această muncă cele mai competente cadre din unităţile agricole socialiste, cadrele de specialişti de la raioane şi regiuni şi din institutele de cercetări şi de învăţămînt agricol.

Sarcini de mare răspundere revin sfaturilor populare. Ele sînt chemate să se ocupe îndeaproape de întreaga activitate a gospodăriilor colective şi să rezolve cu competenţă, operativ, toate problemele privind întărirea lor economico-organizatorică.

Organele regionale şi raionale de partid au sarcina să desfăşoare o intensă muncă politică şi organizatorică în rîndul ţărănimii şi al tuturor oamenilor muncii de la sate, să studieze şi să organizeze răspîndirea largă a experienţei înaintate, să asigure îndrumarea permanentă, concretă, a activităţii sfaturilor populare şi a conducerilor gospodăriilor colective.

Tovarăşi,

Consfătuirea a scos la iveală rezervele mari ale agriculturii noastre, a pus în lumină comoara nesecată a experienţei acumulate de ţăranii colectivişti, de lucrătorii din gospodării de stat şi S.M.T.-uri, de specialişti şi oameni de ştiinţă, de organele de partid şi sfaturile populare.

Ne exprimăm convingerea că participanţii la Consfătuire, întorcîndu-se la locurile lor, vor face larg cunoscute întregii ţărănimi, tuturor lucrătorilor din agricultură, cele dezbătute aici şi vor munci activ pentru aplicarea recomandărilor ce s-au elaborat. *(Vii aplauze).*

Ne mai despart cîteva zile de Anul Nou. Permiteţi-mi să vă adresez cu acest prilej calde felicitări tovărăşeşti şi să vă urez din toată inima vouă, şi prin voi tuturor lucrătorilor din agricultură, multă sănătate, fericire şi putere de muncă pentru ca anul care vine să fie un an de noi realizări în dezvoltarea agriculturii socialiste şi în creşterea continuă a producţiei agricole, de noi şi tot mai mari succese în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră, pentru bunăstarea şi fericirea poporului !

Spor la muncă, tovarăşi ! *(Aplauze puternice, prelungite, toţi se ridică în picioare, minute în şir răsună urale şi ovaţii).*

Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti

Cuvîntul tovarăşului Ion Cozma,
ministrul Agriculturii

Consfătuirea noastră, la care participă reprezentanţi de frunte ai ţărănimii muncitoare, are loc într-o perioadă în care întregul nostru popor, condus cu înţelepciune de Partidul Muncitoresc Romîn, luptă cu entuziasm pentru traducerea în viaţă a sarcinilor măreţe stabilite de Congresul al III-lea al partidului.

In domeniul agriculturii se realizează cu succes sarcina trasată de partid în ce priveşte colectivizarea. Gospodăriile colective deţin în prezent 62 la sută din suprafaţa arabilă colectivizabilă a ţării şi ocupă un loc preponderent în producţia agricolă.

Daţi-mi voie, dragi tovarăşi, să mulţumesc din inimă partidului nostru, Comitetului său Central şi personal tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, din iniţiativa căruia s-a convocat această consfătuire, pentru grija neobosită pe care o manifestă faţă de problemele transformării socialiste a agriculturii, faţă de ţărănimea noastră muncitoare, faţă de toţi lucrătorii de pe ogoare.

Partidul nostru a subliniat în mod permanent că sporirea producţiei agricole şi întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective sînt două laturi inseparabile ale aceluiaşi proces — desăvîrşirea construcţiei socialiste la sate.

Unul din elementele hotărîtoare în creşterea producţiei agricole în unităţile socialiste este introducerea mecanizării celei mai înaintate în procesul de producţie.

Partidul nostru a aplicat în mod consecvent politica leninistă de industrializare socialistă a ţării, asigurîndu-se dezvoltarea cu precădere a industriei grele cu pivotul ei — industria constructoare de maşini. Ca urmare, industria a pus la dispoziţia agriculturii un număr însemnat de tractoare şi maşini agricole din ce în ce mai perfecţionate. La sfîrşitul acestui an agricultura va dispune de: 52.100 tractoare (fizice), 48.500 semănători mecanice, 23.500 combine de cereale păioase şi numeroase alte maşini agricole.

Dotarea continuă a agriculturii cu mijloace tehnice a dus la reducerea suprafeţei arabile ce revine pe fiecare tractor şi maşină agricolă, ceea ce a permis ridicarea considerabilă a gradului de mecanizare a muncilor agricole. Astfel, la sfîrşitul acestui an de fiecare tractor fizic revin 190 hectare teren arabil, faţă de 270 ha. cîte reveneau în 1959.

Conducerea partidului nostru a atras în permanenţă atenţia asupra necesităţii înzestrării agriculturii cu tehnica nouă bazată pe cuceririle cele mai înaintate în domeniul construcţiei de tractoare şi maşini agricole. In scopul satisfacerii cerinţelor agriculturii socialiste, constructorii de utilaj agricol împreună cu specialiştii din agricultură s-au preocupat în permanenţă de îmbunătăţirea caracteristicilor tehnice ale tractoarelor şi maşinilor agricole, urmărind ridicarea lor la nivelul tehnicii mondiale. Semnificative în această privinţă sînt progresele realizate în construcţia de tractoare. Intr-o perioadă relativ scurtă industria noastră a realizat mai multe tipuri de tractoare cu caracteristici tehnice din ce în ce mai ridicate.

Datorită grijii partidului, agricultura ţării noastre dispune de o importantă bază tehnică ceea ce ne-a permis să executăm lucrările agricole chiar în condiţiile grele ale unor perioade îndelungate de secetă.

In prezent, există preocuparea de a se realiza noi tipuri de maşini şi utilaje, corespunzătoare efectuării lucrărilor pe terenurile în pantă, noi maşini pentru recoltarea porumbului boabe, porumbului pentru siloz şi a mazării, maşini pentru combaterea bolilor şi dăunătorilor plantelor, pentru efectuarea mecanizată a unor lucrări în legumicultură, pomicultură, viticultură, precum şi în creşterea animalelor.

Ritmul crescînd al dotării agriculturii cu tractoare şi maşini agricole, ridicarea nivelului calificării mecanizatorilor, hărnicia şi dragostea acestora faţă de munca pe care o desfăşoară, de multe ori în condiţii grele, au determinat creşterea an de an a volumului lucrărilor mecanizate şi a calităţii lor. De pildă, în 1961 staţiunile de maşini şi tractoare au efectuat un volum de lucrări cu 210 la sută mai mare decît în 1959, iar gradul de mecanizare în gospodăriile colective a ajuns la peste 90 la sută la arat şi semănat cereale păioase, 71 la sută la recoltat cereale păioase, 76 la sută la semănat porumb etc. Aceasta a asigurat o creştere însemnată a producţiei agricole în gospodăriile colective, a uşurat în mod considerabil munca colectiviştilor, a contribuit la sporirea veniturilor realizate de gospodăriile colective.

Iată ce înseamnă o industrie puternică în sprijinul agriculturii, expresie grăitoare a alianţei între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, alianţă care constituie baza de neclintit a regimului nostru democrat-popular.

Ministerul Agriculturii, toţi lucrătorii din agricultură au datoria să asigure folosirea cît mai deplină a parcului de tractoare şi maşini cu care este înzestrată agricultura şi să lupte pentru reducerea continuă a preţului de cost al lucrărilor.

Puternica bază tehnică cu care industria socialistă a înzestrat agricultura a făcut posibilă şi în acelaşi timp a impus cu necesitate schimbarea radicală a unor metode agrotehnice, acestea trebuind să corespundă noilor condiţii create prin transformarea socialistă a agriculturii. Pe această bază, s-a trecut de la agrotehnica înapoiată, proprie micii gospodării ţărăneşti, la introducerea şi generalizarea în practică a celor mai avansate metode recomandate de ştiinţa şi experienţa înaintată.

In cadrul muncii de generalizare în producţie a agrotehnicii înaintate, o atenţie deosebită s-a acordat pregătirii terenului în bune condiţii şi în special executării arăturilor adînci. Extinderea arăturilor adînci în gospodăriile agricole de stat a contribuit, alături de alţi factori, la sporirea producţiei medii la hectar atît la grîu cît şi la porumb, după cum urmează:

Anii	Grîu	Porumb boabe
1958	1.290 kg./ha.	1.260 kg./ha.
1959	1.300 kg./ha.	1.740 kg./ha.
1960	1.777 kg./ha.	1.880 kg./ha.
1961 (date preliminare)	1.820 kg./ha.	2.450 kg./ha.

Pe baza rezultatelor obţinute în gospodăriile agricole de stat, executarea arăturilor adînci a fost extinsă şi în gospodăriile agricole colective. Din totalul arăturilor efectuate la gospodăriile agricole colective în vara şi în toamna anului 1960, s-au executat arături mai adînci de 25 cm. pe 2.890.000 ha., dintre care pe 450.000 ha. arături cu scormonitorul, iar în anul 1961 s-au executat arături mai adînci de 25 cm. pe circa 4.600.000 ha., dintre care pe circa 800.000 ha. arături cu pluguri echipate cu scormonitori.

Producţiile bune din acest an, obţinute de multe gospodării agricole colective, nu sînt întîmplătoare. Ele reflectă şi rolul pe care îl au arăturile adînci în sporirea producţiei la hectar. Pline de învăţăminte în această privinţă sînt rezultatele în producţie obţinute de gospodăriile agricole colective din raionul Urziceni, regiunea Bucureşti. Paralel cu adîncirea arăturii, şi ca urmare a aplicării şi altor măsuri agrotehnice, în gospodăriile colective din acest raion producţiile medii la ha. au crescut astfel:

Media adîncimii arăturilor efectuate şi producţiile medii obţinute la grîu şi porumb	Anii agricoli		
	1958/1959	1959/1960	1960/1961
Adîncimea medie a arăturilor	23 cm.	26 cm.	28,5 cm.
Producţie medie la grîu	1.380 kg./ha	1.450 kg./ha.	1.600 kg./ha.
Producţie medie la porumb	1.950 kg./ha.	2.100 kg./ha.	2.700 kg./ha.

Trebuie însă subliniat că nu în toate gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile colective se fac arături la nivelul agrotehnicii înaintate.

Ca rezultat al insuficientei preocupări a organelor agricole, începînd cu Ministerul Agriculturii, unele staţiuni de maşini şi tractoare mai execută încă arături necorespunzătoare în ceea ce priveşte adîncimea, fac lucrări de calitate neuniformă, arături cu greşuri, lăsînd suprafeţe însemnate nelucrate la capete şi chiar în interiorul parcelelor. Asemenea situaţii sînt mai frecvente în regiunile Iaşi, Argeş, Oltenia şi Cluj.

Imbunătăţirea calităţii lucrărilor executate de staţiunile de maşini şi tractoare va constitui o preocupare importantă a Ministerului Agriculturii şi a tuturor organelor agricole. În mod deosebit vom ajuta gospodăriile agricole colective să-şi mărească exigenţa faţă de calitatea lucrărilor, atît în timpul executării lor, cît şi la recepţionare, pentru că aceasta este în interesul lor, calitatea şi adîncimea arăturii avînd un rol de seamă în ridicarea producţiei. Va trebui să avem grijă ca arăturile adînci să se facă în mod diferenţiat, în funcţie de tipul de sol şi starea lui, de posibilităţile de fertilizare de care dispun unităţile, folosindu-se din plin forţa tractoarelor şi scormonitorii.

O importanţă deosebită în creşterea producţiei agricole o are fertilizarea solului, care trebuie să constituie una din preocupările de seamă ale lucrătorilor din agricultură. Ministerul Agriculturii a insistat asupra folosirii şi încorporării în sol a gunoiului de grajd, lucru care s-a reflectat pozitiv în sporirea producţiei agricole. În ultimii doi ani s-au încorporat în sol, anual, cîte 30.000.000 tone îngrăşăminte organice.

Pe baza rezultatelor obţinute în creşterea producţiei de către staţiunile institutelor de cercetări şi de gospodăriile agricole de stat, colectiviştii din regiunile Bucureşti, Galaţi, Iaşi şi altele, care cu ani în urmă aruncau gunoiul la marginea satului sau îl ardeau, şi-au schimbat atitudinea faţă de folosirea lui. În ultimii ani gospodăriile agricole colective au folosit mai bine îngrăşămintele organice. În toate unităţile există încă mari rezerve nefolosite pentru sporirea cantităţilor de îngrăşăminte organice. De pildă, numai de la cele aproape 1.000.000 taurine proprietate obştească din gospodăriile agricole colective se pot realiza, prin colectarea mustului de grajd, 22.000 tone azot substanţă activă, ceea ce echivalează cu un spor de producţie de circa 300.000 tone cereale.

O altă cale de fertilizare a solului o constituie folosirea îngrăşămintelor verzi. Însămînţarea în mirişti a lupinului, în special în zonele cu precipitaţii mai multe în perioada de vară, contribuie la acoperirea unei bune părţi din deficitul de îngrăşăminte organice. Sînt de remarcat în această privinţă rezultatele pozitive din regiunea Maramureş unde, de pildă, gospodăriile agricole colective Ardud, Mădăraş, Livada, Agriş şi altele, folosind lupinul ca îngrăşămînt verde, au obţinut sporuri de 400—600 kg. la grîu şi 400—800 kg. porumb boabe la hectar.

Un factor de bază care contribuie la creşterea producţiei agricole — a subliniat vorbitorul — îl constituie folosirea seminţelor din soiurile şi hibrizii de mare productivitate şi a materialului săditor pomiviticol de calitate.

Partidul şi guvernul au acordat un puternic sprijin agriculturii noastre prin organizarea Institutului de cercetări pentru cultura porumbului şi a Institutului de cercetări horti-viticole, în faţa cărora s-a pus ca o sarcină principală producerea seminţelor elită, a hibrizilor şi respectiv a materialului săditor pomi-viticol. Ca urmare s-a reuşit ca într-un timp relativ scurt să producem seminţele necesare de porumb hibrid, precum şi seminţe de legume adaptate condiţiilor pedoclimatice din ţara noastră.

Pentru recolta anului 1961 au fost însămînţate aproape 1.000.000 ha. cu grîu din soiurile productive, precum şi o suprafaţă egală cu hibrizi dubli de porumb. Pentru anul 1962 s-au semănat cu grîu din soiurile productive o suprafaţă de 1.800.000 ha., iar la porumb este asigurată sămînţa dublu hibridă pentru o suprafaţă de peste 1.500.000 ha.

S-au creat condiţiile îndeplinirii cu succes — a spus vorbitorul — a sarcinilor stabilite de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961 de a semăna începînd cu anul 1963 la grîu, şi cu anul 1964 la porumb, întreaga suprafaţă cu soiuri şi hibrizi dubli valoroşi.

In ceea ce priveşte cultura floriisoarelui, s-a reuşit ca, începînd cu anul 1961, întreaga suprafaţă cultivată să fie însămînţată cu soiuri care asigură o producţie mai mare de ulei la hectar.

Vor trebui în continuare depuse eforturi pentru accelerarea ritmului de producere, verificare si răspîndire în producţie a hibrizilor şi tuturor seminţelor valoroase.

Unii cercetători de la fostul Institut de cercetări agronomice n-au creat timp îndelungat soiuri sau hibrizi valoroşi corespunzători cerinţelor agriculturii ţării noastre. Există o rămînere în urmă în ceea ce priveşte producerea seminţelor valoroase la plantele furajere, la unele plante tehnice şi alimentare.

In răspîndirea seminţelor hibride de porumb şi a soiurilor de înaltă productivitate la celelalte plante trebuie să se schimbe radical şi activitatea multor organe agricole, precum şi a conducătorilor unor unităţi. In legătură cu aceasta, considerăm că atitudinea organelor agricole din regiunea Bucureşti, faţă de sămînţa de porumb hibrid în acest an, n-a fost cea corespunzătoare. In timp ce în magaziile noastre au rămas unele cantităţi de seminţe de porumb hibrid, în gospodăriile colective din regiunea Bucureşti s-au însămînţat cu sămînţă dublu hibrid numai 25.000 ha. din totalul de 350.000 ha. semănate cu porumb, ceea ce a lipsit gospodăriile agricole colective de un plus de recoltă de aproape 100.000 tone care s-ar fi obţinut dacă întreaga suprafaţă ar fi fost însămînţată cu sămînţă dublu hibrid.

Este necesar să subliniem că atît gospodăriile agricole de stat cît şi gospodăriile colective, cu sprijinul inginerilor şi tehnicienilor, vor trebui să acorde toată atenţia loturilor semincere, amplasării lor pe cele mai bune terenuri şi executării tuturor lucrărilor menite să contribuie la obţinerea unor cantităţi mari de seminţe, cu o valoare biologică şi de producţie cît mai ridicată.

O problemă foarte importantă este necesitatea asigurării unei densităţi optime a plantelor, precum şi îngrijirea temeinică a culturilor pînă la recoltare. Dacă în anul 1961 gospodăriile agricole de stat din regiunea Bucureşti au obţinut aproape 3.500 kg. porumb boabe la hectar pe 66.000 ha., aceasta se datoreşte şi faptului că în anul acesta ele au asigurat în medie o densitate de 26.000 plante la hectar faţă de 17.000 plante la hectar în 1960, deşi nici această densitate nu poate fi considerată satisfăcătoare.

În continuare, vorbitorul a spus: La indicaţia personală a tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, sintetizînd experienţa unor unităţi socialiste cu producţii mari de porumb la hectar, s-a trecut în anul acesta la asigurarea condiţiilor necesare obţinerii unor producţii de 5.000 kg. porumb boabe la ha. în cultură neirigată, pe suprafeţe cît mai mari.

Pînă în prezent pe terenurile destinate acestei culturi s-au aplicat 3.265.000 tone îngrăşăminte organice şi circa 24.000 tone îngrăşăminte chimice, fertilizînd-se o suprafaţă totală de circa 225.000 ha. şi executîndu-se arături adînci pe toată suprafaţa. Au fost asigurate cantităţile de seminţe necesare însămînţării întregii suprafeţe.

Pentru realizarea sarcinii de a obţine 5.000 kg. porumb boabe la hectar pe teren neirigat va trebui să fie executate la timp toate lucrările agrotehnice, acordîndu-se o deosebită atenţie îngrăşării solului, epocii de semănat, realizării densităţii optime a plantelor şi efectuării lucrărilor de îngrijire, încît în întreaga perioadă de vegetaţie porumbul să fie curat de buruieni.

Pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al III-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea pomiculturii şi viticulturii, Ministerului Agriculturii i-a revenit îndatorirea să organizeze producţia materialului săditor necesar. Putem informa consfătuirea că această sarcină se realizează, că producem cantităţile stabilite, conform planului de plantări, eşalonat pe ani, atît la pomi cît şi la vii.

Conducerea partidului şi statului nostru a atras atenţia de repetate ori şi în mod insistent că noile plantaţii de vii şi pomi să se facă numai pe terenuri în pantă, terenuri care nu pot fi folosite mai economic decît cu aceste culturi. Deşi în această privinţă există normative stabilite, mai au loc unele abateri de la indicaţiile date, plantîndu-se vii şi pomi pe terenuri arabile.

Măsurile luate în anii trecuţi de regiunile Oltenia şi Iaşi de a se înfiinţa plantaţii de vii pe rădăcini proprii, pe terenuri necorespunzătoare şi neorganizate, cu amestecuri de soiuri, au constituit abateri de la normele indicate pentru înfiinţarea plantaţiilor.

Ca şi în problema seminţei la culturile cerealiere, considerăm că trebuie să se introducă o disciplină severă în producerea, răspîndirea şi plantarea materialului săditor numai din sortimentele stabilite şi pe terenurile în pantă dinainte organizate şi corespunzător amenajate pe bază de proiecte bine întocmite.

În vederea înlăturării oricăror posibilităţi de a se mai comite abateri în această chestiune, Ministerul Agriculturii, cu sprijinul organelor agricole din teren, a identificat anul acesta suprafeţele de terenuri pe pante care urmează să fie plantate pînă în anul 1975 şi a întocmit proiectele de organizare a teritoriului pentru plantaţiile ce urmează a fi înfiinţate în anul 1962.

Este necesar ca Institutul de cercetări horti-viticole să elaboreze în cel mai scurt timp un sistem de creare a plantaţiilor intensive, mărindu-se în mod simţitor numărul de pomi la hectar, pentru a se obţine producţii de 20.000 kg. fructe la ha. şi cu cheltuieli mai mici.

În strînsă legătură cu sporirea producţiei vegetale sînt măsurile ce trebuie luate pentru apărarea culturilor agricole de atacul diferiţilor dăunători şi al bolilor. Trebuie să remarcăm în această privinţă sprijinul primit din partea industriei chimice care a livrat cantităţi din ce în ce mai mari de produse fito-farmaceutice. Pentru obţinerea unor rezultate şi mai bune în prevenirea şi combaterea bolilor şi dăunătorilor este însă necesar ca industria chimică să lărgească sortimentul produselor şi să îmbunătăţească calitatea lor, să urgenteze introducerea în fabricaţie a noilor produse care au fost sintetizate ca: antimălurice, carbadin şi altele.

În continuare, vorbitorul a subliniat importanţa cunoaşterii şi inventarierii cantitative şi calitative a pămîntului în scopul organizării şi folosirii lui cît mai raţionale. Pentru a avea o evidenţă clară a pămîntului, pînă în prezent s-au întocmit planurile topografice pe o suprafaţă de 21.200.000 ha. Prin introducerea tehnicii moderne pe bază de fotogrametrie, măsurătorile topografice se vor termina în anul 1962.

Pentru organizarea mai bună a procesului de producţie în unităţile agricole socialiste se pune sarcina de a comasa terenurile dispersate în trupuri mici, cu forme neregulate şi pe care nu se pot folosi cu randament tractoarele şi maşinile agricole. În acest scop s-au executat lucrările de organizare interraională şi de delimitare a terenului între gospodării. Organele Ministerului Agriculturii şi ale sfaturilor populare au executat schiţe simple de organizare a teritoriului la peste 3.300 de gospodării. În cursul anului viitor se vor întocmi asemenea schiţe pentru toate gospodăriile colective. Întocmirea şi aplicarea unor asemenea schiţe contribuie la folosirea mai raţională a pămîntului, la amplasarea mai judicioasă a construcţiilor. Pe măsură ce se vor crea condiţii, este necesar să se extindă întocmirea proiectelor de organizare a teritoriului.

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. şi indicaţiile Plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961 stabilesc sarcini importante pentru prevenirea şi combaterea eroziunii solului. Pentru a acorda gospodăriilor colective asistenţa tehnică necesară punerii în valoare a terenurilor erodate, au luat fiinţă 13 centre de combatere a eroziunii solului şi 27 brigăzi speciale în S.M.T. Este necesar ca rezultatele bune obţinute de către aceste centre să fie aplicate şi generalizate în toate gospodăriile colective care posedă terenuri erodate şi care dispun de suficiente mijloace pentru amenajarea lor.

Trebuie să arătăm că suprafeţe importante de terenuri bune pentru producţia agricolă sînt ocupate încă de mărăcinişuri, erodate de torenţi sau înmlăştinate, cultivate cu vii hibride, răzleţe şi îmbătrînite. Numai în raionul Vaslui, regiunea Iaşi, sînt peste 6000 ha. de astfel de terenuri care în prezent aşteaptă să fie puse în valoare.

În condiţiile ţării noastre principala cale pentru sporirea producţiei agricole este practicarea unei agriculturi intensive. În această direcţie, introducerea şi generalizarea în producţie pe suprafeţe tot mai mari a culturilor duble şi intercalate, prezintă o importanţă economică deosebită.

Pe baza planului întocmit de Ministerul Agriculturii, în anul 1962 se vor amenda peste 100.000 ha. şi începînd cu anul 1965 se vor produce amendamentele necesare pentru o suprafaţă de peste 400.000 ha. anual. Aceasta este o acţiune de mare importanţă în sporirea eficacităţii îngrăşămintelor şi în crearea condiţiilor necesare dezvoltării plantelor pe solurile podzolice, care în ţara noastră ocupă peste 3 milioane hectare.

În procesul de dezvoltare multilaterală a gospodăriilor colective, o importanţă deosebită prezintă sporirea continuă a efectivelor de animale proprietate obştească şi creşterea productivităţii lor.

Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a atras atenţia asupra situaţiei nesatisfăcătoare din sectorul creşterii animalelor, indicînd totodată măsurile corespunzătoare. Aplicarea în practică a acestor măsuri a determinat o creştere însemnată a numărului de animale proprietate obştească din gospodăriile colective. Astfel, în prezent, efectivele de animale din gospodăriile colective, faţă de cele existente la sfîrşitul anului 1959, sînt de 4 ori mai mari la taurine, de 4,4 ori la vaci, de aproape 3 ori la porcine şi de 2 ori la ovine. În cursul anului 1961 numărul taurinelor şi al scroafelor aproape s-a dublat faţă de 1960, cel al vacilor a crescut cu peste 60 la sută, al ovinelor cu 40 la sută.

În acest an, un număr de peste 2.400 gospodării au realizat încărcătura prevăzută pentru anul 1965, de 22 taurine la 100 ha. Dintre acestea, 400 de gospodării au realizat încărcătura de 40 taurine la 100 ha. Un număr de peste 600 de gospodării colective au obţinut în primele 10 luni ale acestui an o producţie de peste 1.800 litri de lapte pe cap de vacă furajată, iar dintre acestea 38 de gospodării au obţinut peste 2.500 litri.

Cu toate acestea mai sînt încă gospodării colective în care producţia pe cap de animal continuă să fie destul de scăzută. Cauza producţiilor scăzute nu trebuie să fie pusă pe seama raselor de animale, ci mai ales pe îngrijirea şi furajarea lor necorespunzătoare.

Merită a fi subliniat faptul că sub îndrumarea organelor şi organizaţiilor de partid şi cu sprijinul organelor agricole, peste 3.100 de gospodării colective au realizat cu o lună mai devreme numărul total de porci prevăzut pentru sfîrşitul acestui an, iar peste 2.000 de gospodării colective au realizat şi încărcătura de scroafe-matcă.

Dîndu-şi seama de rentabilitatea creşterii oilor, un număr de 1.630 de gospodării colective au depăşit încărcătura de oi la 100 ha. prevăzută pentru anul 1965. În 1961 gospodăriile colective au livrat statului cantitatea de peste 4.800 tone de lînă, din care 3.800 tone de lînă fină şi semifină, ceea ce reprezintă o creştere de 2,2 ori în comparaţie cu anul 1959.

Cu toate că avem o bogată tradiţie şi condiţii prielnice, producţia medie pe ţară de 2,2 kg. lînă pe cap de oaie este mult sub posibilităţi. Aceasta se datoreşte în principal slabei furajări a oilor. Este necesar ca gospodăriile colective, în special din zonele mai secetoase, să fie îndrumate să completeze păşunea din hrana oilor cu furaje din conveer verde şi cu siloz, ceea ce, alături de o îngrijire mai atentă, va asigura în următorii doi ani un spor însemnat de producţie.

În domeniul creşterii păsărilor, Ministerul Agriculturii a fost criticat pe drept cuvînt pentru încărcătura de păsări extrem de redusă la 100 hectare teren şi pentru producţia nesatisfăcătoare de ouă şi carne de pasăre. Ca o măsură de îmbunătăţire a situaţiei existente în creşterea păsărilor, ne propunem ca în anul 1962 să ajutăm gospodăriile colective să înfiinţeze, în fiecare regiune, 2—3 ferme mari de creştere a păsărilor, urmînd ca această acţiune să fie extinsă.

Creşterea păsărilor — a spus în continuare vorbitorul — se poate dezvolta foarte repede dacă ţinem cont de posibilitatea lor de înmulţire. Noi putem produce pe an peste 15 milioane de pui de o zi, prin incubatoarele care sînt la gospodăriile de stat, la sfaturile populare şi chiar la gospodăriile agricole colective.

Organizarea producţiei are un rol hotărîtor pentru asigurarea înmulţirii şi îmbunătăţirii efectivelor de animale. În acest scop, în regiunile Iaşi, Suceava, Galaţi, Dobrogea, Oltenia şi altele, unde este necesară ameliorarea şeptelului local, s-au introdus tauri din rasele brună şi roşie. Din controalele efectuate în unele comune şi gospodării colective, s-a constatat însă că numărul taurilor n-a fost asigurat pe măsura creşterii efectivului de vaci.

Pentru grăbirea ritmului de îmbunătăţire a raselor de animale, în ultimii ani s-au introdus însămînţările artificiale la vaci şi oi. Avînd în vedere marea importanţă a acestei metode, s-a dezvoltat o reţea de însămînţări artificiale, în activitatea căreia s-au obţinut unele realizări.

Referindu-se la sarcina asigurării bazei furajere, vorbitorul a spus: Posedăm o imensă rezervă în cele peste 4 milioane hectare păşuni şi fineţe naturale care, fiind însă gospodărite necorespunzător, au un randament scăzut. În ultimul timp, o însemnată suprafaţă din păşunile comunale a fost trecută în folosinţa gospodăriilor colective.

În zona de stepă şi silvostepă se pot obţine rezultate bune prin extinderea metodei conveerului verde bazat pe culturi de secară de toamnă, borceaguri, lucernă, porumb, iarbă de Sudan şi alte plante, aşa cum s-a realizat în multe gospodării colective din regiunile Bucureşti, Argeş, Dobrogea, Ploieşti şi Galaţi.

Experienţa fruntaşilor în producţie din toate regiunile arată că pentru a se obţine cantităţi mari de produse animaliere în special de carne, lapte, lînă etc., alături de porumbul siloz trebuie să producem cît mai multă mazăre, soia, trifoi, lucernă, sfeclă de zahăr şi alte furaje bogate în proteină. În acest scop, în fiecare gospodărie colectivă trebuie organizate loturi semincere care să asigure producerea întregii cantităţi de seminţe de furaje necesare ca: lucernă, trifoi, mazăre, soia şi sfeclă de zahăr.

Dezvoltarea creşterii animalelor este strîns legată de apărarea sănătăţii lor, iar sănătatea se asigură în primul rînd printr-o bună hrănire şi îngrijire.

Realizările obţinute de gospodăriile agricole colective în anul 1961 în creşterea animalelor depăşesc cu mult pe cele din anii precedenţi şi constituie o bună bază de plecare pentru dezvoltarea acestei ramuri în viitorii ani.

Un factor important în continua întărire economico-organizatorică a gospodăriilor colective este dezvoltarea permanentă a proprietăţii obşteşti. Folosind cu chibzuinţă ajutorul primit din partea statului şi mijloacele proprii, gospodăriile colective au reuşit să dezvolte proprietatea obştească de la 3.370.000.000 lei în anul 1959 la peste 7 miliarde lei în anul 1961. Este o dovadă a hărniciei colectiviştilor, a înţelegerii de către ei, că de continua creştere a proprietăţii obşteşti depind sporirea producţiei şi a veniturilor lor.

Ministerul Agriculturii şi sfaturile populare au îndrumat gospodăriile colective să folosească atît ajutorul acordat de stat prin credite, cît şi resursele proprii pentru investirea lor numai în scopuri productive. Considerăm că nu este justă atitudinea comitetului executiv al sfatului popular din raionul Sînnicolau Mare care, în timp ce n-a realizat sarcinile de cumpărare a animalelor şi de construire a grajdurilor necesare, solicitînd credite suplimentare, a dat indicaţii în scris gospodăriilor colective din raion prin secţia de drumuri să vireze 1.600.000 lei pentru modernizarea unor drumuri raionale.

Una din sarcinile importante care au stat în faţa Ministerului Agriculturii şi organelor agricole a fost sprijinirea permanentă a gospodăriilor colective în organizarea muncii şi în aplicarea măsurilor de cointeresare materială a colectiviştilor pentru sporirea producţiei agricole.

Cu toate rezultatele bune obţinute de majoritatea gospodăriilor colective în organizarea muncii şi în creşterea producţiei, trebuie să arăt, ca o lipsă a Ministerului Agriculturii şi a unor organe agricole, faptul că mai sînt gospodării colective în care nu este asigurată repartizarea terenului şi a celorlalte mijloace de producţie pe brigăzi, nu este lichidată fluctuaţia de la o brigadă la alta, ceea ce dăunează bunei desfăşurări a activităţii de producţie.

Permanentizarea brigăzilor de tractoare în gospodăriile colective a contribuit la creşterea răspunderii mecanizatorilor pentru producţiile obţinute în gospodăriile deservite. Pînă acum au fost permanentizate 1.800 brigăzi cu un număr de aproape 20.000 tractoare. Aceasta însă nu este suficient. Trebuie să ne ocupăm mai mult pentru ca, pe măsura terminării colectivizării într-un sat, să se asigure brigada permanentă, care să rămînă definitivă, cu aceeaşi brigadieri şi tractorişti, şi să contribuie alături de colectivişti la creşterea continuă a producţiei agricole.

Pentru a spori răspunderea mecanizatorilor faţă de calitatea lucrărilor efectuate şi faţă de producţiile ce se obţin, trebuie să se treacă de la permanentizarea brigăzilor, la permanentizarea unor grupe de tractoare pe lîngă brigăzile de cîmp.

Este pozitiv exemplul gospodăriilor colective din raionul Negru-Vodă, regiunea Dobrogea, care în adunările generale au ales în consiliile de conducere pe şefii brigăzilor de tractoare ce sînt şi membri ai gospodăriei, au creat condiţiile necesare adăpostirii şi executării reparaţiilor curente la tractoarele şi maşinile agricole.

Ca urmare a dezvoltării rapide a mijloacelor de producţie în toate gospodăriile colective, considerăm că aprovizionarea cu materii, materiale şi utilaje specifice producţiei agricole trebuie să capete un caracter unitar, pentru toate unităţile agricole socialiste.

În continuare vorbitorul a spus: O pîrghie importantă în creşterea producţiei agricole o constituie folosirea sistemului avantajos de contractare cu statul a produselor agroalimentare. În acest scop, trebuie să se dea o mare atenţie sistemului de contractare la toate produsele de bază pe o durată mai lungă de timp, ceea ce stimulează extinderea culturilor intensive şi sporirea producţiei vegetale şi animale, creînd totodată pentru colectivişti o bază sigură de venituri în tot cursul anului.

Una din condiţiile de bază ale dezvoltării agriculturii este asigurarea ei cu cadre bine pregătite din punct de vedere teoretic şi practic, capabile să aplice în producţie cuceririle ştiinţei şi ale experienţei înaintate, să organizeze şi să conducă cu pricepere marile gospodării socialiste.

În concordanţă cu sarcinile trasate prin hotărîrile de partid, Ministerul Agriculturii a luat o serie de măsuri pentru pregătirea cadrelor necesare producţiei agricole. Numai în ultimii doi ani au absolvit facultăţile sau şcolile 2.570 ingineri şi medici veterinari, 1.785 tehnicieni, 13.800 muncitori calificaţi, din care 8.900 mecanizatori. În aceeaşi perioadă au fost pregătiţi, prin cursuri de 3—10 luni, 12.000 cadre de conducere pentru gospodăriile colective, din care 4.800 preşedinţi şi brigadieri şi 4.700 contabili socotitori. A luat o extindere tot mai mare învăţămîntul agrozootehnic de masă.

Ţinînd seama de sarcinile sporite care revin Ministerului Agriculturii în pregătirea cadrelor, conducerea partidului a indicat luarea de măsuri pentru mărirea planului de şcolarizare, îmbunătăţirea substanţială a conţinutului învăţămîntului, a practicii elevilor şi studenţilor etc.

Partidul şi guvernul au acordat şi acordă o permanentă grijă dezvoltării muncii de cercetare ştiinţifică. Au fost dezvoltate institutele de cercetări în domeniul agriculturii şi s-a organizat reţeaua de staţiuni experimentale. În ultimul timp au fost organizate staţiuni pe fiecare regiune; s-au creat condiţii pentru coordonarea cercetărilor în agricultură şi legarea lor mai strînsă de nevoile producţiei agricole.

Ministerul Agriculturii, organele agricole şi unităţile de producţie trebuie să-şi bazeze şi mai mult în viitor activitatea lor pe rezultatele institutelor de cercetări agricole şi staţiunilor lor experimentale. La rîndul lor, acestea vor trebui să-şi îndrepte toate eforturile spre soluţionarea în timp util a problemelor ridicate de producţia agricolă, să activeze sistematic pentru introducerea în producţie a celor mai noi metode stabilite de ştiinţa şi experienţa înaintată.

În încheiere, vorbitorul a spus: Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961 a subliniat rolul important pe care îl are Ministerul Agriculturii în construcţia socialistă la sate şi sporirea continuă a producţiei agricole. Considerăm că este de datoria noastră să studiem temeinic problemele economice, tehnico-ştiinţifice şi organizatorice, pentru ca măsurile elaborate în vederea rezolvării problemelor agricole să fie ştiinţific fundamentate, folosind din plin tehnica cea mai înaintată. Va trebui ca în continuare să ne îndreptăm toată atenţia spre a acorda asistenţa tehnică şi organizatorică necesară gospodăriilor colective, în vederea întăririi lor economice, folosirii cu maximum de eficienţă a investiţiilor, să ne preocupăm îndeaproape de pregătirea şi justa folosire a cadrelor din agricultură.

Ministerul Agriculturii va studia cu deosebită atenţie toate propunerile şi sugestiile pe care le vor face participanţii la consfătuire. Vă asigurăm, dragi tovarăşi, că nu vom precupeţi nici un efort pentru traducerea în viaţă a indicaţiilor date de conducerea partidului, de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej personal, pentru ridicarea continuă a agriculturii socialiste a ţării noastre.

Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti

Cuvîntul tovarăşului Tudose Dumitru,

preşedintele G. A. C. din comuna Stoicăneşti, regiunea Argeş

La numai cîteva luni după istorica plenară a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, 72 de familii din comuna noastră, în frunte cu comuniştii, au întemeiat gospodăria colectivă „6 Martie". Eram, după cît se vede, puţini la început. Nici avere prea multă nu aveam. Eram în schimb hotărîţi să dovedim tuturor că drumul pe care am pornit este cu adevărat un drum al belşugului. Şi aşa a fost. Încă de la împărţirea produselor în primul an s-a văzut clar că munca unită este mai spornică. Oameni care de cînd se ştiau fuseseră slugi pe la moşieri şi chiaburi şi umblau cu ciurul prin vecini duceau acum acasă care scîrţîind sub povara produselor primite în gospodăria colectivă. Dar acesta nu era decît începutul. În anii următori, rezultatele obţinute de colectivişti au început să fie şi mai bune. Gospodăria s-a transformat într-un adevărat centru de atracţie pentru ţăranii muncitori.

Astăzi gospodăria noastră cuprinde întregul sat. Ce a însemnat gospodăria în viaţa satului, în viaţa noastră o spun cifrele. Peste 200 de colectivişti şi-au construit case noi. Dacă la începutul colectivizării aproape 60 la sută din case erau învelite cu paie sau stuf, acum toate sînt acoperite cu ţiglă sau tablă. Aproape 200 colectivişti şi-au cumpărat aparate de radio, 350 şi-au cumpărat biciclete, motorete, motociclete, alţi 120 şi-au cumpărat mobilă, maşini de cusut. De curînd în comună s-a aprins becul electric.

Colectiviştii noştri se îmbracă astăzi mai bine, se hrănesc mai bine, trăiesc mai bine. Pentru tot ce am făcut, pentru tot ce vom realiza de acum înainte, pentru viaţa noastră nouă mulţumim din inimă partidului care ne-a îndrumat paşii spre belşug.

În activitatea noastră am simţit zi de zi sprijinul partidului şi statului. L-am simţit prin tractoarele şi maşinile care lucrează pe ogoarele noastre, prin creditele acordate, prin tehnicienii şi inginerii care ne ajută, prin îndrumarea pe care o primim zi de zi. Tocmai datorită acestui ajutor noi am reuşit să obţinem rezultate tot mai bune, să ne ridicăm nivelul de viaţă. An de an am obţinut producţii tot mai bune în sectorul vegetal şi în sectorul animal. La porumb, de pildă, pe 1.100 ha. am obţinut în acest an cîte 3.170 kg. boabe la hectar. Cinci echipe din cadrul gospodăriei noastre au obţinut pe 125 ha. cîte 5.000 şi peste 5.000 kg. porumb boabe la ha. Dacă ne gîndim că înainte de a se forma gospodăria colectivă cel mai bun teren abia producea 1.700—1.800 kg. porumb la ha. ne dăm seama ce progrese mari am făcut. Obţinerea producţiilor despre care am vorbit a fost posibilă datorită arăturii adînci de toamnă, executate la o adîncime de 30 cm., datorită însămînţării la timp, folosirii seminţelor de porumb dublu hibrid, de înaltă productivitate, întreţinerii în bune condiţii a culturilor etc. La noi în gospodărie se spune: „Dacă pe terenul încredinţat echipei mele se găseşte o buruiană, o mănînc". S-a pornit „război" împotriva buruienilor.

Un alt factor care ne-a ajutat să obţinem producţii mari la porumb a fost, după părerea mea, respectarea densităţii la ha. În trecut, cînd oamenii arau cu plugul tras de vaci, prin părţile noastre se spunea: „Rarul umple carul". Greşită vorbă. Nu „rarul umple carul", ci agrotehnica! Dacă vrem să obţinem producţii mari de porumb trebuie să asigurăm cel puţin 38.000—40.000 plante la ha. Rezultatele care au fost obţinute de unele brigăzi din gospodăria noastră dovedesc marile rezerve de care dispunem în mărirea producţiei de porumb la hectar. Pentru anul viitor am luat şi luăm în continuare măsuri pentru a obţine pe întreaga suprafaţă ce o cultivăm cu porumb, adică pe 1.000 ha., cîte 5.000 kg. la ha. Anul acesta am depăşit producţia planificată de porumb cu 73 vagoane, am vîndut statului, în plus faţă de cît contractasem la început de an — 150 tone porumb, adică în total 550 tone. Anul viitor vom vinde statului şi mai mult.

La început gospodăria noastră se dezvolta unilateral. Produceam mai ales grîu şi porumb. Înfăptuind sarcinile trasate de partid cu privire la dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective, am crescut, an de an, tot mai multe animale. Faţă de 16 boi şi cai, cît aveam la început, am ajuns să avem astăzi în proprietate obştească 900 taurine, din care 350 vaci şi juninci, 2.100 oi cu lînă fină şi semifină, 816 porci şi peste 1.300 păsări. Numai din sectorul zootehnic obţinem un venit bănesc în valoare de 1.400.000 lei.

Acum, atenţia noastră principală este îndreptată spre sporirea producţiei pe cap de animal. În acest scop ne-am orientat şi ne orientăm spre selecţionarea animalelor, spre crearea unui nucleu matcă de prăsilă de cît mai bună calitate, spre asigurarea bazei furajere şi a construcţiilor necesare, spre îngrijirea raţională a animalelor. În sectorul zootehnic am reuşit să repartizăm şi să permanentizăm numai oameni harnici, pricepuţi, cu dragoste de muncă, mulţi dintre ei membri şi candidaţi de partid. Respectînd cu stricteţe programul de grajd, furajarea după producţie, am reuşit să obţinem de la fiecare vacă furajată cîte 1760 litri lapte, iar de la fiecare oaie cîte 36 litri lapte şi cîte 2,700 kg. lînă. Pentru combaterea sterilităţii la bovine şi asigurarea unei perioade normale de lactaţie aplicăm, cu rezultate foarte bune, însămînţările artificiale şi hrănirea în funcţie de stadiul de lactaţie. În fiecare lună, vacile sînt controlate de medic.

Trăgînd învăţăminte din documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c., pentru a obţine lînă mai multă şi de mai bună calitate am batalizat 50 de berbeci. Pe viitor vom bataliza şi mai mulţi. Şi totuşi trebuie să spun că rezultatele obţinute pînă acum în sectorul zootehnic nu ne mulţumesc în întregime, nu sînt pe măsura posibilităţilor. Avem toate condiţiile — construcţii, bază furajeră, oameni pricepuţi — pentru a obţine rezultate şi mai bune. În ceea ce priveşte baza furajeră avem asigurate cantităţile necesare de fînuri grosiere, concentrate, precum şi 7.000 tone porumb siloz. În gospodăria noastră s-au produs în acest an şi 6.000 tone porumb masă verde, obţinute în cultură dublă, în urma secarei furajere, a orzului, rapiţei şi chiar a grîului. O asemenea bază furajeră dă posibilitatea ca în anul viitor să ridicăm producţia pe cap de vacă furajată la peste 2.000 litri lapte şi să obţinem cantităţi sporite de lînă şi lapte de oaie.

În creşterea porcilor, obiectivele principale pe care le-am urmărit au fost oprirea din prăsilă a unor scrofiţe care să asigure la două fătări pe an 12—14 purcei înţărcaţi, precum şi realizarea unor sporuri mari de creştere în greutate cu consum cît mai mic de concentrate. Am căutat de asemenea să procurăm şi să creştem rase precoce pentru carne.

Tovarăşi, dezvoltînd sectorul zootehnic, noi am putut să contractăm cu statul cantităţi mari de produse animale şi să obţinem pe această cale venituri mari. Pentru a obţine astfel de venituri mari am vîndut statului 385.000 litri lapte de vacă şi oaie, 4.100 kg. lînă, 450 porci graşi. Anul viitor vom contracta 1.200 porci graşi, ceea ce ne va aduce peste 1.000.000 lei.

Contractînd cu statul cantităţi mari de produse vegetale şi animale, noi am reuşit să sporim averea obştească pînă la 8.000.000 lei. Au crescut totodată şi veniturile băneşti la suta de hectare, ajungînd în anul acesta la 210.000 lei faţă de numai 32.000 lei, cît erau în 1955. Producţiile mari obţinute la cultura cerealelor şi veniturile din sectorul zootehnic au făcut posibilă ridicarea valorii unei zile-muncă la 34 lei.

Urmînd îndemnul partidului, noi am reuşit să sporim rodnicia pămîntului, să dezvoltăm multilateral producţia, să ne facem viaţa mai frumoasă, mai îmbelşugată. În numele colectiviştilor din Stoicăneşti, mulţumesc încă o dată partidului şi guvernului pentru ajutorul pe care ni l-au acordat şi asigurăm partidul că vom face totul pentru ca pe viitor să obţinem rezultate şi mai bune.

Întors în gospodărie — a spus vorbitorul în încheiere — voi împărtăşi experienţa cîştigată aci; vom munci fără preget pentru înfăptuirea hotărîrilor care se vor adopta.

Cuvîntul tovarăşului Nicolae Munteanu,

inginer agronom la G. A. C. Plopu, regiunea Galaţi

Gospodăria colectivă „Drum Nou" din comuna Plopu, raionul Făurei, regiunea Galaţi, unde muncesc eu, este situată în gura Bărăganului. Avem soluri fertile, cernoziomuri cu potenţial de producţie foarte mare. Singurul factor deficitar e apa.

Îndrumaţi permanent de organizaţia de partid, colectiviştii s-au străduit să traducă în practică indicaţiile date de partid în vederea obţinerii unor producţii mari de porumb la hectar. În gospodăria noastră, producţia de porumb la hectar a crescut simţitor în fiecare an. Astfel, de la 2.865 kg. porumb boabe la hectar cît am obţinut în anul 1960, am ajuns anul acesta să obţinem 5.044 kg. porumb boabe la hectar de pe suprafaţa de 640 hectare, adică pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb. Această sporire însemnată a producţiei demonstrează că în condiţiile climaterice de la noi se pot obţine 5.000 şi chiar peste 5.000 kg. porumb boabe la hectar în cultură neirigată, cu condiţia să se aplice întregul complex de lucrări agrotehnice.

În continuare, vreau să arăt consfătuirii noastre metodele folosite pentru obţinerea acestei recolte. În primul rînd, noi am repartizat pentru cultura porumbului terenurile cele mai fertile. O suprafaţă de 540 hectare a fost îngrăşată în ultimii trei ani cu 30 tone de gunoi la hectar. În toamna anului 1960 am îngrăşat alte 100 hectare cu 20—30 tone de gunoi la hectar, pe care l-am încorporat în sol odată cu arătura adîncă. La noi la Plopu era încetăţenită părerea că arăturile adînci de toamnă nu sînt necesare şi chiar dacă în mod sporadic se făceau, terenurile respective erau arate din nou în primăvară. Prin loturile demonstrative şi prin cursurile agrozootehnice ţinute în perioada de iarnă, noi am convins pe colectivişti de importanţa acestei lucrări, reuşind ca pe întreaga suprafaţă destinată culturii porumbului să facem arături la adîncimea de 30—35 cm. Pentru menţinerea apei în sol am întreţinut arătura prin grăpare şi discuire. În primăvară, imediat ce timpul a permis, am grăpat terenul, împiedicînd astfel evaporarea apei din sol. Pînă la însămînţare am lucrat terenul de două ori cu cultivatorul urmat de grapă, ultima cultivaţie făcîndu-se la adîncimea de însămînţare. Semănatul s-a făcut cînd în sol temperatura a ajuns la 8—10 grade. Am folosit numai sămînţă de porumb dublu hibrid generaţia I, care a dat cele mai bune rezultate în raionul nostru.

Din experienţă proprie am constatat că introducerea în cultură a hibrizilor dubli de porumb generaţia I, alături de aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice, constituie o cale sigură de sporire a producţiei la hectar. Pînă la răsărire am grăpat terenul cu grapa reglabilă, iar cînd plantele aveau două frunze am executat o praşilă cu sapa rotativă. În total am dat trei praşile mecanice şi trei manuale pe rînd. Densitatea a fost de 28.000—30.000 plante la hectar. Aplicînd întregul complex de lucrări agrotehnice, în acest an am reuşit să obţinem pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb o producţie medie de 5.044 kg. boabe la hectar.

Pentru asigurarea unei producţii cît mai mari de porumb boabe la hectar în anul 1962, noi am luat încă de pe acum o serie de măsuri. Întreaga suprafaţă a fost arată la 33—35 cm. adîncime, cu plugul cu scormonitor. Pe o suprafaţă de 100 hectare s-au încorporat cîte 30 tone de gunoi la hectar. Odată cu arătura adîncă am mai dat în medie la hectar cîte 200 kg. de superfosfat, pe o suprafaţă de 300 de hectare. Întreaga suprafaţă a fost repartizată pe brigăzi şi echipe.

Un factor hotărîtor în obţinerea de producţii mari îl constituie aplicarea retribuţiei muncii şi după producţie. În acest fel colectiviştii sînt cointeresaţi să aplice regulile agrotehnice pentru sporirea continuă a producţiei.

Ţinînd seama de experienţa căpătată în acest an la cultura porumbului, colectiviştii din gospodăria noastră se angajează să lucreze în aşa fel ca în anul viitor, de pe întreaga suprafaţă de 800 ha. pe care o vor cultiva cu porumb să obţină o producţie medie de 5.500 kg. porumb boabe la hectar.

Cuvîntul tovarăşei Ana Sincu,

brigadieră la G. A. C. din comuna Tia Mare, regiunea Oltenia

Sînt colectivistă din anul 1952 şi lucrez ca brigadieră de cîmp la gospodăria agricolă colectivă din comuna Tia Mare, raionul Corabia, regiunea Oltenia. Am îndrăgit întotdeauna munca cîmpului şi m-am simţit fericită cînd eforturile mele au fost încununate de roade.

În brigada de cîmp pe care o conduc, mai mult de jumătate din şefii de echipă sînt femei. Aş dori să fac în faţa dv. o mărturisire. Pe la noi se considera înainte că bărbaţii sînt mai buni la muncă decît femeile, dar noi am dovedit că ştim să muncim tot atît de bine ca şi bărbaţii. Un singur exemplu: am muncit cu brigada nr. 1 din anul 1952 pînă în anul 1960, iar această brigadă a ajuns fruntaşă. De aceea, consiliul de conducere a hotărît să-mi încredinţeze conducerea altei brigăzi, mai slabe, spre a o aduce la acelaşi nivel de organizare şi bune rezultate în producţie.

Mi-a părut foarte rău că mă despart de tovarăşii alături de care lucrasem atîta timp. Dar gîndul că munceam mai departe în aceeaşi gospodărie, pentru binele nostru, al tuturor, m-a făcut să mă străduiesc să lucrez tot mai bine.

Femeile de la Tia Mare nu prea erau îngăduite acolo unde se înfiripau discuţii despre probleme importante. Să veniţi acum la cercul agrozootehnic din comuna noastră şi să le vedeţi ce probleme ridică, cum îşi dau părerea atunci cînd este vorba despre măsurile ce trebuie luate.

La început, multe femei veneau cu sfială la muncă, dar discuţiile pe care le-au purtat cu ele comuniştii, dorinţa de a-şi vedea casele îndestulate şi convingerea că această îndestulare le-o dă numai gospodăria colectivă au făcut să avem în gospodărie numai femei harnice. A intrat în obişnuinţa noastră să ne urcăm în spatele semănătorii, să controlăm adîncimea brazdei sau să organizăm acţiuni pentru folosirea chibzuită a gunoiului de grajd.

Antrenarea colectiviştilor la muncă nu este cu putinţă fără o temeinică organizare a muncii în cadrul brigăzii. Eu am grijă să ţin cu regularitate consfătuiri cu şefii de echipe, să controlez cînd şi cum se face fiecare lucru, să ţin o cît mai justă evidenţă a muncii tuturor colectiviştilor, astfel ca fiecare dintre ei să fie stimulat să muncească tot mai bine.

Brigada pe care o conduc avea în plan să realizeze de pe o parcelă de 15 ha. 1.700 kg. floarea-soarelui la hectar. Am ţinut o consfătuire cu membrii brigăzii şi am hotărît o serie de măsuri ca să depăşim producţia de floarea-soarelui şi de porumb pe parcelele repartizate nouă. Împreună cu şefii de echipă şi cu colectiviştii din brigadă participasem în iarna anului 1960 la cursurile agrozootehnice. Am stabilit să aplicăm în practică tot ce am învăţat de la specialişti.

Odată cu primirea cifrelor de plan, pe care le-am analizat împreună cu şefii de echipă, am trecut la repartizarea culturilor pe 215 ha., alegînd terenul în funcţie de cerinţele fiecărei plante. Pentru floarea-soarelui am ales un teren curăţat de buruieni, pe care fusese cultivat grîu şi care s-a arat la o adîncime de 26—28 cm. Pînă la însămînţare am întreţinut acest teren, aplicîndu-i două grăpări cu grapa reglabilă. Prima grăpare, pentru distrugerea bulgărilor rămaşi din toamnă, am făcut-o între 10—12 februarie, iar a doua, pentru păstrarea apei în sol, între 15—16 februarie.

Cu ocazia primei grăpări am aplicat şi cîte 250 kg. superfosfat şi 150 kg. azotat de amoniu la hectar, deoarece în toamnă nu băgasem sub brazdă gunoi de grajd. Cu două-trei zile înainte de însămînţare am lucrat terenul cu cultivatorul, ca să distrugem buruienile care începuseră să răsară. Semănatul s-a făcut cu sămînţa din soiul VNIIMK 8931 şi în cantitate de 20 kg. la hectar, la 60 cm. distanţă între rînduri.

După răsărire, cînd plantele aveau 2—3 frunze, am aplicat prima praşilă manuală. Această lucrare am terminat-o într-o singură zi. Cînd plantele aveau 4—6 frunze am aplicat cea de-a doua praşilă manuală pe rînd, iar printre rînduri am trecut cu prăşitoarea. Tot atunci am aplicat şi răritul, asigurînd o densitate de 45.000—50.000 plante la hectar. Am mai aplicat în continuare încă două praşile manuale pe rînd şi cu prăşitoarea între rînduri, atunci cînd terenul a făcut scoarţă şi au apărut buruieni. Recoltarea am făcut-o manual în două dimineţi, iar capitulele le-am transportat de la cîmp la gospodărie în care prevăzute cu crengi şi prelate, pentru a înlătura risipa prin scuturare în timpul transportului. Rezultatul era bun şi am avut o satisfacţie deosebită: obţinusem 2.000 kg. de pe fiecare hectar. Una dintre colectiviste m-a întrebat: „Dar dacă aplicam şi polenizarea artificială, aşa cum am învăţat la cercul agrozootehnic?" Mi-am dat seama de greşeala pe care o făcusem, dar ne-am bucurat că am înţeles necesitatea acestei lucrări, pe care o vom face cu siguranţă în vara viitoare.

La porumb, pe suprafaţa de 57 ha. repartizată brigăzii noastre am obţinut o producţie de 3.800 kg. boabe la hectar. Pe această suprafaţă am aplicat în toamnă 250 kg. superfosfat şi 150 kg. azotat de amoniu. Pînă la însămînţări am pregătit terenul, aplicînd două grăpări cu grapa reglabilă. Am trecut de asemenea o dată peste el cu cultivatorul, cînd am împrăştiat şi îngrăşămintele chimice. Ca sămînţă am folosit un hibrid simplu, produs în gospodăria noastră.

Noi am pregătit terenul pentru ca în anul viitor să obţinem 5.000 kg. boabe la hectar de pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb de către brigada noastră. Pe această suprafaţă au fost executate arături la 30—33 cm. adîncime; totodată am încorporat în sol cîte 20—25 tone gunoi de grajd la hectar. De la această consfătuire am să capăt învăţăminte preţioase în legătură cu cultura porumbului. Cînd am să ajung în Tia Mare am să împărtăşesc colectiviştilor aceste învăţăminte şi vă asigur, dragi tovarăşi, că, la fel ca şi dv., sîntem hotărîţi să depunem toate eforturile pentru înflorirea gospodăriei noastre.

Mulţumim din inimă partidului pentru grija părintească ce ne-o poartă, înţelegînd că tot sprijinul pe care ni-l dă este pentru înflorirea patriei, pentru fericirea poporului.

Cuvîntul tovarăşului Frederic Cotea,

preşedintele G. A. C. din satul Pribeşti, regiunea Iaşi

Gospodăria colectivă din Pribeşti a luat fiinţă în anul 1949. De la un an la altul gospodăria s-a dezvoltat, ajungînd să cuprindă astăzi 357 de familii şi o suprafaţă de 1.460 ha., adică întreg satul. Gospodăria noastră s-a întărit datorită faptului că consiliul de conducere, cu ajutorul organizaţiei de partid, a dat şi dă atenţie dezvoltării multilaterale a producţiei.

La noi, creşterea animalelor proprietate obştească se bucură de toată preţuirea colectiviştilor. De aceea, sectorul zootehnic al gospodăriei numără în momentul de faţă 200 de vaci cu lapte, adică 15 vaci la 100 ha. teren, 150 capete de tineret bovin, 60 de boi de muncă, 350 de oi, 320 de porci din care 40 de scroafe, 800 de păsări-matcă.

Ne-am gîndit cum să asigurăm adăposturi trainice şi ieftine pentru animalele din gospodărie. Aceasta nu era o treabă tocmai uşoară, mai ales dacă ţinem seama de faptul că, în primii ani, gospodăria nu avea nici prea mulţi bani, nici experienţă în construcţii. Dar animalele nu puteau sta afară şi de aceea adăposturile trebuiau făcute. Aveam tot ce trebuie pentru ridicarea construcţiilor: o carieră de piatră nu prea departe de sat, lemne de plop şi răchită, pămînt bun pentru chirpici şi ceamur. Mai era necesar să ne organizăm şi să trecem la treabă.

Ajutat de organizaţia de partid, consiliul de conducere a mers pe teren şi a ales locul cel mai bun pentru grajdurile de vaci, coteţele pentru porci şi păsări, saivanele de oi.

În legătură cu stabilirea locului de construire a adăposturilor au fost mai multe păreri. Unii colectivişti spuneau să ridicăm grajdurile pe şes, lîngă pîrîul Vasluieţ, pentru că acolo se găseşte apa necesară adăpării animalelor. Asta este adevărat. Fără apă nu se pot creşte animale. Dar locul respectiv este jos, fără scurgere şi pe vreme de ploaie acolo se face mult noroi. În aceste condiţii, aprovizionarea animalelor cu furaje ar fi fost foarte grea şi ar fi cerut multă muncă. De aceea, consiliul de conducere a susţinut ca grajdurile să fie construite la marginea satului, pe un loc în pantă, de pe care se scurge apa din ploi.

Primele patru grajduri le-am construit cu temelie de piatră, cu pereţi din chirpici şi acoperişuri din ţiglă. În medie ne-au costat cîte 50.000 lei fiecare. Nevoia de a construi alte grajduri, pentru că numărul de animale creştea, a făcut să ne gîndim la folosirea unor materiale şi mai ieftine.

Ca în toate acţiunile noastre, şi în problema ridicării construcţiilor ne-am sfătuit cu masa largă a colectiviştilor. S-a întîmplat ca unii colectivişti să ne spună că ar trebui să facem ceva împrumuturi sau că ar fi mai bine să construim mai puţin. Noi i-am lămurit pe aceştia că putem să construim în acelaşi timp şi bine, şi repede, şi ieftin, fără a face împrumuturi. Şi le-am explicat ce ar trebui făcut.

În felul acesta, noi am reuşit să-i facem pe toţi colectiviştii să participe la scoaterea pietrei din carieră, la transportarea ei, la confecţionarea furcilor şi căpriorilor, la pregătirea pămîntului pentru construirea pereţilor. Piatra din carieră am scos-o în lunile ianuarie şi februarie, cînd nu aveam de muncit la cîmp. Ferestrele şi uşile s-au făcut în gospodărie; am cumpărat numai cărămida pentru pardoseală, ţigla pentru acoperiş şi o parte din cheresteaua pentru şarpantă. Am renunţat şi la chirpici şi am trecut la construirea pereţilor din ceamur. Pămîntul pe care l-am scos de la temelie l-am udat, l-am amestecat bine cu paie şi pleavă şi l-am pus direct în pereţi. În acest fel, ultimele patru grajduri, tot pentru cîte 50 de taurine fiecare, ne-au costat numai cîte 35.000 lei. La fiecare grajd am economisit deci 10.000—15.000 lei, cu care ne-am putut cumpăra mai multe animale.

Făcînd socoteala ce venituri obţinem de la fiecare vacă, a rezultat că numai în nouă luni de zile banii pe care i-am cheltuit pentru fiecare grajd pot fi amortizaţi. Dacă ne gîndim că aceste grajduri ţin 20—25 de ani, înseamnă că amortizarea unui grajd se face numai din venitul de la două vaci.

Pe baza unui studiu făcut, consiliul de conducere a fixat echipei numărul de zile-muncă necesar fiecărei lucrări. La construcţia unui grajd s-a prevăzut o retribuţie de 100 de zile-muncă pentru scosul pietrei, 126 zile-muncă pentru ridicatul pereţilor din ceamur, 120 zile-muncă pentru manopera lemnăriei şi 30 zile-muncă pentru lipit şi văruit. Normarea bună a muncii colectiviştilor din echipa de construcţii a întărit disciplina şi răspunderea lor. Dacă înainte construirea unui grajd dura pînă la un an de zile, anul acesta au fost ridicate şi date în folosinţă două grajduri cu pereţi din ceamur în numai trei luni.

Problema apei am rezolvat-o prin săparea a două fîntîni, unde am instalat o pompă cu motor, care împinge apa într-un bazin construit mai la deal de sectorul zootehnic, de unde vine apoi, printr-o ţeavă, la grajduri. Toată lucrarea ne-a costat numai 25.000 de lei şi nu 340.000 lei, cum prevedea proiectul pe care l-am primit de la Ministerul Agriculturii.

Astfel am ajuns să avem azi 8 grajduri cu o capacitate de 50 taurine fiecare, o maternitate pentru scroafe cu 64 de boxe, o îngrăşătorie pentru 100 de porci, un coteţ pentru 1.000 de păsări, un saivan pentru 500 de oi. Pe lîngă aceste adăposturi pentru animale, noi am construit magazii şi pătule de cereale.

În următorii ani, sectorul zootehnic al gospodăriei noastre va creşte şi mai mult. În anul 1962 ne-am propus să construim o îngrăşătorie de porci cu o capacitate de 300 de capete, o magazie pentru furaje, un atelier de fierărie şi de lemnărie, o remiză pentru atelaje şi altele. Şi la aceste construcţii ne vom strădui să nu facem cheltuială mare, să ne bazăm pe puterile noastre şi pe materialele care le avem la îndemînă.

Pentru noi, colectiviştii din Pribeşti, vizita pe care ne-au făcut-o, în luna septembrie, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi alţi conducători de partid şi de stat a însemnat o mare cinste şi un prilej de multe învăţăminte. Colectiviştii din Pribeşti m-au delegat ca, în numele lor, să transmit conducerii partidului, personal dumneavoastră, tovarăşe Gheorghe Gheorghiu-Dej, că sînt profund recunoscători pentru grija ce o purtaţi întregului popor, ţăranilor colectivişti. Ne angajăm să muncim cu şi mai mult spor şi pricepere pentru înflorirea gospodăriei noastre colective, pentru continua dezvoltare a agriculturii patriei noastre.

Cuvîntul tovarăşului Zaharia Ganea,

preşedintele G. A. C. Viişoara, regiunea Dobrogea

Mergînd pe linia indicată de partidul nostru, îndrumaţi permanent de organele regionale şi raionale de partid şi de stat, într-un timp relativ scurt am reuşit ca dintr-o gospodărie mică, cu mijloace de producţie puţine, să facem o gospodărie puternică, dezvoltată multilateral, o gospodărie milionară.

Gospodăria noastră a luat fiinţă în 1950, cuprinzînd 96 familii. În prezent cuprinde întregul sat. De la 18 boi şi 52 cai cît aveam în 1950, azi avem în proprietate obştească 474 taurine, din care 215 vaci şi juninci, 2.800 oi, 520 porci din care 170 scroafe, peste 2.500 păsări şi 60 colonii de albine.

Pentru adăpostirea animalelor în condiţii bune am construit 7 grajduri a cîte 100 taurine fiecare, 3 saivane a cîte 1.000 oi, 2 maternităţi a cîte 100 scroafe, 2 îngrăşătorii a cîte 300 porci fiecare şi 5 coteţe pentru cîte 1.000 păsări. Au mai fost construite o magazie pentru cereale, o casă-laborator, un atelier, un garaj pentru patru autocamioane şi alte obiective. De asemenea, s-au construit locuinţe pentru inginerii gospodăriei.

În cursul celor 11 ani noi am primit din partea statului credite pe termen lung în valoare de peste 750.000 lei, cu care am cumpărat animale de producţie, reproducători, seminţe de soi, material de construcţie, material săditor şi altele, ceea ce a permis gospodăriei noastre colective să-şi dezvolte activitatea de producţie. Totodată prin munca desfăşurată de S.M.T. Cobadin, care deserveşte gospodăria, am reuşit să organizăm mai bine procesul de producţie, să facem la timp şi în bune condiţii lucrările agricole cerute de fiecare plantă, iar cu ajutorul mecanizatorilor să uşurăm munca colectiviştilor. S-a îmbunătăţit calitatea lucrărilor. Acest fapt este oglindit în producţiile obţinute în acest an: 3.200 kg. porumb, 1520 kg. grîu, 1733 kg. floarea soarelui la ha., — cu toate condiţiile de secetă care au fost la noi.

Îndrumaţi de inginerii repartizaţi gospodăriei noastre, colectiviştii muncesc mai bine şi mai calificat în toate ramurile de activitate.

Vreau să informez consfătuirea noastră despre munca depusă de colectivişti pentru obţinerea acestor rezultate. În primul rînd, consiliul de conducere, cu ajutorul organelor de partid şi de stat şi cu sprijinul permanent al organizaţiei de bază, s-a străduit să aplice în practică hotărîrile Plenarelor C.C. al P.M.R. şi alte indicaţii în rezolvarea multor probleme de bază ale activităţii gospodăriei. În lumina acestor documente, consiliul de conducere a pus un accent deosebit pe ridicarea calificării profesionale a colectiviştilor, ştiut fiind că de felul cum munceşte omul, de interesul pe care îl depune, depinde în mare măsură creşterea producţiei şi productivităţii muncii.

Trebuie să arătăm că acum 5—6 ani, unii colectivişti prăşeau într-o zi 6—7.000 m.p. Nu vă mai spun de calitatea muncii, deoarece se înţelege de la sine. Gospodăria obţinea atunci 1.000—1.200 kg. porumb la ha.

Asemenea aspecte se manifestau şi în sectorul creşterii animalelor, pe vremea cînd şi în gospodăria noastră îngrijitorii erau retribuiţi cu zile fixe.

Ca urmare a indicaţiilor date de către cadrele tehnice din gospodărie, cu sprijinul permanent al organizaţiei de partid şi cu aportul colectiviştilor, în gospodăria noastră, an de an, a început să se încetăţenească tot mai mult aplicarea retribuţiei muncii şi după producţie.

Un accent deosebit a pus consiliul de conducere pe buna organizare a muncii. Am observat că răspunderea personală a colectiviştilor lăsa mult de dorit în executarea lucrărilor agricole, întrucît ei nu erau retribuiţi şi după producţia realizată, ci numai după numărul de norme pe care le făceau. Aceasta dăuna calităţii lucrărilor.

Pentru a remedia această lipsă, îndrumaţi de organele de partid şi de stat, am trecut la repartizarea suprafeţelor prăşitoare pe brigăzi, iar în cadrul brigăzilor pe echipe. La început a mers foarte anevoios, pentru că terenul nu era de aceeaşi fertilitate şi grad de îmburuienare. Lucrările nu erau făcute la aceeaşi adîncime peste tot. Unele brigăzi şi echipe nu voiau să ia în primire suprafaţa de prăşitoare repartizată la marginile drumurilor, cu toate că producţiile planificate de conducerea gospodăriei erau diferenţiate în raport cu fertilitatea terenului repartizat.

În 1959, primul an de aplicare a retribuţiei şi după producţie la culturile prăşitoare, echipele care au asigurat densitatea plantelor la ha., au prăşit la timp etc., au obţinut sporuri însemnate de producţie. Colectiviştii au început să fie interesaţi în aplicarea la timp a tuturor măsurilor agrotehnice.

Ca rezultat al cointeresării materiale, lucrările agricole s-au făcut într-un timp mai scurt, s-a folosit mai bine forţa de muncă. Calitatea lucrărilor efectuate de S.M.T. era controlată de majoritatea colectiviştilor din echipe, iar calitatea muncii efectuate de colectivişti, care, ştiind că vor lucra permanent pe aceeaşi parcelă de la semănat pînă la recoltat, s-a îmbunătăţit mult. Astfel, în 1961, brigada a doua, a cărui brigadier este tov. Gh. Nazîru, a obţinut o producţie de 4355 kg. porumb boabe la ha., cu 1.155 kg. mai mult decît producţia medie la ha. realizată pe gospodărie.

În cadrul acestei brigăzi, echipa tov. Lica Butea a obţinut de pe 50 ha. o producţie medie de 5.000 kg. porumb boabe la hectar, iar la floarea-soarelui 2.200 kg. la ha. faţă de 1.733 kg. cît s-a realizat în medie pe gospodărie. Depăşind producţia planificată, această echipă a obţinut un spor de recoltă de 75.000 kg. porumb boabe şi a primit în bani 30 la sută din valoarea recoltei de porumb realizate peste plan.

Asemenea exemple mai avem multe în gospodăria noastră. Ele stimulează pe colectivişti ca să muncească mai bine, mai calificat, să execute la timp lucrările. În felul acesta gospodăria noastră se întăreşte din punct de vedere economic.

În 1961, prin aplicarea retribuţiei şi după producţie, gospodăria a obţinut peste plan 160.000 kg. de porumb.

Prin cointeresarea materială a colectiviştilor, producţia de porumb a crescut de la 2.312 kg. în 1959, la 3.200 kg. porumb boabe în 1961, iar cea de floarea-soarelui de la 962 kg. la 1.733 kg. la hectar.

Şi în zootehnie, ca urmare a ajutorului permanent dat de Comitetul raional de partid Negru Vodă, gospodăria noastră a trimis în acest sector pe cei mai buni colectivişti, membri de partid şi candidaţi de partid.

La ferma de vaci, retribuţia muncii se face după cantitatea de lapte muls, după numărul de viţei născuţi şi înţărcaţi şi după starea sănătăţii animalelor. Vacile sînt împărţite pe grupe şi repartizate pe îngrijitori. Viţeii se predau îngrijitorilor după înţărcare, iar retribuţia acestora se face după creşterea lor în greutate.

Acest sistem îl aplicăm la toate fermele de animale din gospodăria noastră. Atunci cînd se aplică just principiul retribuţiei după producţie, se obţin rezultate frumoase. Astfel, colectivistul Evadula Sucuri, care în 1958 cînd era retribuit cu zile fixe, realiza o producţie de numai 1600 litri de la fiecare vacă, deşi hrănea animalele tot pe bază de raţii, obţine anul acesta în medie de la lotul de vaci pe care-l are în primire, peste 2.600 l. În anul 1958 el primea pentru îngrijirea lotului de vaci şi pentru producţia

(Continuare în pag. a 5-a)

Un grup de delegaţi în timpul unei pauze

Foto: NICU VASILE

Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti

Cuvîntul tovarăşului Zaharia Ganea

(Urmare din pag. 4-a)

obținută, 360 zile-muncă, fiind retribuit cu o zi pe zi. În 1961 primește peste 580 zile-muncă, plus premiul care va fi calculat la sfîrșitul anului în raport cu producția realizată.

Pe gospodărie producția medie de lapte de fiecare vacă furajată a crescut de la 1601 l. cît era în 1958, la 2.500 litri în acest an; producția de lînă a crescut de asemenea de la 2,14 kg. în 1959, la 2,550 kg.

Creșterea producțiilor la cultura cerealelor și în sectorul zootehnic a însemnat pentru gospodăria noastră obținerea de venituri tot mai mari. Fondul de bază al gospodăriei colective a ajuns la 4.364.580 lei. Valoarea zilei-muncă în acest an va fi de 33 lei din care în numerar 14—15 lei. Peste 120 colectiviști și-au făcut case noi și spațioase, și-au instalat lumină electrică, iar 150 familii și-au cumpărat mobilă și aparate de radio.

Analizînd condițiile create și posibilitățile existente în gospodăria noastră, ne propunem să muncim în așa fel încît să realizăm în anul 1962 producții medii de peste 1.800 kg. grîu și 3.500 kg. porumb la ha., iar de pe o suprafață de 400 ha., cel puțin 5.000 kg. porumb boabe la ha. Ne propunem de asemenea să mărim efectivul de animale cu încă 70 vaci, să îngrășăm și să livrăm statului pe bază de contract 800 de porci a 100 kg. fiecare, să obținem de la fiecare vacă cîte 2.500 l. lapte, iar de la fiecare oaie cîte 3 kg. de lînă. Vom aloca la fondul de bază al gospodăriei 750.000 lei, iar valoarea zilei-muncă va crește la 35 lei, din care numai bani 16 lei.

Ne luăm angajamentul să depășim sarcinile ce izvorăsc din Directivele celui de-al III-lea Congres al partidului.

Cuvîntul tovarăşului Gheorghe Maftei,

preşedintele G. A. C. din comuna Ţibucani, regiunea Bacău

Călăuzit de Directivele celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, consiliul de conducere al gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din comuna Țibucani, raionul Tg. Neamț, regiunea Bacău, și-a pus ca o sarcină principală dezvoltarea multilaterală a gospodăriei.

Pe vremea consfătuirii fruntașilor din agricultură care s-a ținut la Constanța, gospodăria noastră cuprindea un număr de 220 de familii, cu 240 hectare teren agricol și dispunea de un fond de bază de 2.200.000 lei. În prezent ea cuprinde 1.235 de familii cu 2.280 de hectare teren agricol. Avem un fond de bază de 4.710.000 lei, ceea ce înseamnă peste 200.000 lei la suta de hectare.

Consfătuirea de la Constanța a constituit pentru noi un bogat schimb de experiență, de la care am avut mult de învățat. Întorși în gospodărie am adus la cunoștința tuturor colectiviștilor cele învățate la această consfătuire și am stabilit ce trebuie anume să facem pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei. Prima măsură pe care am luat-o a fost vînzarea cailor. Aveam 180 de cai care nu aduceau nici un venit și aproape că erau o pacoste pentru gospodăria noastră. În schimb am cumpărat 180 de vaci.

În vederea ridicării producției la hectar, gospodăria noastră a efectuat arături adînci de vară și de toamnă la o adîncime de 25—30 cm. Am îngrășat terenul, aplicînd cîte 25 tone gunoi de grajd la hectar. Am administrat îngrășăminte chimice, cîte 300 kg. la hectar și am folosit semințe de mare productivitate. La cultura porumbului noi am folosit sămînță dublu hibrid. Ca lucrări de întreținere am aplicat 3 și 4 prașile la porumb, tăvălugitul și grăpatul păioaselor, îngrășăminte suplimentare la grîu, porumb și la sfecla de zahăr, polenizarea artificială suplimentară la porumb. Aplicînd acest complex de lucrări am reușit ca în 1961 să realizăm pe suprafața de 360 hectare o producție medie de 2.147 kg. grîu la hectar, iar pe 16 ha. însămînțate cu soiul B-301 s-a scos o producție de 3260 kg. la hectar.

Datorită faptului că soiul de grîu B-301 a dat rezultate bune în comuna noastră, noi am însămînțat cu acest soi, în toamna acestui an 400 de hectare și ne-am propus să obținem în anul viitor 2.500 kg. grîu la hectar.

Gospodăria noastră acordă o deosebită atenție cultivării porumbului dublu hibrid. Anul acesta, pe o suprafață de 302 hectare însămînțată cu porumb dublu hibrid am obținut o producție medie de 3.200 kg. boabe la hectar, iar pe o suprafață irigată de 11 hectare, brigada condusă de Dumitru Bălut a scos 13 vagoane de porumb știuleți, revenind cîte 8.000 kg. boabe la hectar.

În comuna Țibucani se semăna porumb cincantin, de la care niciodată nu s-a obținut mai mult de 1.500 de kg. la hectar. Obiceiul de a se însămînța porumb cincantin se înrădăcinase mult. Din această cauză, la început au fost greutăți în introducerea porumbului dublu hibrid. Îndrumați de organizația noastră de partid, colectiviștii au înțeles avantajele hibridului și au hotărît ca întreaga suprafață să fie cultivată cu acest porumb. Am scos o producție cum nu s-a scos niciodată în comuna noastră. Aceasta ne dovedește că sînt condiții ca în 1962, de pe suprafața de 250 de hectare, în cultură neirigată, să obținem 5.000 de kg. porumb boabe la hectar.

Pentru obținerea acestei producții, gospodăria noastră a luat măsuri încă din toamna acestui an, executînd arături adînci la 28—30 cm. pe întreaga suprafață ce va fi însămînțată în primăvara anului 1962. Odată cu arătura am introdus sub brazdă 25—30 tone gunoi de grajd și 300 kg. îngrășăminte chimice la hectar. Însămînțatul se va face mecanic, iar în perioada de întreținere se vor da 3—4 prașile.

O atenție deosebită a acordat gospodăria noastră colectivă dezvoltării sectorului zootehnic. Astfel dacă în vremea consfătuirii de la Constanța sectorul zootehnic cuprindea 220 de bovine, din care 78 de vaci cu lapte, 280 de ovine și peste 70 porcine, astăzi gospodăria noastră are un efectiv de 620 de bovine, din care 228 vaci cu lapte, 87 de juninci și 220 de vițele, 960 de ovine, 260 de porcine, din care 80 de scroafe. Menționez că în prezent creștem 2.270 de păsări și avem 72 colonii de albine.

Producțiile mari realizate în sectorul vegetal și animal ne-au creat posibilități să vindem statului pe bază de contracte importante cantități de produse. Astfel, în acest an am vîndut statului 132 tone de grîu, 30 tone de orzoaică, 60 de tone floarea-soarelui, 87 de tone porumb, 10 tone fasole, sămînță de sfeclă, ceapă, trifoi, lucernă, precum și carne, lapte, brînză, lînă. Toate acestea au adus gospodăriei noastre un venit de 2.540.940 lei, ceea ce a făcut ca valoarea zilei-muncă să ajungă la 33 lei.

Noi am căutat ca în fiecare an să repartizăm la fondul de bază nu 15 la sută, așa cum arată statutul, ci cîte 30—40 la sută. Anul acesta am adăugat la fondul de bază 650.000 de lei, ceea ce duce la întărirea economico-organizatorică a gospodăriei noastre.

Toate acestea au făcut ca nivelul de trai al colectiviștilor să crească de la an la an. Colectiviștii și-au construit 368 de case noi, au cumpărat 767 aparate de radio, 476 biciclete, 16 motociclete, 285 mașini de cusut, garnituri de mobilă; s-a introdus lumina electrică în toate casele colectiviștilor.

Aceste realizări au fost posibile, datorită faptului că în fruntea tuturor activităților au stat comuniștii. Periodic, organizația de partid analizează în adunările ei diferite aspecte ale procesului de producție. Membrii de partid sînt repartizați pe brigăzi și echipe. În cadrul gospodăriei avem brigadieri care dețin această muncă din 1952, cînd s-a înființat gospodăria colectivă. Datorită faptului că n-au fost schimbați de la terenul care le-a fost dat în primire, ei cunosc bine structura solului, lucrările necesare procesului de producție și de aceea obțin rezultate bune.

Sub îndrumarea organizației de partid, consiliul de conducere analizează în ședințele sale activitatea brigăzilor, a echipelor și a celorlalte sectoare. A intrat în practica consiliului de conducere ca, atunci cînd se întreprind acțiuni mai importante în cadrul gospodăriei, să cheme părerea brigadierilor, a șefilor de echipe și a celorlalți colectiviști fruntași. Ședințele consiliului de conducere nu se țin cu ușile închise, ci la ele sînt atrași fruntașii din gospodărie, brigadierii și alți colectiviști.

Consiliul nostru de conducere, ocupîndu-se de dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective, n-a neglijat nici munca de atragere în gospodăria colectivă a celorlalți țărani din sat. Astfel, datorită rezultatelor obținute de gospodărie, întreaga țărănime din satul nostru cu cele 360 de familii au intrat în gospodărie în luna noiembrie.

Cum am atras întovărășirea în cadrul gospodăriei? La ședințele consiliului nostru de conducere, erau invitați membrii consiliului de conducere al întovărășirii, erau chemați întovărășiți care aveau influență în rîndul întovărășiților. Am stat de vorbă cu dînșii, le-am arătat că nu muncim decît pentru întărirea și dezvoltarea economică a gospodăriei, pentru ca fiecare țăran colectivist să-și ridice casă nouă, să se îmbrace bine, să trăiască tot mai bine. Pe lîngă acestea, consiliul de conducere și comuniștii din gospodărie participau la ședințele întovărășirii.

În continuare, vorbitorul a spus: Pentru viitor, gospodăria noastră va dezvolta continuu ramurile de producție aducătoare de mari venituri. Ne-am propus ca prin executarea lucrărilor la un înalt nivel agrotehnic, în anul 1965 să realizăm la cultura grîului o producție de 2.800 kg. la hectar, la porumb 5.000 kg. boabe la hectar, iar la sfecla de zahăr peste 30.000 de kg. la hectar. Pentru că la Țibucani avem 600 de hectare de terenuri degradate, ne-am propus să plantăm cu pomi 300 de hectare pînă în 1965.

În sectorul zootehnic, unde în prezent avem 18 vaci la suta de hectare, vom ajunge în anul 1965 la 22 de vaci la suta de hectare și o producție de 2.600 litri lapte pe cap de vacă furajată, prin folosirea unei furajări raționale. Totodată, ne-am propus să îngrășăm în fiecare an 800 de porci pe care să-i contractăm cu statul și să-i livrăm la o greutate de 100—120 de kg.

Valoarea zilei-muncă va ajunge în anul 1965 la 60 de lei.

Vreau să fac o propunere. În proiectele de construcții trimise de organele Ministerului Agriculturii, un grajd pentru 100 de capete ajunge pînă la 120.000—160.000 de lei. Desigur că noi am lăsat acest proiect la o parte, pentru că, așa cum spuneau colectiviștii, ar fi trebuit să ne vindem și căciulile ca să facem astfel de adăposturi pentru 100 de vaci. Noi am construit grajduri bune, însă nu cu uși vopsite, cu mînere nichelate și nu știu mai ce, și am realizat grajduri pentru 100 de vaci cu 37.000 lei. Ele sînt acoperite cu azbociment, iar încolo, așa cum arătau și ceilalți tovarăși precedenți, sînt din lut, paiantă și cărămidă făcută de colectiviști. Întrucît finanțarea construcțiilor se face în raport cu proiectul trimis de către Ministerul Agriculturii, propun ca la astfel de proiecte să se fixeze la prețul de cost un plafon de 400—500 lei pe cap de vită, cu unele depășiri acolo unde sînt greutăți cu asigurarea adăpării.

Asigurăm conducerea partidului nostru drag că vom munci ca toate sarcinile stabilite de noi în planul de perspectivă al gospodăriei să le realizăm și să le depășim, devenind o gospodărie agricolă colectivă fruntașă pe țară.

Cuvîntul tovarăşului Simion Uscat

mulgător la G. A. C. din comuna Cilnic, regiunea Hunedoara

Îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn a fost și este o preocupare de seamă pentru colectiviștii noștri. Ca urmare a rezultatelor bune obținute de gospodăria noastră, în toamna anului 1960 toți țăranii muncitori din sat au intrat în gospodăria colectivă.

Ca mulgător la gospodăria agricolă colectivă din comuna Cilnic, vreau să vă arăt în cîteva cuvinte rezultatele obținute de gospodărie în creșterea animalelor și de mine personal la vacile pe care le îngrijesc.

Gospodăria noastră a luat ființă în anul 1952 cu un număr de 17 familii de țărani și o suprafață de 70 hectare. Pe atunci aveam numai 2 vaci, 14 boi și 2 cai. Pînă în anul 1958, gospodăria nu a avut o dezvoltare multilaterală, punîndu-se bază mai mult pe sectorul vegetal. Sectorul creșterii animalelor a început să se dezvolte din anul 1958. Avem în momentul de față 346 bovine din care 120 vaci, peste 600 oi cu lînă semi-fină și 115 porcine, din care 34 de scroafe. În anul 1959 s-a realizat o producție medie de 2.700 litri de lapte de fiecare vacă furajată, de la 32 de vaci, iar în anul 1960, 2.900 litri lapte de la 64 vaci. Anul acesta producția medie va fi de 3.000 litri.

La suta de ha. teren agricol, revine pe gospodărie o încărcătură de 41 bovine, din care 14 vaci. Sporind producția medie am putut livra statului pe bază de contract, în acest an, peste 26 vagoane lapte.

Ca urmare a dezvoltării sectorului zootehnic am realizat venituri bănești în valoare de peste 514.000 lei. Din prăsila gospodăriei s-au reținut în anul trecut, 63 capete tineret, din care 38 vițele, iar anul acesta 105 capete din care 54 vițele.

De asemenea, au fost livrați pe bază de contract centrelor de însămînțări artificiale, 7 tăurași, a căror valoare se ridică la 8.000 lei fiecare. Ei provin de la vaci cu producție mare de lapte.

În anii 1959 și 1960, la cele două concursuri organizate între gospodăriile colective din regiunea Hunedoara pentru dezvoltarea creșterii animalelor, gospodăria noastră a ieșit cîștigătoare. Situîndu-ne prima la concursurile regionale, am obținut ca premiu animale de producție și îngrășăminte chimice în valoare de 22.000 lei.

Rezultatele obținute se datoresc unor măsuri tehnico-organizatorice luate de consiliul de conducere. Astfel, s-a trecut la însămînțarea artificială a vacilor și la oi, creșterea tineretului și împărțirea lui pe grupe, după scopul pe care îl urmărim, adică pentru prăsilă sau pentru carne, furajarea animalelor în mod diferențiat după producția pe care o dau, introducerea controlului producției de lapte la fiecare mulsoare, evidența montei și fătării, evidența creșterii în greutate a tineretului, înscrierea în registrul genealogic.

Programul de grajd este respectat de toți mulgătorii. Furajele de bază care se dau în hrana vacilor de lapte în gospodăria noastră sînt porumbul siloz și alte furaje suculente, fînurile naturale de trifoi, lucernă și borceag.

În gospodăria noastră au fost aleși ca mulgători cei mai buni colectiviști. Ei lucrează permanent la aceeași grupă de vaci cel puțin trei ani. Mulgătorii au fost calificați la locul de muncă prin cursurile zootehnice ținute în cadrul gospodăriei. Pentru conștiinciozitate în muncă, mulgătorilor li s-a aplicat retribuția după producție.

Aș vrea să subliniez că membrii grupei de partid din sectorul zootehnic au fost în fruntea acțiunilor, realizînd cele mai mari producții pe gospodărie. Prin exemplul personal au reușit să antreneze alături de ei pe ceilalți îngrijitori. Un sprijin puternic am primit din partea organizației de partid din gospodărie care a urmărit îndeaproape munca în cadrul sectorului zootehnic. În acest an, în două adunări generale ale organizației de bază și în două ședințe de birou s-au analizat rezultatele obținute în creșterea animalelor.

În urma măsurilor luate, am reușit să avem animale bune și cu o producție mare. Ne mîndrim cu faptul că avem un număr de 27 vaci înscrise în registrul genealogic regional, din care două în registrul genealogic republican.

Eu la început am îngrijit animale de muncă. După ce s-a dezvoltat ferma de vaci, am devenit mulgător. Creșterea acestor animale se făcea mai mult la întîmplare. Dar începînd cu anul 1959 creșterea animalelor s-a pus pe baze raționale. Am început să aplicăm o hrănire corespunzătoare în funcție de producția de lapte, sau, cum se zice, să respectăm regulile zootehnice de bază.

În gospodăria noastră în fiecare an se organizează învățămîntul agrozootehnic. Eu, ca și tovarășii cu care muncesc la ferma de vaci, urmăm regulat cursurile zootehnice pentru a dobîndi noi cunoștințe. Cărțile și broșurile citite de noi, lecțiile pe care le ascultăm și propria noastră experiență ne ajută să îngrijim mai bine vacile și să obținem o producție sporită de lapte.

Vreau să arăt mai amănunțit o serie de metode aplicate de noi. În primul rînd aplicăm metoda însămînțării artificiale a vacilor. Am reușit prin aceasta să reducem în bună parte sterilitatea și să realizăm perioade de lactație normale. Acest lucru este foarte important pentru ridicarea continuă a producției de lapte la vaci.

În timp ce vacile se găsesc în repaus și mai ales în timpul mulsului, ne străduim ca în grajd să fie cît mai multă liniște. Am constatat că atunci cînd în grajd este multă mișcare și zgomot vacile sînt neliniștite și nu slobod tot laptele. Vacile cu o producție mai mare de 15 litri le mulgem de trei ori pe zi, iar cele care dau peste 25 litri lapte sînt mulse de patru ori. În timpul verii, cînd vacile se găsesc la pășune, facem mulsul pe loc, pentru a nu le purta de la pășune pînă la grajd. Cu timpul vacile s-au obișnuit cu mulgătorii și cu programul și stau la muls fără a fi nevoie să fie legate.

Împreună cu toți tovarășii mei de muncă cunoaștem bine ce cantitate de lapte trebuie să realizăm de fiecare vacă și ne dăm silința să obținem o producție cît mai mare. În anul 1960 de la grupa de vaci pe care am îngrijit-o am obținut în medie 3.100 litri lapte, față de 2.800 litri cît am avut planificat. În anul acesta obțin de la grupa de vaci pe care o îngrijesc o producție medie de 4.200 litri lapte pe cap de vacă furajată.

De la unele vaci pe care le am în primire obțin producții de lapte cu mult mai mari. Anul acesta de la vaca Stînca cu numărul matricol 25 obțin 6.000 litri lapte, iar de la vaca Mora 5.000 litri.

La noi, toți mulgătorii au învățat să facă controlul grăsimii din lapte. În fiecare zi facem acest control pentru toată grupa de vaci, iar o dată pe lună pentru fiecare vacă, lucru ce ne ajută foarte mult în selecția animalelor.

Încă din anul 1960 am căutat să-i ajut pe tovarășii mei de muncă și să-i mobilizez prin chemare la întrecerea socialistă. Eu în fiecare an realizez între 450-500 zile-muncă. Din cîștigul rezultat în urma muncii depuse în gospodărie, mi-am construit casă, mi-am cumpărat mașină de cusut, aragaz, mașină de spălat, bicicletă, iar în cadrul unui concurs regional am fost premiat cu un aparat de radio și un ceas.

În gospodăria noastră sînt condiții bune pentru dezvoltarea creșterii animalelor și mărirea producției acestora. Pentru anul viitor ne-am propus ca efectivul de taurine să crească la 350, din care 146 vaci de lapte, asigurînd o încărcătură la 100 ha. de 42,5 taurine, din care 18,5 vaci.

De asemenea, ne-am propus ca producția medie de lapte pe cap de vacă furajată să ajungă pe gospodărie la 3.500 l. La consfătuirea colectiviștilor fruntași ținută în raionul nostru, eu m-am angajat ca de la lotul de vaci pe care-l îngrijesc să obțin o producție medie de 4.500 litri lapte pe cap de vacă furajată. Asigur consfătuirea noastră că-mi voi respecta acest angajament.

Tovarăși, eu ca simplu membru al gospodăriei, îmi iau angajamentul aici în fața dumneavoastră, în fața consfătuirii, că în anul 1965 voi ajunge la o producție de 5.000 l. lapte pe cap de vacă furajată.

Cuvîntul tovarăşei Eleonora Ştefanschi,

inginer zootehnist la G. A. C. din Gîrbovi, regiunea Bucureşti

Sînt fericită că mi s-a oferit prilejul să iau parte la această consfătuire a țăranilor colectiviști, de unde cu toții putem învăța multe lucruri din experiența fruntașilor în producție.

În cuvîntul meu am să mă refer la cîteva probleme privind activitatea și rezultatele obținute de colectiviștii din gospodăria unde lucrez ca inginer zootehnist.

Comitetul raional de partid și organizația de bază ne-au îndrumat și ne-au sprijinit în permanență în munca de convingere a colectiviștilor despre necesitatea îmbinării culturii cerealelor cu creșterea animalelor. La început o parte dintre colectiviști manifestau neîncredere față de rezultatele ce le puteau obține prin dezvoltarea acestei ramuri de producție. Ca rezultat al muncii politice duse în perioada anilor 1959—1961, numărul de animale proprietate obștească a crescut simțitor. Față de anul 1959, în 1960 numărul de taurine a crescut de la 46 la 320 capete; al vacilor și junincilor de la 19 la 107 capete. De asemenea gospodăria a ajuns să aibă 800 porcine și 2.100 ovine. Anul acesta am reușit să creștem 10.000 de pui, dintre care s-au oprit ca efectiv matcă 3.000 de pui.

Paralel cu mărirea efectivului de animale, consiliul de conducere și-a îndreptat atenția spre creșterea producției animalelor. Prima grijă a fost alegerea și permanentizarea îngrijitorilor de animale. În sectorul zootehnic lucrează 56 de colectiviști, din care 11 sînt membri de partid și candidați de partid. Acest lucru prezintă o mare importanță, deoarece de cîte ori s-au ivit probleme mai grele, grupa de partid din sectorul zootehnic ne-a ajutat în rezolvarea lor.

O deosebită atenție s-a acordat selecției animalelor. La taurine ne-am orientat spre formarea efectivului matcă, prin creșterea animalelor tinere provenite din prăsilă proprie și prin cumpărare de vițele și juninci. În anii 1960—1961 s-au oprit din prăsilă proprie 110 vițele și s-au cumpărat 161 vițele și juninci. Un factor important care ne-a permis să facem o creștere rațională a animalelor a fost introducerea evidențelor zootehnice. Noi am individualizat fiecare animal, am introdus cîntărirea lunară a tuturor animalelor puse la îngrășat. Un rol important în creșterea producției l-a avut introducerea retribuției îngrijitorilor după producția obținută.

Dacă noi am obținut rezultate bune în creșterea producției de lapte, carne, aceasta se datorește în cea mai mare parte preocupării pe care a avut-o consiliul de conducere, ajutat de organizația de bază, pentru cultivarea unor plante furajere care să dea la unitatea de suprafață o producție cît mai mare. A crescut suprafața cultivată cu lucernă, borceag și porumb siloz. Vara am asigurat masa verde necesară prin organizarea conveierului verde, format din secară, borceag și porumb semănat în cultură dublă. Pe lîngă aceste furaje, noi am introdus în acest an în hrana animalelor sfecla de zahăr. În primăvară am semănat 40 hectare cu sfeclă de zahăr, de pe care s-a obținut o producție medie de 32.000 kg. la ha. Am început furajarea taurinelor, porcinelor și păsărilor cu sfeclă de zahăr încă de la 15 august. În hrana vacilor de lapte, sfecla de zahăr s-a dat treptat ajungînd pînă la 8—10 kg. pe zi. Aceasta se administrează în două tainuri sub formă tocată. Menționăm să sfecla de zahăr se dă în rație alături de 20 kg. de porumb siloz, 3—4 kg. fînuri și 3—4 kg. furaje grosiere. Pe măsură ce am sporit cantitatea de sfeclă de zahăr, rația de concentrate s-a redus de la 2—2,500 kg., la 1—1,500 kg., în funcție de producția vacilor. Ce am constatat? Pe toată această perioadă, producția de lapte pe fiecare vacă furajată s-a menținut la un nivel ridicat, deseori depășind chiar producția obținută în perioada de vară. Unul din îngrijitori a obținut pînă în momentul de față 2.400 litri lapte de fiecare vacă furajată. Anul acesta, am obținut în medie de fiecare vacă cu 900 litri lapte mai mult decît anul trecut.

La tineretul taurin administrăm sfeclă de zahăr în cantitate de 4,6 kg. în funcție de vîrstă și greutatea corporală. Sporul zilnic de creștere în greutate, începînd din luna august pînă în noiembrie, a fost între 600—830 de grame de fiecare animal.

Cele mai bune rezultate le-am obținut în sectorul porcin. La tineretul porcin pus la îngrășat, la o greutate de 40—60 kg. s-au dat în medie cîte 2—4 kg. sfeclă de zahăr în amestec cu urueli. La grupele de porci mai mari am ajuns să dăm pînă la 5 kg. ceea ce ne-a permis să reducem consumul de furaje concentrate. Sporul mediu zilnic de creștere în greutate la îngrășătorie, în lunile august și septembrie, cînd am început să administrăm în hrană sfecla de zahăr, a ajuns la 560 de grame, în octombrie la 580 de grame, iar în noiembrie la 600 de grame. Țin să menționez că în cursul lunii octombrie la porcii cu o greutate de 80—100 kg. s-au folosit cîte 5 kg. de sfeclă de zahăr în amestec cu 3 kg. de concentrate. Acest amestec a fost format dintr-un kg. de porumb uruit, 800 de grame de mazăre și 1,200 kg. orz. Sporul mediu realizat zilnic la această categorie de porci a fost de 990 de grame. Acest rezultat a fost obținut de îngrijitorul Tatu Leonida de la un lot de 120 de porci. Furajarea cu sfeclă de zahăr a dus la obținerea unor rezultate bune și în creșterea păsărilor.

Știu că mulți pun întrebarea dacă sfecla de zahăr produce tulburări digestive la taurine. Într-adevăr, asta se poate întîmpla, dar numai dacă se administrează nerațional. Noi am înlăturat acest neajuns prin introducerea treptată în rație a sfeclei de zahăr începînd cu 3—4 kg.

Ca urmare a dezvoltării sectorului zootehnic și a creșterii producției, gospodăria noastră a vîndut statului în anul acesta 357 de porci la o greutate medie de 100 de kg., 8.050 kg. carne de bovină, 800 hl. lapte de vacă, peste 7.000 de pui la o greutate medie de 1 kg., peste 83.000 de ouă și întreaga cantitate de lînă obținută. Aceasta a făcut ca veniturile din sectorul zootehnic în anul acesta să se ridice la peste un milion de lei.

Ne-am propus ca în 1962 să ajungem la un efectiv de 400 taurine din care 210 vaci și juninci, 2.000 porcine din care 300 scroafe; vom îngrășa 1.000 porci și vom crește 20.000 pui din care vom opri un efectiv-matcă de 6.000 păsări. Pentru anul viitor ne propunem să obținem cel puțin 2.500 litri lapte de fiecare vacă furajată, 2,500 kg. lînă pe cap de oaie, 90 de bucăți ouă pe cap de pasăre.

În încheiere aș vrea să spun că inițiativa luată de conducerea partidului de a organiza consfătuiri raionale și prezenta consfătuire a țăranilor colectiviști este de foarte mare importanță pentru cei ce muncim în gospodăriile colective. Învățămintele căpătate ne vor fi de un mare ajutor la îndeplinirea sarcinilor puse de partid în ce privește creșterea producției agricole.

Cuvîntul tovarăşului Ioan Pintea,

preşedintele G. A. C. din comuna Mădăraş, regiunea Maramureş

Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn prevăd ca pînă în anul 1965 producția agricolă globală să crească în condiții climatice normale cu 70-80 la sută față de anul 1959. Pentru realizarea acestei sarcini este necesar să se sporească considerabil puterea de rodire a solului.

Gospodăriei agricole colective din Mădăraș îi revin sarcini importante în sporirea fertilității solului. Gospodăria noastră, cu o suprafață de 1.702 ha. teren arabil, este situată pe sol podzolic, compact, sărac în materii organice și cu aciditate pronunțată. Aceste terenuri dădeau producții foarte slabe, sub 1.000 kg. cereale la ha.

Îndrumată de partid, cu sprijinul organelor tehnice, conducerea gospodăriei a luat măsuri pentru ridicarea fertilității solului. Prima măsură pentru îmbunătățirea condițiilor de producție a fost evacuarea excesului de ape de suprafață, prin executarea a peste 20.000 m. șanțuri, lucrare făcută prin muncă voluntară de către colectiviști.

Ținînd seama de conținutul redus în materii organice al solului, conducerea gospodăriei a acordat o atenție deosebită folosirii raționale a gunoiului de grajd provenit de la vitele proprietate obștească cît și de la vitele colectiviștilor.

În anul 1961 am îngrășat 240 ha. față de numai 80 ha. în anul 1958. Datorită sporirii efectivelor de animale, în anul 1962 vom putea îngrășa circa 400 ha., ceea ce va reprezenta aproape 25 la sută din suprafața arabilă a gospodăriei. De asemenea conducerea gospodăriei a recurs la complectarea îngrășămintelor naturale prin folosirea lupinului ca îngrășămînt verde. Încă din anul 1957, am introdus în cultură lupinul pe o suprafață de 80 ha. de terenuri din cele mai slab productive. Cînd lupinul a ajuns în plină floare, a fost încorporat în sol prin arătură normală la 20-22 cm. În toamnă pe acest teren s-a însămînțat grîu. Rezultatul a fost o producție de 2.050 kg. la ha. pe parcela îngrășată cu lupin, față de 1.250 kg. la ha. pe parcelele neîngrășate. Deci un spor de 800 kg. la hectar. În anul 1958 s-a aplicat îngrășarea cu lupin verde pe o suprafață de 100 de ha., din care 50 de ha. le-am însămînțat în primăvară, după care a urmat grîu de toamnă; producția realizată a fost de 2.080 kg. grîu la ha., față de 1.200 kg. la ha. pe parcelele neîngrășate.

Pentru o folosire mai economicoasă a pămîntului am renunțat la cultivarea lupinului însămînțat în primăvară. Ținînd seamă de faptul că ne aflăm într-o zonă cu precipitații între 600-700 mm. anual am trecut la cultivarea lui în miriște. Prin cultivarea lupinului în miriște se poate asigura pînă în toamnă masa vegetativă necesară unei îngrășări normale. Lupinul introdus în sol cu arătura adîncă de toamnă asigură deci o îngrășare bună și foarte economicoasă, pentru culturi de primăvară ca porumb, cartofi și altele. In anul 1959 pe o suprafață de 100 ha. cultivate cu porumb, după îngrășare cu lupin în miriște, s-a obținut o producție de 2.750 kg. boabe la ha., față de 1.760 de kg. realizate pe suprafețele neîngrășate, adică un spor de 990 de kg. la ha.

Lupinul ca îngrășămînt verde s-a dovedit în sporirea producției tot atît de valoros ca gunoiul de grajd și foarte economicos. Îngrășarea cu lupin ne-a costat circa 450 de lei pe ha. socotind valoarea seminței și cheltuielile de cultură. Costul sporului de producție este foarte avantajos, numai de 55 de bani pe kg. de grîu, respectiv 45 de bani pe kg. de porumb.

Folosirea lupinului ca îngrășămînt verde este una din metodele ieftine și accesibile pentru ridicarea fertilității solurilor podzolice, în special a terenurilor îndepărtate, unde transportul gunoiului se face cu mari cheltuieli de zile-muncă.

Sporirea fertilității solului podzolic este condiționată și de combaterea acidității acestuia. Îndrumați de partid, noi am trecut din anul 1959, la folosirea amendamentelor calcaroase pe o suprafață de 40 ha. Prin aplicarea amendamentelor calcaroase împreună cu gunoiul de grajd s-au obținut însemnate sporuri de producție. Astfel, în anul 1960, pe o suprafață de 40 ha. cultivată cu porumb, pe care s-au aplicat 25 tone gunoi de grajd și 3,5 tone carbonat de calciu la ha., s-a obținut o producție medie de 3.400 kg. boabe la ha., față de numai 1.650 kg. la ha. pe parcelele neîngrășate și netratate cu carbonat de calciu — deci un spor de 1.750 de kg.

În anul 1962 gospodăria noastră va aplica amendamente pe 200 ha., urmînd ca în continuare să lucrăm pe baza planului de fertilizare stabilit. Sub îndrumarea specialiștilor, gospodăria noastră a organizat un cîmp comparativ unde am folosit doze variate de amendamente, între 3-15 tone la ha., pentru ca să vedem care va fi cea mai economică investiție și să stabilim cît amendament calcaros este necesar terenului nostru.

Pe lîngă acțiunea de îngrășare și amendare a solurilor podzolice, gospodăria noastră a acordat atenție și lucrărilor de pregătire a acestor terenuri. Ne-am preocupat de adîncirea treptată prin folosirea scormonitorului a stratului arabil, întrucît la noi acest strat este subțire, are doar 25-30 cm.

Experiența practică ne-a arătat că capacitatea de producție a solurilor podzolice poate fi ridicată substanțial prin folosirea largă a îngrășămintelor organice în complex cu amendamentele calcaroase și executarea lucrărilor de pregătire a solului în mod corespunzător.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în raportul prezentat la Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 30 iunie — 1 iulie a.c., a arătat necesitatea fertilizării solurilor podzolice, care cuprind pe țară peste 3 milioane de ha. Și în regiunea Maramureș, care este situată în zonă podzolică, cu ajutorul acordat de partid și guvern, s-au luat măsuri în această direcție. Astfel, în anul 1962 se va construi în regiune o stație de producere a carbonatului calcaros, cu o capacitate de producție de 200.000 tone. Laboratorul regional de agrochimie a trecut din acest an la coordonarea directă a acțiunii de fertilizare în unitățile socialiste pe baza unui plan tehnico-științific.

Țăranii colectiviști din Mădăraș sînt hotărîți să lupte pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid, contribuind astfel la desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră dragă.

În timpul unei pauze, la standul de cărți

Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști

Cuvîntul tovarășului Ion Vineș,

directorul G. A. S. „Scînteia" din regiunea Crișana

Aplicînd an de an complexul de măsuri agrozootehnice, folosind cu chibzuință mijloacele de producție, lucrătorii gospodăriei noastre de stat, sub îndrumarea organizației de partid, au obținut rezultate din ce în ce mai bune atît în sectorul producției vegetale cît și în cel al producției animale.

În anul 1958 am cultivat cu grîu o suprafață de 319 ha. obținînd în medie 1.885 kg. la ha. Atît suprafețele cultivate cu grîu cît și producțiile realizate au sporit în fiecare an. În 1961, deși condițiile climaterice nu au fost favorabile, am obținut pe întreaga suprafață cultivată cu grîu de 508 ha. o producție medie de 3.713 kg. la ha. Pe anumite parcele am dobîndit peste 5.000 kg. la ha. Această creștere a producției se datorește amplasării culturii după bune plante premergătoare, aplicării fertilizării în raport cu reacția solului și soiurile cultivate, adîncirii arăturii, alegerii celor mai productive soiuri, executării tuturor lucrărilor la timp și de calitate superioară.

Mă voi opri asupra folosirii celor mai corespunzătoare soiuri. Încă din anul 1958 am format loturi comparative cu diferite soiuri de grîu, cu scopul de a găsi pe cel mai potrivit condițiilor noastre naturale. Pe baza rezultatelor obținute de pe aceste loturi am ajuns la concluzia că soiul Bezostaia 1 are calități superioare față de celelalte încercate de noi, în ceea ce privește rezistența la cădere, la ger și producția obținută la ha. Pentru anul 1962 am însămînțat cu grîu o suprafață de 735 ha. din care 331 de ha. cu soiul Bezostaia 1.

Am acordat o mare atenție și culturii porumbului. Anul acesta am obținut în medie la ha. o cantitate de 4.451 kg. de porumb boabe de pe întreaga suprafață cultivată de 647 ha. Am avut parcele cultivate cu porumb de pe care s-au recoltat cîte 6.000 kg. de boabe la ha. în condiții de neirigare.

Folosirea hibrizilor dubli dintre care cele mai bune rezultate le-a dat H.D.-409, asigurarea unei densități corespunzătoare de plante la ha., aplicarea de 5 prașile mecanice și 2 manuale și în unele cazuri 3, au cîntărit greu în balanța recoltei de porumb.

Pentru anul viitor am luat o serie de măsuri care să ducă la realizarea unei producții de 5.000 kg. boabe la ha. de pe 500 de ha. din cele 1.250 ha. destinate acestei culturi. Astfel, după alegerea terenurilor potrivite în acest scop s-au făcut arături adînci pe întreaga suprafață la 28—30 cm., s-au aplicat îngrășăminte chimice pe suprafața de 154 ha. iar fertilizarea solului cu îngrășăminte naturale continuă.

Rezultate bune au fost obținute și în sectorul zootehnic.

Creșterea efectivelor de animale a mers paralel cu creșterea productivității lor. Față de 2.998 litri de lapte realizați în anul 1958 în medie pe cap de vacă furajată de la un efectiv de 78 de capete, anul acesta obținem o producție de peste 4.000 litri de lapte de la fiecare din cele mai bine de 200 de vaci.

La centrul de selecție avem 72 de vaci de la care vom dobîndi o producție de circa 5.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Din cele 72 de vaci, 31 vor produce peste 5.000 de litri de lapte, 10 — peste 6.000 de litri, 3 peste 7.000 de litri, și una — peste 8.000 de litri, recalculat la procentul de grăsime. Menționez că gospodăria noastră crește numai vaci din rasa Bălțată romînească.

Pentru obținerea acestor rezultate s-a dus o muncă susținută, dîndu-se atenția cuvenită furajării raționale și îngrijirii deosebite a animalelor, selecției și reproducției lor. Totodată, pentru ieftinirea producției am urmărit ca pe întreaga perioadă de pășunat să se asigure conveierul verde, făcîndu-se o pășunare rațională pe parcele. Factorul determinant în obținerea unor producții mai mari în viitor este creșterea tineretului în condiții deosebite, începînd de la fătare și pînă la trecerea lui în categoria animalelor adulte.

Și la ovine s-au înregistrat rezultate bune de la un an la altul, ajungînd ca în 1961 de la un număr de 2.307 oi tunse să se obțină în medie de la fiecare cantitatea de 6 kg. lînă. Pentru anul 1962 s-au asigurat furaje bogate în albumine ca: mazăre, șroturi, tărîțe, siloz de leguminoase și fînuri de calitate superioară, încît la efectivul planificat de aproape 3.000 de oi tunse să realizăm o producție de circa 7 kg. de lînă pe cap de oaie. Rasa crescută de gospodăria noastră este merinosul transilvănean.

La porcine s-a reușit să se înțarce cei peste 4.000 de purcei la greutatea de 17 kg. fiecare, iar prolificitatea scroafelor la 2 fătări a atins un număr de 18 purcei. Atît la tineretul porcin destinat reproducției cît și la cel destinat îngrășării s-au obținut sporuri de creștere la categoria de pînă la 30 kg. de peste 400 grame media pe zi cu un consum redus de unități nutritive și la un preț de cost sub cel planificat.

În general, în toate ramurile de producție, în anul 1961 am reușit să depășim planul pe sortimente. Prețul de cost a fost redus față de cel planificat, contribuind astfel la realizarea de venituri mari pe unitate de produs. O dată cu aceasta a crescut și rentabilitatea unității. În anul 1961 gospodăria de stat „Scînteia" va realiza un beneficiu de peste 2.000.000 lei, față de 750.000 lei cît a fost planificat.

În încheiere vorbitorul s-a referit la ajutorul acordat de gospodăria agricolă de stat gospodăriilor colective din jur: Șimand, Sîntana, Olari și altele. Numai în acest an — a spus el — am livrat gospodăriilor colective peste 1.000 tone grîu de sămînță, 25 de tauri de reproducție proveniți din vaci cu producții mari de lapte, 100 scrofițe — metiși și alte produse. De asemenea am sprijinit consiliile de conducere la întocmirea planurilor de producție.

Cuvîntul tovarășului Traian Andea,

președintele G. A. C din comuna Macea, regiunea Banat

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Macea se află la o distanță de 24 km. de orașul Arad. Ea a luat ființă în anul 1950, la un an după Plenara din 3—5 martie 1949 a Comitetului Central al partidului nostru, care a arătat țărănimii calea care duce spre belșug. De atunci, gospodăria noastră s-a dezvoltat an de an. La înființare eram 47 de familii cu o suprafață de 140 ha. iar acum gospodăria noastră numără 1.707 familii, are o suprafață de 3.409 ha. și un fond de bază de 6.556.000 lei.

Imediat după terminarea colectivizării comunei s-a pus o sarcină grea în fața organizației de partid și a consiliului de conducere al gospodăriei, deoarece de fiecare lucrător efectiv revenea 1 ha. și 30 ari. La îndemnul organelor de partid și de stat, am căutat să dezvoltăm ramuri de producție care absorb brațe multe de muncă și care aduc totodată venituri mari colectiviștilor.

În vreau să mă refer la experiența gospodăriei noastre în cultura legumelor timpurii, deoarece la noi în comună există o tradiție în practicarea acestor culturi. Noi am folosit această experiență. În 1961 am cultivat cu roșii timpurii o suprafață de 132 ha. Voi arăta cum am lucrat și ce venituri frumoase a adus gospodăriei noastre cultura roșiilor, lucru care a contribuit și la mărirea valorii zilei-muncă.

Încă de la bun început s-a pus problema organizării producției de legume. Am organizat brigăzile legumicole, am repartizat suprafețele încă din toamna anului trecut pe brigăzi și pe echipe, iar în unele brigăzi și pe oameni. Terenurile în suprafață de 132 ha. au fost arate la 35—37 cm. adîncime cu scormonitorul și au fost fertilizate. Am pregătit la vreme răsadnițele pe care apoi le-am repicat în ghivece nutritive în proporție de 95 la sută.

Pentru confecționarea ghivecelor avem nevoie de multă mraniță, în jur de 150 vagoane. Noi am procurat din gospodărie și din curțile colectiviștilor 90—100 vagoane de mraniță. Ajunsesem la impas; ne mai trebuiau încă 50 de vagoane. Am descoperit însă o rezervă internă. Pentru a asigura întreaga cantitate, am strîns toată frunza putrezită din pădurea de la marginea comunei, pe care am amestecat-o cu mranița pe care o aveam și cu un procent mic de nisip. Astfel am făcut ghivecele nutritive de care aveam nevoie. Mașinile necesare producerii ghivecelor au fost confecționate în cadrul gospodăriei noastre colective.

La răsărire am început să facem călirea răsadului. În primăvară am făcut lucrările de cultivație și grăpare a terenului și am scos apoi primele răsaduri în cîmp. Am avut grijă ca să le asigurăm o densitate de 35.000—36.000 de fire la hectar. Totodată, imediat după scoaterea răsadurilor în cîmp am trecut la palisarea lor, adică întinderea sîrmei pe o suprafață de 80 de hectare. Noi am făcut un calcul și am văzut că acest procedeu este mai ieftin. Un hectar de roșii palisate a costat între 8.500—9.000 lei, iar un hectar de roșii arăcit între 11.000—11.500 lei. Lucrările de îngrijire a culturilor le-am făcut la vreme. Cînd am văzut că începe să plouă, am făcut stropirea culturilor cu zeamă bordeleză, ori de cîte ori a fost nevoie. Astfel, la 22 iunie am cules primele roșii. De la 22 iunie pînă la 1 iulie am cules peste 15 vagoane, iar de la 1 iulie pînă la 15 iulie în fiecare zi am încărcat în jurul a 50 de vagoane. Vă închipuiți și dv. că în acest timp am scos bani frumoși.

Producția totală de roșii recoltată pe cele 132 de ha. a fost de 343 vagoane. Calculați și dv. — revine o producție medie de 26.000 kg. la ha. în condiții de neirigare. Țin să amintesc că la noi în zona unde se află gospodăria noastră nu avem surse de apă. Menținerea apei în sol s-a făcut prin executarea afînărilor adînci, prin executarea lucrărilor în cîmp, precum și prin prașile repetate.

Recolta de roșii ne-a adus un venit total de 8.400.000 lei.

Consiliul de conducere și organizația de partid din gospodăria noastră colectivă au avut în vedere mărirea continuă a producției la grîu și porumb. În acest an am obținut o producție medie la porumb de 5.000 kg. știuleți pe 800 ha. iar la grîu am recoltat în medie cîte 2.000 kg. de pe cele 1.170 ha. Și la celelalte culturi am realizat asemenea producții, fapt care a făcut ca venitul total al gospodăriei în bani să depășească 12 milioane și jumătate, gospodăria noastră numărîndu-se printre gospodăriile multimilionare din regiune. Colectiviștii se mîndresc cu aceste venituri.

Consiliul de conducere s-a preocupat și de dezvoltarea sectorului zootehnic. Acum gospodăria noastră posedă 625 de bovine și 700 porcine. Avem în schimb numai 50 găini la suta de ha. — lucru nemulțumitor. Acest sector este în curs de dezvoltare. De asemenea am început să creștem în acest an [illegible] statului pe bază de contract 1.000 de [illegible] Numărul oilor [illegible] a ajuns la 77 pe suta de hectare.

Pe noi nu ne mulțumesc încă aceste rezultate.

Vreau să arăt că organizația de partid, consiliul de conducere se preocupă de dezvoltarea [illegible], așa cum ne învață partidul și Directivele Congresului al III-lea, ca să dezvoltăm multilateral producția agricolă.

În acest an gospodăria noastră a vîndut statului pe bază de contract 87 de vagoane porumb boabe, 68 de vagoane de grîu, 62 tone carne, 12 vagoane lapte, 4.000 kg. lînă [illegible]

Pentru anul 1962, colectiviștii [illegible] noastră de dezvoltare a gospodăriei colective contribuim la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Cuvîntul tovarășului Gheorghe Hiotu,

directorul G. A. S. Andrășești, regiunea București

Lucrez la o gospodărie de stat din Bărăgan, care, ca și celelalte gospodării de stat din țară, se străduiește să fie un exemplu pentru gospodăriile colective, acordîndu-le totodată un sprijin efectiv pentru dezvoltarea lor multilaterală.

Cu deosebită bucurie am auzit în cadrul consfătuirii noastre că multe gospodării colective, zeci, sute, mii chiar, au realizat producții mari care se apropie și egalează rezultatele obținute în gospodăriile de stat. Înseamnă că, așa cum ne-a indicat partidul nostru, gospodăriile de stat au reușit în bună parte să aplice ceea ce este nou în tehnica agricolă, să fie exemplu pentru gospodăriile colective din jurul lor.

Gospodăria noastră a obținut unele rezultate bune atît în sectorul vegetal cît și în sectorul animal. Producția de grîu a crescut de la 1.200 kg. la hectar în 1958, la 3.060 kg. în anul 1960, producția de porumb a crescut de la 1.340 kg. la ha. în 1958 la 4.506 kg. la ha. în 1961, cea de porumb siloz de la circa 20.000 kg. la ha. în 1958 la peste 30.000 kg. la ha în 1961.

În sectorul zootehnic, odată cu creșterea efectivelor de animale, a sporit și producția de lapte de fiecare vacă furajată și s-a redus continuu prețul de cost. De la o producție de 2.200 litri de fiecare vacă furajată în 1958, la același nucleu de vaci din rasa roșie, s-a ajuns la o producție medie de 4.320 litri în 1961 și producția e în continuă creștere, costul a fost redus de la 1,96 lei litrul de lapte la 0,95 lei în acest an. La sectorul ovin de la o producție de 1,5 kg. lînă de fiecare oaie în 1958 s-a ajuns la 3,50 kg. lînă în acest an.

Pentru că o sarcină importantă a sectorului zootehnic izvorîtă din Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. este dezvoltarea aviculturii, care a rămas în urmă, vreau să arăt cum a reușit gospodăria noastră să crească 64.000 de păsări într-un an fără a avea construcții speciale.

În 1959, gospodăria a cumpărat 6.000 de pui, i-a adăpostit în 2 puiernițe de cîte 500 capete și într-o hală care fusese înainte folosită pentru 1.000 capete de rațe matcă. În 1960, datorită pasiunii tovarășilor din gospodărie pentru creșterea păsărilor, acest sector a crescut la 24.000 de păsări. Nu aveam însă posibilitatea de a caza în timpul iernii găinile ouătoare și nu rămîneau în fiecare an decît 1.500—1.600 de capete, cu o producție de 157—159 ouă de fiecare găină.

În 1961, gospodăria dobîndise ceva experiență în creșterea păsărilor și și-a propus să crească 50.000 de pui. Nu am avut o repartiție specială de pui de la incubatoare, nu am avut nici incubatoare în gospodărie, dar am reușit să-i procurăm. În gospodărie am adăpostit puii în cele două hale și în două dormitoare care nu erau folosite. Din cauză că nu aveam adăposturi suficiente, țineam puii în adăpost cel mult două săptămîni, iar după aceasta erau scoși în cîmp, pe lucernieră.

Pentru a avea acoperișuri pentru pui am făcut niște cotețe mobile din cutii de manele, împrejmuite cu plasă de sîrmă și puse pe tălpi de sanie, spre a putea fi mutate atunci cînd e nevoie. Astfel gospodăria putea primi din două în două săptămîni de la incubatoare cîte 6.000—7.000 pui. În primele două săptămîni am avut pierderile cele mai mari, pe de o parte din cauză că puii nu erau aleși, iar pe de altă parte din cauza supraaglomerării adăposturilor. Pentru a micșora pierderile, asiguram puilor furaje cît mai complexe. După primele două săptămîni am folosit furaje speciale pentru păsări de la Combinatul Dragalina.

În cîmp, puii erau crescuți cu dragoste de îngrijitori care pe măsură ce veneau loturi noi de pui, învățau unul de la celălalt, o perioadă de două săptămîni, cum să crească puii. La două luni și jumătate, puii din primele serii au fost vînduți la greutatea de 1 kg. Nu ne-am gîndit să oprim material matcă pentru că, am spus mai înainte, noi nu ne încumetam să creștem găini fără a avea adăposturi.

Mergînd la Crevedia, la Combinatul avicol, într-un schimb de experiență, am văzut construcții atît de moderne cum nu-mi puteam imagina. Ne-am gîndit că n-ar fi rău dacă am încerca și noi să creștem păsări, nu în condițiile de la Crevedia, ci în podurile de la grajduri. Am luat inițiativa, am cerut concursul forului nostru tutelar. Trustul Gostat ne-a alocat bani pentru investiții și am făcut modificările necesare. Acum gospodăria a reținut din puicuțele din iunie-iulie 15.000 capete, care constituie pentru viitor matca noastră. În viitor ouăle vor fi incubate în gospodărie și credem că vom reuși să creștem cel puțin 100.000 păsări pentru carne și 40.000 de păsări pentru ouă.

Pentru aceasta nu se vor face construcții noi, ci numai unele amenajări, care necesită puține cheltuieli. Cotețele mobile pe care le-am folosit în acest an n-au costat decît 550 lei bucata și s-au amortizat de la o primă serie de pui. Pe viitor vom folosi pentru creșterea păsărilor toate podurile grajdurilor existente în gospodărie. Grajdurile făcute în 1952 au deja astereală de scînduri, peste care am pus carton și țiglă. Cele făcute mai tîrziu nu au decît țigla pusă pe zid. Noi însă le-am căptușit cu plăci de stufit. Deosebit de bune pentru creșterea păsărilor sînt grajdurile de vaci tip 107 capete. În aceste grajduri, la care gospodăria noastră a făcut o supraînălțare, se pot crește păsări tot atît de bine ca la Combinatul Crevedia. Pentru creșterea găinilor, în aceste grajduri este necesar ca jos să fie adăpostite animale, spre a se asigura căldura în pod. Pentru creșterea puilor, în primele serii este necesar un sistem de încălzire. Noi am conceput un astfel de sistem și considerăm că o să-l putem pune în aplicare. În felul acesta gospodăria noastră, a reușit să crească în acest an 3.200 de capete de păsări la suta de hectare de teren agricol.

Gospodăria se angajează față de conducerea de partid și de stat ca în anul viitor să ajute gospodăriile colective din raionul Slobozia în creșterea păsărilor, pentru înfăptuirea sarcinilor prevăzute de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R.

Cuvîntul tovarășului Mihai Bejan,

președintele G. A. C. din Bod, regiunea Brașov

Tovarăși, permiteți-mi ca în numele colectiviștilor din comuna noastră să vă transmit un salut fierbinte și să urez succes deplin desfășurării lucrărilor consfătuirii. Totodată țin să mulțumesc partidului pentru sprijinul acordat gospodăriei noastre colective, pentru prilejul oferit de a împărtăși experiența noastră, rezultatele obținute în gospodăria noastră agricolă și de a învăța din experiența altora.

Gospodăria colectivă din comuna Bod are în prezent 446 de familii și o suprafață agricolă de 1.939 hectare, din care 1.228 hectare arabil. Profilul de producție al gospodăriei noastre, pe baza planului de dezvoltare, este agrozootehnic. Principalele culturi sînt: grîul, sfecla de zahăr, sfecla de zahăr pentru semințe, cartofii și plantele furajere.

An de an gospodăria noastră obține producții ridicate la hectar prin aplicarea asolamentului și a măsurilor agrotehnice avansate, printre care amintesc: arăturile adînci executate cu plugul cu scormonitor, [illegible] folosirea îngrășămintelor chimice, precum și executarea tuturor lucrărilor de întreținere la timp.

Pe baza acestor măsuri, în anul 1961 am obținut la grîu o producție medie la hectar de 2.684 kg. pe 260 ha. cultivate, 24.500 kg. sfeclă la ha., pe 231 ha., și 19.449 kg. cartofi pe 135 ha.

Veniturile provenite din sectorul zootehnic în continuă dezvoltare reprezintă o parte însemnată din veniturile realizate de gospodăria noastră. În prezent efectivul de animale pe care îl are gospodăria noastră colectivă este de 670 capete taurine, din care 336 vaci din rasa Bălțată romînească. Mai avem 655 porcine din care 84 scroafe, 1.300 de ovine cu lînă fină și 1.500 păsări outoare.

Creșterea efectivelor de animale s-a făcut în primul rînd pe seama reținerii animalelor tinere provenite din prăsilă proprie și prin cumpărări. Producțiile obținute de la animalele gospodăriei răsplătesc eforturile depuse de colectiviști în îngrijirea lor. Astfel, la lapte, în ultimii 3 ani am obținut în medie 3.000 litri lapte de fiecare vacă furajată, la lînă 3,800 kg. de fiecare oaie tunsă. În anul 1961 am înțărcat de fiecare scroafă cîte 16 purcei la o greutate medie de 18 kg. și am obținut 95 de bucăți ouă de fiecare rață.

Pentru sporirea numărului de animale și a producției lor am căutat în primul rînd să cunoaștem cît mai bine valoarea fiecărui animal în parte, felul cum consumă furajele administrate, starea lor fiziologică și sanitar-veterinară. Pe această bază am întocmit un plan anual de montă în așa fel încît la 100 de vaci să obținem cel puțin 90 de viței. Folosind tauri de valoare zootehnică ridicată, am însămînțat artificial toate vacile. Aplicînd această metodă am reușit să lichidăm în totalitate sterilitatea vacilor din gospodăria noastră.

Vițeii obținuți i-am crescut la biberon și găleată, hrănindu-i în medie cu 300—350 litri lapte integral și 500—650 litri de lapte tras, în funcție de destinația lor viitoare. La vîrsta de 18 luni junincile au fost date la montă.

Pentru îmbunătățirea calitativă a oilor am folosit berbeci merinos de Palas. Pe această cale am ridicat producția medie de lînă pe fiecare oaie de la 2,200 kg., cît obțineam în 1954, la 3,900 kg. în 1960.

La obținerea producției de lapte de vacă un rol deosebit l-a avut furajarea animalelor. Furajarea s-a făcut la început pe grupe de producție, iar în anul acesta datorită faptului că o serie de mulgători au peste 8 ani vechime, s-a trecut la furajarea individuală. Faptul că mulgătorii se ocupă în permanență de aceleași animale a permis ca aceștia să le cunoască, să-și îmbogățească neîncetat cunoștințele profesionale și să contribuie astfel la creșterea producției de lapte. Ceea ce a determinat permanentizarea și creșterea interesului îngrijitorilor în sporirea producției este aplicarea retribuției în funcție de producția realizată. Pentru depășirile de producție acordăm îngrijitorilor plată suplimentară. În anul 1961 fiecare îngrijitor a primit în medie, ca plată suplimentară între 1.300—1.500 lei.

Asigurarea bazei furajere a avut o mare importanță în obținerea producției sporite pe fiecare animal. Am reușit să asigurăm sortimente de furaje cît mai variate în cantități suficiente, care să permită întocmirea unei rații cît mai complexe. În acest scop ne-am străduit ca să obținem la hectar cantități cît mai mari de furaje de bună calitate. Prin grăparea, supraînsămînțarea și îngrășarea cu must de grajd a pășunilor s-a obținut o producție medie de 16.000 kg. masă verde la ha.

Pentru obținerea unui furaj de calitate, din 1954 în gospodăria noastră folosim însilozarea porumbului în amestec cu trifoi, lucernă și ierburi. În anul 1961 am însilozat 216 vagoane de porumb în amestec cu soia. Producția obținută la porumbul de siloz a fost de 36.000 kg. iar la soia a fost între 16—17.000 kg. Soia și porumbul siloz s-au cultivat separat, iar amestecul s-a făcut prin tocare.

Gospodăria noastră are patru grajduri de taurine, din care două cu stabulație liberă. Am construit un grajd cu stabulație liberă cu trei pereți. În partea din față am pus niște panouri de scînduri, care se coboară, formînd un al patrulea perete, cînd temperatura este mai scăzută și se ridică cu ajutorul unor scripeți, cînd timpul se încălzește. Productivitatea muncii a crescut prin folosirea agregatelor de muls și autofurajarea animalelor. Prin autofurajarea animalelor normele de deservire au crescut de la 12 vaci la 32 vaci pe îngrijitor, iar la tineret de la 25 capete la 50 capete. Ținînd cont de faptul că gospodăria noastră se află în apropierea unor centre muncitorești, că duce lipsă de brațe de muncă, acest lucru are o mare importanță pentru noi.

Prin creșterea producției animale am putut vinde statului anul acesta 64 de vagoane de lapte, 95.189 kg. carne, 65.000 bucăți ouă, peste 4.000 kg. lînă și alte produse, obținînd un venit de 1.530.000 lei. Aceasta a contribuit în mare măsură la împărțirea trimestrială a avansurilor bănești. Calculele sînt deja făcute și ele arată că în afară de produse vom da la fiecare zi-muncă cîte 20 de lei în numerar, valoarea zilei-muncă ajungînd între 31 și 33 de lei.

La sfîrșitul anului averea obștească va depăși 8 milioane lei, iar veniturile bănești la 100 de hectare vor ajunge la 363.800 lei.

Pentru anul 1962 ne-am propus să sporim efectivele de animale la 820 taurine, din care 400 vaci cu o producție medie de 3.200 litri lapte. Anul viitor vom îngrășa și vom vinde statului 1.050 porci, 70 de vagoane de lapte, 4.000 kg. lînă și alte produse.

O problemă pe care vreau s-o ridic aici este aceea privind aprovizionarea cu diferite utilaje și piese de schimb pentru mașini, motoare electrice, rulmenți, materiale, care ne sînt de mare trebuință. Eu aș propune ca Ministerul Agriculturii să stabilească un sistem unic de aprovizionare a gospodăriilor colective cu diferite materiale. Dacă ar fi, de pildă, un depozit regional cu piese de schimb și alte materiale am putea să ne procurăm mai ușor ceea ce ne este necesar.

Ne-am convins tot mai mult că traducînd în viață sarcinile reieșite din hotărîrile partidului și guvernului cu privire la creșterea animalelor, prin dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, vom reuși să producem mai mult, să contribuim mai din plin la fondul centralizat al statului și la creșterea continuă a nivelului de trai al membrilor gospodăriei.

Cuvîntul tovarășului Mircea Anghel,

președintele G. A. C. din comuna Grindu, regiunea București

Vă rog să-mi permiteți ca să vorbesc despre experiența pe care am obținut-o în întărirea economico-organizatorică a gospodăriei noastre. Anul acesta, gospodăria noastră a obținut o producție medie de 3.780 kg. porumb boabe; 200 kg. fasole, cultură intercalată la ha. de pe o suprafață de 1.235 ha.; peste 1.900 kg. floarea-soarelui la ha., pe o suprafață de 300 ha.; 1.685 kg. grîu, iar la sfecla de zahăr 28.000 kg. la ha. de pe o suprafață de 400 ha. Din vînzarea celor 1.105 vagoane de sfeclă de zahăr gospodăria noastră a realizat un venit bănesc de 4.582.000 lei și 70.000 kg. de zahăr. Aceste rezultate le-am obținut pe baza practicii încetățenite în gospodăria noastră, de a ara încă din vară și toamnă terenurile destinate culturilor de primăvară, de a le grăpa și discui în primăvară pentru a le ține curate pînă la însămînțare.

În ceea ce privește fertilizarea solului, în fiecare an am încorporat în sol mari cantități de îngrășăminte naturale. Anul acesta, pe suprafața de 350 ha. de pe care urmează să obținem în anul viitor 5.000 kg. porumb boabe la ha., am încorporat 7.000 tone gunoi de grajd, iar pe cele 400 ha. destinate culturii de sfeclă de zahăr s-au introdus sub brazdă 8.000 tone îngrășăminte naturale.

În gospodăria noastră avem în prezent 431 taurine, din care 210 vaci de lapte și juninci montate; 1.311 porcine, din care 185 scroafe și 3.085 ovine. Sectorul avicol s-a dezvoltat continuu ajungînd la 16.880 păsări, din care 4.100 matcă.

Pe lîngă creșterea numărului de animale, gospodăria noastră s-a preocupat îndeaproape și de sporirea producției lor. În cele 11 luni ale acestui an, am realizat o producție de 2.125 litri lapte de la fiecare vacă furajată. Pînă la sfîrșitul anului sîntem siguri că vom realiza aproape 2.300 litri de fiecare vacă furajată, adică cu 800 litri mai mult decît în 1959.

Din valorificarea produselor animaliere, prin contract cu statul, noi am obținut venituri însemnate și sigure. Numai în acest an am încasat, pînă în prezent, 1.500.000 lei.

Retribuția după producție, care s-a aplicat începînd din acest an, a mărit cointeresarea mulgătorilor ceea ce a dus la creșterea producției medii de lapte. Astfel, mulgătorul Ionița Dragomir a obținut în 11 luni, de la o grupă de 12 vaci pe care le îngrijește, o producție medie de 2.500 litri lapte de fiecare vacă furajată.

Pentru adăpostirea animalelor, pînă în acest an noi am construit în total 10 grajduri a cîte 100 capete, pentru vaci și animale de muncă; 4 maternități de scroafe cu o capacitate de 240 capete; 2 îngrășătorii de porci cu o capacitate de 800 capete; o crescătorie în flux continuu pentru 100 scroafe și 1000 porci la îngrășat; 4 saivane de cîte 800 oi; 6 cotețe de cîte 1000 păsări; 6 puiernițe de cîte 1000 pui, precum și alte 27 construcții pentru diferite ateliere, remize, magazii etc.

Pentru a realiza un număr atît de mare de construcții, a fost nevoie de o temeinică organizare a muncii în sectorul de construcții. Astfel, au fost organizate echipe specializate după cum urmează: o echipă de tîmplari, una de cărămidari, două de zidari și una pentru confecționarea plăcilor de paie termo-izolatoare. În aceste echipe muncesc 90 de colectiviști. De întreaga activitate a echipelor de construcții răspunde comunistul Trîmbițașu Constantin, vicepreședinte al gospodăriei.

În vederea reducerii prețului de cost al construcțiilor am folosit pe scară largă materiale din resurse locale ca: lemn de salcîm, cărămidă confecționată în gospodărie, iar acoperișul s-a făcut din plăci de paie termo-izolatoare, carton și bitum. Pentru a face economii de materiale și pentru a reduce prețul de cost la construcții, noi am folosit o metodă nouă în ceea ce privește acoperișul grajdurilor, maternităților pentru scroafe și al cotețelor pentru păsări.

Această metodă constă în aceea că tavanul la grajdurile de bovine se execută direct pe șarpantă, folosind plăcile de paie între căpriori. Acoperișul la maternitățile de scroafe și la cotețele de păsări îl executăm din plăci de paie cu carton asfaltat și bitum. Folosind acest sistem de lucru am reușit să economisim la fiecare grajd de vaci pentru 100 capete 40 m.c. bile-manele și lemn de construcții rurale și cîte 20 m.c. cherestea, fără să dăunăm calității și rezistenței construcțiilor. Pe această cale s-au făcut economii de 35.000 lei la fiecare grajd, de 25.000 lei la fiecare maternitate de scroafe și de 14.000 lei la fiecare coteț de păsări.

Numai la 2 grajduri de vaci, 3 maternități de scroafe și 4 cotețe de păsări, gospodăria noastră a făcut economii de peste 200.000 lei.

Prețul de cost al construcției este la fiecare vacă de 780 lei față de prețul de deviz de 1.160 lei. Astfel am obținut o economie totală de aproape 300.000 lei, numai la construcțiile executate în acest an.

Creșterea producției vegetale și animale, valorificarea produselor pe bază de contract au ridicat permanent veniturile noastre. Veniturile bănești au crescut de la 7.780.000 lei în 1960 la 9.100.000 lei în 1961 din care 7.050.000 lei au provenit din cultura plantelor și 1.500.000 lei din creșterea animalelor. Din cele 9.100.000 lei, 8.850.000 lei le-am realizat din contractări.

Creșterea fondului de bază la 5 milioane și jumătate ne-a dat posibilitatea ca pe lîngă investițiile ce le-am făcut pentru procurarea de animale de producție și pentru construcții, să mai cumpărăm și 5 autocamioane și să electrificăm centrul gospodăresc și altele. Dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective, creșterea fondului de bază au făcut ca nivelul de trai al colectiviștilor să fie an de an tot mai ridicat. Valoarea zilei-muncă în acest an este de 30 lei, din care 14 lei numerar. Aceasta a făcut ca membrii gospodăriei noastre să se îmbrace și să se hrănească mai bine. În perioada 1959—1961 s-au construit 216 case și s-au renovat alte 125, membrii gospodăriei și-au cumpărat 126 garnituri de mobilă, 412 aragaze, 500 biciclete etc.

Fiecare familie de colectiviști are difuzor sau aparat de radio. Căminul cultural este dotat cu aparat de proiecție cinematografică, televizor, bibliotecă, devenind un focar de cultură de care colectiviștii nu se mai pot lipsi.

Actuala consfătuire, convocată din inițiativa conducerii partidului, constituie pentru noi, colectiviștii, un valoros prilej de schimb de experiență și un ajutor prețios în munca noastră de viitor.

Cuvîntul tovarășului Isaia Negruț,

mulgător la G. A. S. Sandra, regiunea Banat

De trei ani sînt mulgător la G.A.S. Sandra, din regiunea Banat.

Cu doi ani în urmă, cînd s-a lansat în regiunea noastră chemarea pentru 3.500 litri lapte de fiecare vacă, eu am răspuns la această chemare, prin angajamentul de a obține în medie cel puțin 4.500 litri lapte. În anul 1960 am reușit să obțin în medie peste 4.700 litri lapte, iar pînă la sfîrșitul acestui an voi obține peste 6.500 litri lapte de la fiecare vacă din lotul pe care-l îngrijesc.

Cum am reușit să obțin această producție? Din experiența mea, îmi dau seama că „secretul" succesului în realizarea producțiilor mari de lapte constă în creșterea unui tineret taurin sănătos, cu o mare capacitate de producție și în cunoașterea temeinică a însușirilor fiecărui animal, calităților și necesităților sale.

La venirea în gospodărie, am devenit îngrijitor de tineret taurin și am crescut o generație de juninci, pînă la intrarea lor în producție, deci am pregătit și crescut eu însumi vacile pe care le îngrijesc în prezent. În 1957, am preluat un lot de vițele înțărcate, provenite de la vacile crescute la G.A.S. Variaș, și de la cele cumpărate. Aceste vițele au fost crescute în tot timpul pășunatului în tabăra de vară.

Din primăvară timpuriu și pînă toamna tîrziu, vițelele și junincile au fost ținute pe o pășune naturală, care s-a completat cu nutrețuri din conveierul verde. Ele au stat fără adăpost și fără padoc, pășunînd și odihnindu-se după cum aveau nevoie.

În timpul iernii le-am întreținut în stabulație liberă. În acest timp baza rației a constituit-o silozul de bună calitate la care s-a adăugat un supliment de fîn și coceni de porumb. Vițelelor în vîrstă de la 6 la 12 luni li s-a administrat și un tain de 1—1,5 kg. furaje concentrate, iar de la vîrsta de 1—2 ani aceste furaje au fost scoase din rație. În permanență animalele au avut la dispoziție apă proaspătă, în cantități îndestulătoare.

Cu această întreținere și îngrijire am reușit să cresc un tineret taurin bine dezvoltat, care pînă la vîrsta de 6 luni a ajuns la o greutate medie de 183 kg., înregistrînd zilnic un spor în greutate de 655 gr., pînă la 12 luni a ajuns la 301 kg. cu un spor zilnic de 522 gr., iar pînă la 18 luni a ajuns la o greutate de 395 kg. La vîrsta de 2 ani tineretul taurin femel atingea greutatea de 470 kg.

În jurul vîrstei de 20 luni, junincile au fost date la montă, au fost menținute în lotul de tineret pînă în a doua jumătate a perioadei de gestație. Apoi s-au dus la grajdul de vaci unde au fost furajate ca și vacile de lapte.

La începutul activității mele de crescător de animale mi s-a părut că toate vițelele se aseamănă între ele. Treptat, am observat însă că deși înfățișarea exterioară nu diferă mult, totuși există mari diferențieri de la un animal la altul.

Astfel juninca „Pupi", în prezent vacă la a treia lactație în lotul meu, pornea întotdeauna prima la păscut și se întorcea cap de coloană. Ea nu este pretențioasă și are o mare capacitate de consum. Cînd pășuna pe trifoiște sau pe lucernieră, un timp redus, pentru a înlătura pericolul de balonare, „Pupi" se întorcea întotdeauna sătulă. În schimb vacilor „Paraschiva" și „Radna" trebuia să le dau întotdeauna un supliment de masă verde la iesle.

O altă deosebire pe care am observat-o între vacile „Pupi" și „Ruja" pe de o parte și „Paraschiva" și „Radna" pe de altă parte, a fost preferința față de apă.

Dacă pe timp de ploaie se formau bălți în jurul jgheaburilor, „Pupi" și „Ruja" treceau nestingherite prin bălți și beau apă; în schimb „Paraschiva" și „Radna" preferau să sufere de sete decît să treacă prin aceste bălți. Încercînd să îmbii cu găleata vacile reîntoarse de la jgheaburile cu apă, „Pupi" și „Ruja" nici nu se uitau la găleată, pe cînd „Paraschiva" și „Radna" consumau cîte două găleți de apă. Cîtă pierdere de lapte aș fi avut de la

(Continuare în pag. 7-a)

Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti

Cuvîntul tovarăşului Isaia Negruţ

(Urmare din pag. 6-a)

aceste două vaci dacă n-aş fi observat acest amănunt şi nu le-aş fi dat apă la grajd?

Învăţături preţioase am dobîndit şi prin aplicarea unei furajări diferenţiate pe fiecare vacă, în funcţie de producţie, perioada de lactaţie, sau gestaţie, starea de întreţinere, precum şi de anumite însuşiri fiziologice. Să dau numai un exemplu: voi aminti iarăşi cele două vaci „Pupi" şi „Paraschiva". Anul trecut aceste vaci au fătat la o dată apropiată una de alta, amîndouă fiind în lactaţia a II-a. Am început să le administrez în raţie furaje concentrate în cantităţi progresive, de la 2 la 7 kg. Pe urmă am redus treptat cantităţile de concentrate. Ce am putut constata? Vaca „Paraschiva", cînd primea pînă la 3 kg. concentrate, a urcat producţia de lapte, iar de aici în sus, cu toate că a consumat mai mult concentrate şi-a menţinut aceeaşi producţie de lapte de aproape 26 litri zilnic, atît la consumul de 5 kg. cît şi la 7 kg. concentrate. Vaca „Pupi" a urcat producţia şi atunci cînd a consumat 5 kg. concentrate.

De aici am tras următoarea concluzie:

La o producţie între 24—28 litri lapte, în lactaţia a II-a vaca „Paraschiva" are nevoie de 3 kg. concentrate, pe cînd „Pupi" pretinde 5 kg. Dacă aş fi dat o cantitate mai mică decît acest barem stabilit pentru fiecare vacă individual, însemna că nu foloseam întreaga capacitate de producţie a animalului, iar dacă aş fi dat mai multe concentrate decît acest barem era un consum zadarnic, „stricam orzul pe gişte".

La vaca „Ruja" am observat că nu consumă mai mult de 2 kg. concentrate, nici dacă îl torn cu găleata — în schimb are o mare preferinţă pentru fîn pe care îl consumă cu plăcere. Ea a reuşit să dea astfel, în acest an, peste 6.000 litri lapte.

Iată numai cîteva aspecte care confirmă necesitatea cunoaşterii fiecărui animal pe un timp îndelungat. Iată unele din „secretele" rezultatelor pe care le-am obţinut pînă în prezent prin calificarea profesională.

Nu există nici o meserie mai frumoasă decît aceea pe care o îndrăgeşti. Mie îmi este dragă meseria mea de mulgător şi de aceea am reuşit ca de la o producţie medie de 3.075 litri lapte pe cap de vacă în prima fătare, cît am obţinut în 1959, să salt în acest an producţia medie de fiecare vacă furajată la 6.500 litri.

Alături de mine muncesc şi alţi tovarăşi care de asemenea au rezultate frumoase. De exemplu, tovarăşul Ganea Gheorghe a obţinut în acest an o producţie medie de peste 5.900 litri lapte.

În fiecare gospodărie, la fiecare lot şi chiar la fiecare vacă există o serie de rezerve interne pentru mărirea producţiei de lapte. Depinde numai de noi toţi, cu cîtă dragoste şi cu cît simţ de răspundere căutăm să le descoperim şi să le folosim.

Pentru munca şi aportul nostru partidul se îngrijeşte să fim răsplătiţi. Eu am luat în acest an un salariu mediu lunar de peste 1.200 lei, la care se mai adaugă şi peste 6.000 lei premiu pentru depăşirea planului de lapte.

Eu sînt adînc recunoscător partidului nostru iubit pentru că mi-a creat condiţii ca dintr-un muncitor necalificat, cu numai 5 clase primare, să devin astăzi un muncitor fruntaş, bine calificat într-o meserie frumoasă.

Faţă de toate acestea eu făgăduiesc să lupt în anul 1962 pentru obţinerea unei producţii medii de 7.000 litri lapte de fiecare vacă furajată şi mă angajez să împărtăşesc din experienţa şi metodele mele de muncă tuturor mulgătorilor din gospodăriile colective din apropierea gospodăriei de stat Sandra, unde muncesc.

Cuvîntul tovarăşului Aurel Antohi,

directorul S.M.T. Topraisar, regiunea Dobrogea

Staţiunea de maşini şi tractoare Topraisar din raionul Negru Vodă, regiunea Dobrogea, dispune de 136 tractoare, 50 semănători pentru porumb, 48 semănători păioase, 83 combine şi alte maşini şi utilaje şi deserveşte 11 G.A.C. cu o suprafaţă de 20.468 hectare.

Este cunoscut că factorul principal care pune în practică toate măsurile agrotehnice îl constituie omul, cadrele şi gradul lor de calificare. O preocupare importantă pe care a avut-o staţiunea noastră a fost asigurarea cadrelor de mecanizatori. Dacă pînă în anul 1957 în staţiunea noastră circa 15 la sută din mecanizatori erau din afara razei noastre de activitate, am reuşit, ca începînd cu anul 1958, toţi mecanizatorii să provină din G.A.C. pe care le deservim. Pentru asigurarea cadrelor de mecanizatori în următorii ani, în cadrul staţiunii noastre am înfiinţat o şcoală profesională în care învaţă 103 elevi, recrutaţi tot din cadrul acestor gospodării colective.

Staţiunea noastră a acordat o atenţie deosebită şi permanentizării mecanizatorilor în G.A.C. din care aceştia provin. Aproape 70 la sută din totalul de mecanizatori au vechime în S.M.T. şi lucrează în aceleaşi gospodării de 8-9 ani, iar restul de cîte 3-4 ani.

Pentru o mai bună colaborare între S.M.T. şi G.A.C. trebuie să arăt că în consiliile de conducere ale celor 11 G.A.C. din raza noastră au fost aleşi 7 şefi de brigadă şi 4 tractorişti. Acest fapt a creat posibilitatea ca problemele organizatorice şi de producţie să fie analizate în comun în consiliile de conducere şi să se poată stabili măsuri care să ducă la rezolvarea sarcinilor. Ca urmare a închegării legăturilor dintre brigada de tractoare şi G.A.C. s-a reuşit pînă în prezent ca la sediul a 4 brigăzi permanente să se amenajeze de către G.A.C. cîte o remiză-atelier şi un depozit de carburanţi şi lubrifianţi. Sînt create condiţii ca în anul viitor să se amenajeze asemenea construcţii şi la celelalte gospodării.

În privinţa eficienţei acestui lucru, vreau să arăt următorul exemplu: Brigada de tractoare nr. 9, care lucrează la G.A.C. Lanurile de peste 4 ani, prin îmbunătăţirea an de an a calităţii lucrărilor a contribuit la obţinerea unor producţii din ce în ce mai mari. Astfel, în perioada anilor 1959—1961 gospodăria Lanurile a sporit producţiile medii la hectar la grîu de la 1.630 la 1.905 kg., la porumb de la 2.600 kg. la 4.296 kg., iar la floarea-soarelui de la 1.450 la 1.840 kg. Deosebit de aceasta, brigada a realizat şi importante economii la preţul de cost (în anul 1961, peste 60.000 lei).

Pentru a efectua în acelaşi timp întregul ciclu de lucrări agricole în cursul unui an, colectivul de muncă al staţiunii noastre, în colaborare cu consiliile de conducere, au repartizat grupe permanente de tractoare şi maşini pentru fiecare brigadă de cîmp în parte. Acest lucru a dat posibilitate fiecărei brigăzi de cîmp să-şi execute lucrările în epoca optimă şi de bună calitate, imprimîndu-se totodată un simţ de răspundere mai ridicat mecanizatorilor, pentru realizarea şi depăşirea producţiei planificate în brigada de cîmp la care lucrează.

În ultimii ani S.M.T. au primit tractoare şi maşini agricole moderne cu indici tehnico-economici superiori care ne dau posibilitatea să executăm lucrările la timp şi de mai bună calitate.

În continuare vorbitorul a făcut unele observaţii şi propuneri pentru ridicarea calităţii la diferite piese pentru tractoarele şi maşinile agricole ce se livrează.

Pentru îmbunătăţirea calităţii pieselor — a subliniat vorbitorul — considerăm că este necesar ca uzinele constructoare să ţină seama de sugestiile noastre, deoarece asemenea deficienţe au mai fost semnalate şi în alte ocazii fără a se lua în toate cazurile măsurile necesare.

În afară de cele arătate, în încheiere aş vrea să spun că noi simţim nevoia să fim dotaţi cu mai multe grape stelate, grape cu discuri, cu mai multe sape rotative, cositori mecanice şi tăvăluge şi, dacă se poate, înlocuirea grapelor cu colţi cu grape mai grele.

Pentru anul viitor colectivul staţiunii de maşini şi tractoare Topraisar se angajează să lupte cu mai multă perseverenţă pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective pe care le deserveşte, pentru traducerea în viaţă a directivelor celui de-al III-lea Congres al P.M.R. şi a sarcinilor izvorîte din Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c.

Cuvîntul tovarăşului Petru Mihalache,

preşedintele G.A.C. din comuna Tîrzii, regiunea Iaşi

Cîte n-aş vrea să vă spun despre gospodăria colectivă „Flamura Roşie", despre hărnicia şi priceperea colectiviştilor noştri? Dar sînt lucruri îndeobşte cunoscute... Drumul nostru a fost şi este cel arătat de partid. Şi-i bine s-o spunem răspicat; gospodăria colectivă ne-a adus belşugul şi fericirea în casă.

Astăzi, în comuna noastră oricine poate număra aproape 300 case noi. Odată cu „lampa lui Ilici" care a risipit pentru totdeauna negurile întunericului (căci trebuie să vă spun că întreaga comună este electrificată) s-au înălţat peste 130 de antene de radio şi televiziune. A crescut interesul oamenilor pentru îmbogăţirea minţii; colectiviştii noştri s-au deprins tot mai mult cu biblioteca, căminul cultural, colţul roşu — unde tineri şi vîrstnici îşi petrec laolaltă serile, citind o carte, un ziar, sau participînd la reprezentaţiile date de echipele noastre de artişti amatori.

Aşa-i că asemenea fapte vă sînt cunoscute? Sînt cuceriri pe care le întîlneşti în orice colţ de ţară, acolo unde, la îndemnul partidului, oamenii au pornit cu temei să-şi făurească un viitor lipsit de griji acolo unde gospodăria colectivă s-a putut dezvolta multilateral. Sînt lucruri cunoscute.

Dar eu, tovarăşi, m-am înscris la cuvînt ca să vorbesc mai cu seamă despre un anumit lucru: despre grija noastră de a mări rodnicia pămîntului.

Ca să înţelegeţi mai bine cîtă importanţă are pentru noi, colectiviştii din Tîrzii, această problemă, trebuie să vă spun că solul comunei noastre este în cea mai mare parte format din luturi alternate cu nisipuri slab cimentate şi straturi subţiri de grezie sau argilă. Datorită reliefului, numai 60 la sută din suprafaţa arabilă poate fi lucrată mecanizat; fertilitatea solului este în general scăzută, ca urmare a eroziunii, iar ploile cu caracter torenţial măresc procesul de erodare a solului.

Vreau să arăt consfătuirii cum au luptat colectiviştii din Tîrzii pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al Partidului privind folosirea cît mai raţională a fondului funciar şi creşterea suprafeţei arabile prin lucrări de combatere a eroziunii solului, precum şi de fertilizare a acestuia.

Avînd în vedere faptul că aproape 80 la sută din teren este supus eroziunii, consiliul de conducere, cu sprijinul organizaţiei de partid, a analizat măsurile ce se cer a fi luate pentru îmbunătăţirea calităţii solului, folosirea raţională şi punerea în valoare a terenurilor slab productive sau neproductive. Pe baza planului de organizare a teritoriului s-a trecut apoi la executarea lucrărilor de combatere a eroziunii solului. Gospodăria noastră urmează să execute lucrări de prevenire şi combatere a eroziunii solului pe o suprafaţă totală de 1.564 ha. din care 1.196 ha. teren arabil, 214 ha. păşuni şi fîneţe, 80 ha. terenuri prevăzute a fi plantate cu vii, 140 ha. ce urmează a fi plantate cu pomi şi 40 ha. terenuri neproductive (rîpi, ravene etc).

Lucrările prevăzute au fost executate în termenele stabilite. Astfel, am aplicat un complex de măsuri pe întreaga suprafaţă de 1.196 hectare teren arabil. Au fost plantate perdele de protecţie pe o suprafaţă de 20 ha. şi benzi înierbate pe 5 ha. De asemenea, în plantaţiile de vii s-au efectuat lucrări de amenajare pe o suprafaţă de 35 ha., din care în terase, 21 ha.; în plantaţiile de pomi s-au făcut amenajări pe o suprafaţă de 60 ha., din care în terase potcoavă 46 ha. Pe 14 ha. terenuri neproductive s-au făcut plantaţii masive cu specii silvice, iar în momentul de faţă (potrivit proiectului de organizare) continuă lucrările pe păşuni şi fîneţe. Aş mai putea adăuga că pentru creşterea fertilităţii solului, în perioada anilor 1959—1961 pe suprafaţa de 225 ha. a fost încorporată cantitatea de 3.100 tone gunoi de grajd, iar pe alte 580 hectare, 65 tone îngrăşăminte chimice. De asemenea, acum şi în momentul executării arăturilor adînci, grija noastră este de a transporta cantităţi cît mai mari de îngrăşăminte pe cîmp, fiind conştienţi că în acest fel mărim an de an fertilitatea solului.

Expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, ţinută în faţa activului de partid din regiunea Iaşi, a constituit pentru noi, colectiviştii din Tîrzii, un nou îndemn în efectuarea tuturor lucrărilor care determină sporirea rodniciei pămîntului. Mobilizaţi de organizaţia de partid, consiliul de conducere şi membrii gospodăriei colective „Flamura Roşie" şi-au prevăzut, ca sarcină de cinste, depăşirea planului anual la aceste lucrări. De altfel, trebuie să subliniez că majoritatea lucrărilor de stăvilire a eroziunii solului, cum ar fi: plantaţiile pe ravene şi perdelele de protecţie pentru terenul arabil — au fost făcute prin muncă patriotică.

Cu toate condiţiile de sol nefavorabile pe care le-am amintit, gospodăria colectivă din Tîrzii este astăzi multimilionară. Dacă anul trecut am obţinut un venit curat de 1.273.902 lei numai din valorificarea produselor provenite din sectorul vegetal, la sfîrşitul acestui an, ca urmare a extinderii lucrărilor de fertilizare şi combatere a eroziunii solului, acelaşi sector ne va aduce un venit de aproape 1.500.000 lei.

Aş vrea să mai spun ceva pentru acei dintre tovarăşii invitaţi care reprezintă aici în consfătuire ţărănimea cuprinsă în întovărăşirile agricole. Aşa cum ne învaţă partidul, trebuie să ştim că numai terminarea colectivizării va crea condiţiile optime pentru valorificarea deplină a resurselor existente şi trecerea la o agricultură intensivă, de mare productivitate, multilateral dezvoltată, care să asigure un belşug de produse agro-alimentare şi în acelaşi timp bunăstarea ţărănimii muncitoare. Da. Gospodăria agricolă colectivă este calea care duce la sporirea rodniciei pămîntului, chezăşia belşugului şi a vieţii înfloritoare pentru fiecare ţăran muncitor.

Aparatul fotografic a surprins una din clipele de mare bucurie pe care le-au trăit aceşti tineri delegaţi la Consfătuire, care au primit Medalia Muncii. Foto: I. CUCU

Cuvîntul tovarăşei Maria Zidaru,

preşedinta G.A.C. din comuna Păuleşti, regiunea Maramureş

Congresul al III-lea al partidului nostru a arătat însemnătatea dezvoltării producţiei de legume, mai ales în jurul oraşelor şi centrelor muncitoreşti. Gospodăria noastră se află în apropierea oraşului Satu Mare. Ţinînd seama de aceasta şi de faptul că legumele aduc mari venituri băneşti, noi am acordat atenţie dezvoltării producţiei de legume şi zarzavaturi. Anul acesta am cultivat legume şi zarzavaturi pe o suprafaţă de 16 ha., urmînd ca în anul viitor să extindem această suprafaţă la 20 ha. Prin munca depusă de colectivişti şi aplicarea metodelor agrotehnice, am reuşit să obţinem producţii mari. La roşiile timpurii am recoltat de pe 3 ha. cultivate 64.000 kg. la ha., iar de pe 6 ha. cultivate cu varză de toamnă 50.000 kg. la ha.

Pentru a folosi cît mai intensiv pămîntul şi în scopul creşterii producţiei de legume, am organizat producerea a 2 recolte succesive pe an, în afară de culturile intercalate. Astfel, cultivînd varză timpurie şi plantînd în luna iunie roşii, am produs pe aceste suprafeţe 104 tone legume, care ne-au adus un venit de 73.400 lei la ha.

Trebuie să arătăm că producţia realizată de pe întreaga suprafaţă cultivată cu legume a fost contractată şi valorificată prin Aprozar şi Agevacoop, realizînd un venit total de 827.000 lei. Aceasta înseamnă că fiecare hectar cultivat cu legume ne-a adus un venit de 51.600 lei.

Rezultatele obţinute în dezvoltarea producţiei de legume nu sînt întîmplătoare. Dimpotrivă, ele sînt rodul aplicării în bune condiţii a regulilor agrotehnice înaintate. Astfel, la grădina de legume noi am folosit sămînţă de înaltă productivitate ca „10 X bizon" şi „Zarea X Comet" la roşii sau soiul „Ditmark" la varză timpurie. O atenţie deosebită am acordat ridicării fertilităţii solului. Odată cu arăturile de bază am încorporat cantităţi mari de îngrăşăminte, circa 50—60 tone la ha., la care s-au adăugat şi îngrăşăminte chimice.

Pentru grăbirea creşterii legumelor am produs din timp răsadurile necesare, avînd construite sere pe o suprafaţă de 2.100 m.p. şi 4.900 m.p. răsadniţe. În timpul iernii, serele au fost folosite pentru producerea de trufandale (salată, ridichi, ceapă verde, ardei iute, castraveţi). O altă metodă pe care o folosim pentru producerea culturilor timpurii este repicarea răsadurilor în ghivece arse, confecţionate în gospodăria noastră. Pe lîngă lucrările de întreţinere, acordăm o mare atenţie irigării culturilor de legume, care se face prin aspersiune (ploaie artificială). Un fapt important care a ajutat la obţinerea de producţii mari şi a îmbunătăţit calitatea muncii a fost introducerea retribuţiei şi după producţia obţinută.

La aceste succese obţinute în dezvoltarea producţiei de legume o contribuţie însemnată au adus şi femeile din gospodăria noastră, care reprezintă majoritatea braţelor de muncă în legumicultură. Iată de ce consiliul de conducere al gospodăriei colective, ajutat de organizaţia de bază, a acordat toată atenţia creării condiţiilor necesare pentru a scuti femeile de unele munci în gospodăria personală. Astfel, copiii colectiviştilor sînt întreţinuţi şi educaţi în cadrul grădiniţei sezoniere. Tot pentru uşurarea muncii femeilor s-a înfiinţat o brutărie. În asemenea condiţii, colectivistele noastre îşi dau din plin contribuţia în toate ramurile de producţie ale gospodăriei, la înfrumuseţarea satului, a parcului.

În încheiere vorbitoarea a spus: pentru noi această consfătuire constituie o mare bogăţie de experienţă. La întoarcerea mea acasă voi vorbi membrilor noştri şi gospodăriilor agricole vecine despre tot ceea ce am învăţat aici.

Bunul mers al gospodăriei noastre se datoreşte faptului că întotdeauna am ascultat cuvîntul partidului. Promitem conducerii partidului că vom depune întreaga energie pentru dezvoltarea continuă a gospodăriei noastre şi ridicarea nivelului de trai al colectiviştilor, aducîndu-ne în acelaşi timp contribuţia la aprovizionarea oamenilor muncii de la oraşe.

Cuvîntul tovarăşului Ion Mănescu

directorul uzinei de maşini agricole „Semănătoarea" din Bucureşti

Ca reprezentant al uzinei „Semănătoarea" din Capitală, ţin să mulţumesc pentru prilejul ce mi se oferă de a participa la această importantă Consfătuire a ţăranilor colectivişti, iniţiată de conducerea partidului nostru.

Cu această ocazie aflăm încă odată aprecieri şi sugestii legate de folosirea maşinilor pe care le executăm, în special în ce priveşte calitatea lor în funcţionare şi măsura în care ele corespund cerinţelor pe care le impune permanenta dezvoltare a agriculturii noastre socialiste. De altfel, ţin să subliniez că întotdeauna contactele directe cu oamenii muncii de pe ogoare au fost utile pentru colectivul uzinei noastre, reprezentînd o adevărată verificare a eficacităţii muncii noastre.

De la înfiinţare pînă în prezent, uzina „Semănătoarea" a fabricat şi livrat agriculturii peste 47.000 maşini agricole din ce în ce mai perfecţionate şi mai complexe şi de mare însemnătate pentru mecanizarea muncilor agricole. Am pornit de la semănători simple cu tracţiune animală şi am ajuns să fabricăm combine pentru recoltat cereale — din care am livrat agriculturii aproape 23.000 bucăţi.

Prin grija partidului şi guvernului, uzina noastră s-a dezvoltat an de an, şi astăzi dispunem de un parc de maşini-unelte de mare productivitate şi înaltă precizie, numeroase tehnologii de execuţie sînt mecanizate sau în curs de mecanizare. Ca rezultat, uzina „Semănătoarea" poate asigura în întregime nevoile agriculturii noastre socialiste cu combine pentru recoltat cereale păioase.

Împletind cele aflate din sesizările lucrătorilor din agricultură cu acţiunea de urmărire efectivă pe teren a comportării maşinilor — muncitorii, inginerii şi tehnicienii noştri au ajuns la cunoaşterea precisă a defecţiunilor, a cauzelor acestora şi respectiv la înlăturarea lor.

An de an s-au adus modificări constructive şi îmbunătăţiri care au făcut ca utilizarea combinelor de cereale să crească de la 3 ore din 8 ore în 1957, restul fiind opriri datorite unor defecţiuni — la 7 ore din 8 în anul 1961.

Paralel, prin aceste îmbunătăţiri constructive s-au redus şi pierderile de boabe de la 5,6 la sută pe combină în 1957, la 1,7 pe combină în campania agricolă a anului 1961. Această reducere a pierderilor reprezintă zeci de mii de tone grîu boabe.

Mergînd consecvent pe linia îmbunătăţirii calităţii produselor noastre, la combina de cereale, în anul 1962, se vor introduce în continuare o serie de modernizări, care vor duce la creşterea coeficientului de siguranţă în exploatare pînă la 0,93 şi la o productivitate de aproape 7 ha./10 ore, fapt care încadrează combina noastră printre cele mai bune combine pentru recoltat cereale existente în prezent. De asemenea, cositoarea purtată pe tractor a fost modificată radical, obţinîndu-se o reducere a greutăţii de circa 30 la sută, o maşină cu rezultate superioare şi un coeficient de siguranţă mărit.

Pe linia utilizării combinei de cereale la cît mai multe acţiuni de recoltare, colectivul de muncă al uzinelor „Semănătoarea" a realizat şi experimentat diferite dispozitive care ridică productivitatea şi utilizarea multiplă a acestei maşini. Menţionăm însă că Ministerul Agriculturii nu a comandat pînă în prezent aceste dispozitive.

Întreaga noastră activitate este orientată pe direcţiile principale ale dezvoltării agriculturii. Dat fiind că în prezent se pune un accent deosebit şi pe creşterea producţiei animaliere şi deci a bazei furajere, la indicaţiile conducerii de partid şi de stat, în anul 1961 am trecut la fabricarea în serie a combinei universale pentru recoltat furaje de însilozare.

Sîntem conştienţi că produsele fabricate de uzina noastră trebuie să răspundă exigenţelor mereu crescînde ale agriculturii. De aceea preocupările noastre se îndreaptă spre realizarea unor maşini agricole moderne de mare productivitate. Dar pentru aceasta nu este suficientă numai voinţa noastră. Este necesar ca şi Ministerul Agriculturii să indice mai din vreme linia de perspectivă în asimilarea de maşini de recoltat pentru produsele de bază, orientîndu-se după sarcina pusă de partid în ce priveşte mecanizarea completă a muncilor agricole.

Lipsa unor mijloace mecanizate pentru strîngerea paielor face ca această muncă să coste de 2—3 ori mai mult decît recoltarea propriu-zisă a grîului. Pentru anul 1962 noi vom prezenta pentru experimentare un colector de paie a cărui utilizare, într-o singură campanie la 5.000 de combine, poate aduce agriculturii o economie de circa 40.000.000 lei. Considerăm că o asemenea linie de perspectivă trebuie să răspundă la cîteva probleme de bază, pentru soluţionarea cărora este necesară o cît mai bună colaborare între institutele de cercetări şi constructorii de maşini, înainte de elaborarea planurilor tematice, de studii, cercetări şi prototipuri de maşini agricole pentru anul următor.

În activitatea noastră zilnică de producţie mai avem deficienţe în executarea pieselor. Examenul activităţii noastre îl constituie comportarea maşinilor în campaniile de recoltare pe ogoarele gospodăriilor agricole de stat şi colective. Examinatorii sînteţi dumneavoastră, lucrătorii din agricultură. Pentru a putea îmbunătăţi mereu calitatea maşinilor pe care le fabricăm, vă rugăm ca oricînd să ne comunicaţi tot ce aveţi de semnalat. Aceste observaţii ne vor ajuta, aşa cum ne-au ajutat şi pînă în prezent o serie de propuneri printre care şi aceea făcută de tov. Spătaru Stancu de la Centrul şcolar agricol Giurgiu. Această propunere de îmbunătăţire a reperului „roată dublu dinţată" de la combina de cereale a fost însuşită de uzină, acceptată ca inovaţie, tovarăşul fiind recompensat şi stimulat.

Colectivul de muncitori, ingineri, tehnicieni şi funcţionari al uzinei „Semănătoarea", sub conducerea organizaţiei de partid, conştient de rolul important ce îi revine în măreaţa operă de mecanizare a agriculturii, asigură conducerea partidului şi guvernului că va munci cu elan şi dragoste pentru realizarea tuturor sarcinilor ce i se vor încredinţa.

Vom da agriculturii maşini din ce în ce mai multe, mai ieftine şi de bună calitate.

Cuvîntul tovarăşului Gheorghe Ciobănescu

brigadier în G.A.C. din comuna Lunguleţu, regiunea Bucureşti

Sînt brigadier la gospodăria agricolă colectivă din comuna Lunguleţu, gospodărie care a luat fiinţă în luna ianuarie a acestui an cu un număr de 1.267 familii şi o suprafaţă de 1.864 ha. Gospodăria noastră este aşezată în apropierea oraşului Bucureşti şi contribuie la aprovizionarea Capitalei cu legume şi zarzavaturi.

În acest an, am cultivat pe ogoarele noastre o suprafaţă de 671 ha. cu cartofi de vară, 70 ha. cu pepeni, 22 ha. cu castraveţi de toamnă şi alte legume. Noi am obţinut rezultate bune în cultura legumelor, mai ales prin culturile duble. Pe acelaşi teren am avut două şi chiar trei feluri de culturi. În toamnă am semănat pe o suprafaţă de 3 ha. spanac, iar după recoltarea lui am pus cartofi timpurii la care am obţinut o producţie medie de 6.000 kg. la ha. După recoltatul cartofilor am plantat varză de toamnă, şi am obţinut o producţie de 47.000 kg. în medie la ha. Pe majoritatea suprafeţei de 671 ha. am plantat varză de toamnă, obţinînd astfel două culturi pe acelaşi teren. Valoarea cartofilor şi a verzei obţinută pe ha. se ridică la suma de 38.000 lei. Totodată ne-am ocupat şi de plantarea de vară a cartofilor. În acest fel, după varza timpurie, la 25 iulie am plantat cartofi iarovizaţi pe care i-am recoltat la 25 octombrie, şi am obţinut o producţie medie de 22.000 kg.

Producţiile obţinute de noi în acest an se datoresc pe de o parte priceperii colectiviştilor noştri în cultura legumelor, iar pe de altă parte îngrăşării întregii suprafeţe cu gunoi de grajd şi cu îngrăşăminte chimice. Ca urmare a producţiei obţinute, cultura legumelor a adus gospodăriei noastre din primul an de activitate un venit de peste 3 milioane lei. Valoarea zilei-muncă se ridică la peste 32 lei. Acest lucru nu ne mulţumeşte însă, deoarece prin cultura legumelor putem să obţinem venituri şi mai mari care să ducă la creşterea valorii zilei-muncă la peste 40—50 lei.

Pentru anul 1962 gospodăria noastră şi-a propus să extindă suprafaţa de legume de la 671 ha., la 800 ha., din care 30 ha. irigate. De asemenea, ne-am mai propus să mărim suprafaţa de legume timpurii şi extratimpurii — roşii, vinete şi alte zarzavaturi — pe care gospodăria noastră nu le-a cultivat pînă în prezent.

Mă angajez în faţa consfătuirii noastre să obţin producţii din ce în ce mai mari la ha. şi să lupt ca gospodăria noastră să devină fruntaşă pe raion şi să intre în rîndul gospodăriilor agricole colective fruntaşe pe ţară.

Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști

Cuvîntul tovarășului Ilie Luca,

director G.A.S. Variaș, regiunea Banat

Muncitorii din gospodăria noastră au o bogată experiență în ce privește creșterea și îngrășarea porcilor. Anul acesta noi îngrășăm 13.000 de porci și livrăm fondului central al statului 125 vagoane de carne de porc. La fiecare hectar de pămînt arabil noi producem cîte 510 kilograme carne din care 480 kg. carne de porc.

Poate veți întreba, cum se poate obține atîta carne la 100 de hectare? Noi cultivăm o suprafață importantă cu cereale și leguminoase boabe și asigurăm creșterea continuă a producției la hectar. În felul acesta asigurăm peste 6.000 tone de furaje concentrate.

Preocuparea consiliului gospodăriei a fost ca în afară de asigurarea bazei furajere în cadrul gospodăriei să ne asigurăm și producerea purceilor din producție proprie. Avem în prezent 750 scroafe matcă, care produc anual peste 13.000 purcei, revenind în medie 16—17 purcei pe cap de scroafă.

Grija noastră de zi cu zi a fost să avem în acest sector zootehnic oameni pricepuți, cu dragoste de animale, asigurînd permanentizarea lor la locul de muncă. Din cei 117 muncitori din sectorul porcin, 70 lucrează în acest sector de peste 11 ani, 25 au o vechime de peste 5 ani și numai 8 au o vechime de pînă la 2 ani.

Pentru a livra în tot cursul anului carne (din 10 în 10 zile) gospodăria noastră a organizat monta și fătările la scroafe semigrupate. Fiecare lucrător are în îngrijire 24 de scroafe din care 12 sînt în lactație cu purcei, iar alte 12 sînt întărcate, aflîndu-se în perioada de montă și gestație.

Pentru a obține la înțărcarea purceilor cel puțin 17 kg. am luat o serie de măsuri. Mai întîi am pregătit scroafele printr-o furajare diferențiată și bogată în proteină digestibilă și săruri minerale, dîndu-le în completare în timpul verii lucernă verde la discreție, iar în timpul iernii siloz de lucernă și morcovi furajeri.

Din luna aprilie și pînă în luna octombrie, scroafele sînt ținute în tabere de vară pe lucernieră, beneficiind de mișcare și de razele soarelui. De ce am organizat întreținerea scroafelor în tabere de vară? Aceasta prezintă o serie de avantaje economice și biologice. Costul unei zile furajate la o scroafă întreținută în tabără se reduce de la 6,50 lei cît ne costă de obicei, la mai puțin de 3 lei. Prin întreținerea scroafelor în tabere, am redus prețul de cost al purceilor de la 190 lei cît a fost în 1958-1959, la 100-110 lei în 1960-1961 în perioada de tabără, revenind în medie anual pe gospodărie 140-150 lei.

Iată cum am organizat noi tabăra de vară pentru scroafe. S-au ales 15 ha de lucernieră pe care s-a amenajat un șopron pentru circa 300 scroafe. Cu 2—3 săptămîni înainte de fătare scroafele erau ținute în boxe individuale sub formă de colibă, unde fătau și alăptau purceii pînă la 2—3 săptămîni. Pășunatul scroafelor s-a făcut pe parcele delimitate cu ajutorul păstorului electric, schimbîndu-se parcela de pășunat la 2—3 zile, în vederea îngrășării. După 25 de zile parcelele de lucernă puteau fi pășunate din nou. Astfel, în decurs de 5—6 luni, fiecare parcelă s-a putut pășuna de 6 și chiar de mai multe ori.

Purceii crescuți pe lucernieră au fost înțărcați la greutatea de 19—20 kg. Acest tineret trecut la îngrășătorie a realizat sporuri de la 400—750 gr. pe zi, astfel că au putut fi livrați la vîrsta de 6 și 6 luni jumătate la o greutate de 95—100 kg.

Văzînd rezultatele bune obținute în creșterea porcilor pe lucernieră, ne-am pus întrebarea cum să facem ca și în lunile de iarnă să obținem purcei înțărcați la aceeași greutate. Am observat că două îngrijitoare care lucrează în aceeași unitate folosesc aceleași cantități de furaje, dar una înțarcă purceii la o greutate de 18 kg., iar cealaltă între 13—14 kg. Care era cauza? Prima îngrijitoare învăța purceii să mănînce încă din a 7-10-a zi de la fătare; ea le dădea în hrană furaje cernute cu sita, le schimba de două ori pe zi aceste furaje ca să fie tot timpul proaspete, laptele tras îl schimba de 4 ori pe zi, iar de două ori pe zi schimba apa de băut. Cealaltă însă nu făcea aceasta.

Generalizînd pe gospodărie metoda folosită de prima îngrijitoare, am transformat un selector pentru a da trei sorturi de uruială: uruiala foarte fină o administrăm la purceii sugari, uruiala fină la tineret și la porcii puși la îngrășat, iar uruiala mai mare pentru scroafele mari.

Intensificînd controlul, astfel ca fiecare îngrijitor să schimbe de două ori pe zi uruiala, laptele tras, apa și să administreze numai furaje uruite foarte fin, am obținut în medie purcei cu o greutate la înțărcare de 17 kg. Așa am trecut peste așa-zisa „criză de trei săptămîni a purceilor", reducîndu-se simțitor și mortalitățile.

Vreau să mai arăt că gospodăria noastră aplică metoda creșterii în tabere de vară a tineretului taurin și a vacilor de lapte. Ca urmare a acestui lucru anul trecut am realizat o producție de 4.665 litri lapte pe cap de vacă furajată, la un preț de cost de 1,18 lei, iar în acest an realizăm o producție de peste 4.800 litri lapte pe cap de vacă, la un preț de circa 1,10 lei litrul.

Datorită producțiilor mari obținute la grîu, porumb, lapte și carne realizăm în acest an un beneficiu de peste 3 milioane lei.

Desfășurarea lucrărilor în zilele de 19-22 decembrie

Lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști au continuat în zilele de marți, miercuri, joi și vineri.

Marți, în cea de-a doua zi a Consfătuirii, s-au întrunit cele 6 comisii de lucru care analizează problemele privind producția de cereale și plante tehnice, producția pomi-viticolă, producția legumicolă, creșterea animalelor, mecanizarea agriculturii, probleme economice și organizatorice ale gospodăriilor agricole colective. De asemenea, s-a întrunit comisia de redactare a proiectului Chemării către toți oamenii muncii din agricultură.

La lucrările comisiilor au participat peste 600 de reprezentanți din toate regiunile țării, care au dezbătut amănunțit problemele puse în discuție și au făcut numeroase propuneri.

★

Miercuri dimineața, în cadrul Consfătuirii au continuat discuțiile. Prima parte a ședinței a fost condusă de tovarășul Chivu Stoica. La discuții au luat cuvîntul tovarășii: Traian Gîrba, președintele Sfatului popular al regiunii Crișana, Mircea Anghel, președintele G.A.C. din comuna Grindu, regiunea București, Isaia Negruț, mulgător la G.A.S. Șandra, regiunea Banat, Gheorghe Dindere, secretar al Comitetului regional Oltenia al P.M.R., Aurel Antohi, directorul S.M.T. Topraisar, regiunea Dobrogea, Petru Mihalache, președintele G.A.C. din comuna Tîrzii, regiunea Iași, Maria Zidaru, Erou al Muncii Socialiste, președintele G.A.C. din Păulești, regiunea Maramureș, Nicolae Găneț, președintele Sfatului popular al regiunii Galați, Ion Mănescu, directorul uzinelor „Semănătoarea" — București, Gheorghe Ciobănescu, brigadier la G.A.C. din comuna Lungulețu, regiunea București, și Ilie Luca, directorul G.A.S. Variaș, regiunea Banat.

Partea a doua a ședinței de dimineață a fost condusă de tovarășul Mihai Dalea.

În continuarea discuțiilor au luat cuvîntul tovarășii: Dumitru Balalia, prim-secretar al Comitetului regional Ploiești al P.M.R., acad. Gh. Ionescu-Sisești, vicepreședinte al Academiei R.P. Romîne, Aurel Cioc, brigadier la G.A.C. din comuna Miloșești, regiunea București, Anghelina Argint, brigadieră la G.A.C. din comuna Vîrteșcoiu, regiunea Galați, Eugen Alexe, adjunct al ministrului Agriculturii, care a prezentat referatul comisiei pentru problemele privind creșterea animalelor, Ion Mărcuș, președintele Sfatului popular al regiunii Brașov, Emil Oniga, directorul uzinelor de tractoare din Brașov, Gheorghe Goina, președintele G.A.C. din comuna Sintana, regiunea Crișana.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm a avut loc apoi solemnitatea înmînării unor titluri, ordine și medalii acordate de Consiliul de Stat al R. P. Romîne celor ce s-au distins prin munca lor plină de abnegație pentru dezvoltarea agriculturii socialiste a patriei noastre.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, a înmînat înaltele distincții.

După înmînarea distincțiilor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a felicitat călduros pe cei decorați. Cuvîntarea a fost subliniată prin puternice aplauze. Întreaga asistență, în picioare, a ovaționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central.

Au luat apoi cuvîntul tovarășii Viorel Uibaru, Dumitru Dumitru și Andrei Popa care, în numele celor decorați, au mulțumit călduros pentru distincțiile acordate și au asigurat Comitetul Central al partidului, pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej personal, că vor munci cu entuziasm pentru a îndreptăți înalta prețuire ce le-o acordă partidul și guvernul, îndeplinind cu cinste măreţele sarcini trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. pentru dezvoltarea și înflorirea agriculturii noastre socialiste.

În ședința de după-amiază au luat cuvîntul, în cadrul discuțiilor, tovarășii: Petre Moldovan, director general în Ministerul Agriculturii, care a prezentat referatul Comisiei pentru mecanizarea agriculturii, Sandu Constantin, președintele Sfatului popular al regiunii Argeș, Gheorghe Stan, președintele G.A.C. din comuna Dochia, regiunea Bacău, Emil Negruțiu, rectorul Institutului agronomic din Cluj, Maria Panțel, îngrijitoare de păsări la G.A.C. din satul Balda, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, Nicolae Ștefan, directorul Institutului de Cercetări Horti-Viticole, care a prezentat referatul Comisiei pentru producția pomi-viticolă, Ion Bănică, președintele G.A.C. din comuna Smeeni, regiunea Ploiești, Mihai Dobîrtă, președintele G.A.C. din satul Cistei, regiunea Hunedoara, Jean Keis, director general în Ministerul Agriculturii, care a prezentat referatul Comisiei pentru producția legumicolă, inginer Alexandru Ilyeș, președintele G.A.C. din comuna Salonta, regiunea Crișana, Mihai Segărceanu, președintele G.A.C. din comuna Rastu, regiunea Oltenia, Mihai Nagy, președintele G.A.C. din satul Goreni, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, Gheorghe Pop, președintele Sfatului popular al regiunii Maramureș, Gheorghe Irimia, președintele G.A.C. din comuna Bucecea, regiunea Suceava, Victor Novac, președintele întovărășirii agricole din comuna Păunești, regiunea Bacău, Alice Săvulescu, membru corespondent al Academiei R.P. Romîne, Nicolae Lobonțiu, vicepreședinte al Sfatului popular al raionului Reghin, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, Nicolae Gaidagiu, președintele G.A.C. din comuna Topalu, regiunea Dobrogea.

★

Joi, în cadrul Consfătuirii au continuat, de asemenea discuțiile. Ședința a fost condusă de tovarășul Chivu Stoica.

Au luat cuvîntul tovarășii Gheorghe Dragomir, șef de secție la C.C. al P.M.R., care a prezentat referatul Comisiei pentru problemele economice și organizatorice ale gospodăriilor agricole colective, Teodor Maghiar, Erou al Muncii Socialiste, președintele G.A.C. din comuna Mădăraș, regiunea Crișana, Mircea Ceaușescu, directorul G.A.S. Căteasca, regiunea Argeș, Daniel Roth, președintele G.A.C. din comuna Șona, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, Ștefan Boboș, președintele Sfatului popular al regiunii Bacău, Maria Costică, îngrijitoare de păsări la G.A.C. din comuna Beșenova Nouă, regiunea Banat, Petre Maftei, brigadier la S.M.T. Huși, regiunea Iași, Atanase Atanasiu, președintele G.A.C. din comuna Dobroești, orașul București, Victor Ionescu, adjunct al ministrului Comerțului, Ion Stanciu, președintele G.A.C. din comuna Baba Ana, regiunea Ploiești, Ion Girceag, președintele G.A.C. din comuna Hărman, regiunea Brașov, Nicolae Giosan, directorul Institutului de cercetări agricole, care a prezentat referatul Comisiei pentru producția de cereale și plante tehnice, Avram Țuicu, președintele Sfatului popular al raionului Bujoru, regiunea Galați, Bucur Șchiopu, adjunct al ministrului Agriculturii, Dănilă Chirilă, președintele G.A.C. din comuna Mirăslău, regiunea Cluj, Dumitru Dejeu, președintele Sfatului popular al regiunii Hunedoara, Nicolae Dogaru, directorul G.A.S. Giarmata, regiunea Banat, Gheorghe Rădoi, adjunct al ministrului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, Nicolae Puiu, directorul G.A.S. Coțușca, regiunea Suceava, Janos Fazekaș, ministrul Industriei Alimentare, și Gheorghe Timaru, directorul Stațiunii experimentale Podu Iloaie, regiunea Iași.

Consfătuirea a hotărît încheierea discuțiilor.

Acordarea unor titluri, ordine și medalii celor ce s-au distins în munca pentru dezvoltarea agriculturii socialiste

(Urmare din pag. I-a)

Gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu", comuna Hărman, regiunea Brașov.

Gospodăria agricolă colectivă „Albina", comuna Comana, regiunea Dobrogea.

Gospodăria agricolă colectivă „8 Martie", comuna Biled, regiunea Banat.

★

Pentru contribuția însemnată la mărirea producției în gospodăriile agricole colective din raza lor de activitate, pentru productivitate și indici înalți obținuți în folosirea mașinilor și utilajelor agricole, pentru realizarea de lucrări de calitate și la prețuri de cost reduse, a fost conferit „Ordinul Muncii" clasa I următoarelor stațiuni de mașini și tractoare:

Stațiunea de mașini și tractoare Topraisar, regiunea Dobrogea.
Stațiunea de mașini și tractoare Gottlob, regiunea Banat.
Stațiunea de mașini și tractoare Grivița, regiunea București.
Stațiunea de mașini și tractoare Cioara-Doicești, regiunea Galați.

★

Pentru contribuția de seamă la înzestrarea agriculturii cu mașini și utilaje și pentru crearea de noi tipuri de mașini agricole perfecționate, pentru rezultatele obținute în creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost, a fost conferit „Ordinul Muncii" clasa I următoarelor întreprinderi industriale:

Uzina „Semănătoarea" — București.
Uzinele „I. C. Frimu" — Sinaia.
Uzina „Vasile Roaită" — București.

Conferirea de ordine și medalii ale Republicii Populare Romîne

Pentru merite deosebite în munca de colectivizare a agriculturii, întărirea economică a unităților agricole socialiste și organizarea producției agricole, pentru contribuția însemnată la mărirea producției agricole vegetale și animale, a fost conferit prin Decret al Consiliului de Stat

„Ordinul Muncii" clasa I tovarășilor: **Ion I. Cozma și Gheorghe Gh. Necula.**

„Ordinul Muncii" clasa a II-a tovarășilor: **Eugen Gh. Alexe, Marin M. Stancu, Marin T. Argint, Alexandru Gh. Lascu, Nicolae I. Matei, Serghei S. Petculeț, Angelo D. Minculescu, Gheorghe T. Dindere, Gheorghe Gh. Dragomir, Gavrilă Nariță, Nicolae A. Zăvideanu, Traian Ilie I. Luca, Vasile T. Mara, Mihai I. Bejan, Ilie Gh. Căpățînă, Ion Gh. Vineș, Vasile T. Cîrtea, Panait I. Sima, Gheorghe C. Orășeanu, Nicolae T. Stoian, Ioan S. Popa, Ion P. Bora, Nicolae A. Puiu.**

Pentru contribuția de seamă la introducerea în producție a unor hibrizi dubli de porumb corespunzători condițiilor de climă și sol, la stabilirea agrotehnicii porumbului și grîului de mare productivitate, ameliorarea unor soiuri de porumb și grîu, a fost conferit **„Ordinul Muncii" clasa I** tovarășului **Nicolae I. Giosan.**

Pentru contribuția la elaborarea tehnicii de cultivare a pomilor fructiferi și a viței de vie în unitățile socialiste agricole, organizarea plantațiilor pe suprafețe mari, îmbunătățirea agrotehnicii în livezi și vii, a fost conferit **„Ordinul Muncii" clasa I** tovarășului **Nicolae M. Stefan.**

Pentru contribuția importantă în munca de cercetare științifică, crearea de noi soiuri de porumb și grîu, a fost conferit **„Ordinul Muncii" clasa a II-a** tovarășului **Vasile Gh. Velican.**

Pentru contribuția la cercetarea și punerea în fabricație a unor mașini agricole moderne și introducerea în producție a acestora, a fost conferit **„Ordinul Muncii" clasa a II-a** tovarășului **Gheorghe R. Cristali.**

Pentru contribuția la organizarea muncii de cercetare privind ameliorarea unor rase de animale și introducerea lor în producție a fost conferit **„Ordinul Muncii" clasa a II-a** tovarășului **Virgil I. Gligor.**

Pentru merite deosebite în organizarea procesului de învățămînt agricol și pregătirea cadrelor de specialitate, a fost conferit **„Ordinul Muncii" clasa a II-a** tovarășilor: **Emil E. Negruțiu și Gheorghe Gh. Timariu.**

Pentru merite deosebite în organizarea activității gospodăriilor agricole de stat, introducerea în producție a tehnicii noi, a unor soiuri de grîu și porumb de înaltă productivitate, a fost conferit ordinul **„Steaua Republicii Populare Romîne" clasa a II-a** tovarășului **Bucur I. Schiopu.**

Pentru contribuția importantă la construirea unor tipuri de mașini și utilaje agricole perfecționate, a fost conferit

„Ordinul Muncii" clasa I tovarășilor: **Constantin Tuzu, Gheorghe Rădoi.**

„Ordinul Muncii" clasa a II-a tovarășilor: **Vicențiu Gh. Bujoreanu, Aurel I. Boghici, Ștefan Șt. Mladoveanu, Virgil Actarian, Așot Al. Serafian, Gheorghe S. Oprea, Florea M. Chiriță, Vasile C. Șerbănescu, Emil N. Oniga, Mihai N. Marinescu II, Gorun H. Kasardjian, Nicolae D. Grama, Nicolae D. Teodorescu, Mihai Gh. Cantoreanu, Jan N. Vasile, Ion I. Din, Andrei V. Popa, Alexandru N. Costea.**

De asemenea, prin Decrete ale Consiliului de Stat s-a conferit Ordinul Muncii clasa a II-a unui număr de 5 tovarăși, Ordinul Muncii clasa a III-a unui număr de 309 tovarăși, Medalia Muncii unui număr de peste 3.400 tovarăși.

DRAGOSTE ȘI ENTUZIASM

La ora cînd scriu aceste rînduri, lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști sînt încheiate. Sub cupola uriașei săli a Palatului Republicii Populare Romîne s-a stins ecoul aplauzelor și uralelor. Cei peste trei mii de delegați și invitați s-au întors în sate și comune așteptați cu nerăbdare de tovarășii lor de muncă, dornici să li se împărtășească din învățămintele marelui sfat.

Și ații sînt de bogate aceste învățăminte! În pauza ședinței din dimineața zilei de miercuri, în pauzele ședințelor următoare, numele lui Isaia Negruț a fost rostit de nenumărate ori cu deosebit interes, cu deosebită stimă. Cine este Isaia Negruț? Este unul din miile de lucrători ai agriculturii noastre socialiste, oameni cu înaltă conștiință, îndrăgostiți de meseria lor, bucuroși să-și împărtășească și altora din bogata lor experiență. Mulgător la gospodăria de stat Șandra, regiunea Banat, tovarășul Negruț obține în acest an de la fiecare vacă din lotul pe care-l îngrijește cîte 6.500 de litri de lapte. Pe cît de sigur și competent, pe atît de simplu, își împărtășește el din „secretele" acestui important succes. Prezintă exemple, date, cifre, dîndu-ți imaginea unei munci temeinice, gîndită în toate amănuntele ei, a unei adevărate pasiuni pentru meserie. Pe baza a numeroase exemple, îndelung studiate, mulgătorul din Șandra arată „secretele" succesului său: hrănirea diferențiată, cu grijă pentru economisirea furajelor, studierea particularităților animalului, dragoste pentru el — despre toate acestea a vorbit, simplu și colorat, tovarășul Negruț. Și cea mai importantă concluzie pe care ține s-o amintească: „Nu există nici o meserie mai frumoasă decît aceea pe care o îndrăgești.

O impresie puternică a produs asupra miilor de delegați și invitați, cuvîntul tovarășului Petru Mihalache președintele gospodăriei colective din Tîrzii, regiunea Iași. El a vorbit despre lupta colectiviștilor din Tîrzii cu forțele naturii potrivnice, 80 la sută din terenul colectivei de aici este supus eroziunii; din această cauză solul are în general o fertilitate scăzută, ploile cu caracter torențial măresc procesul de erodare a solului. Ceva trebuia făcut pentru stăvilirea eroziunii. În frunte cu comuniștii, sutele de colectiviști au început lupta. Au fost plantate perdele de protecție pe 20 de hectare și benzi înierbate pe 5 ha. 21 de hectare au fost amenajate pentru vii în terase, iar alte 46 pentru pomi în terase potcoavă. În total, subliniază tovarășul Mihalache, gospodăria colectivă are în plan să facă lucrări de prevenire și combatere a eroziunii solului pe o suprafață de 1.564 de hectare. Hotărît, natura va trebui să se supună voinței unite a colectiviștilor.

...Se anunță o pauză, dar participanții nu părăsesc sala. Urmează un emoționant eveniment: înmînarea unor titluri, ordine și medalii acordate de Consiliul de Stat al R.P. Romîne celor care s-au distins prin munca lor plină de abnegație pentru dezvoltarea agriculturii socialiste a patriei noastre. Începînd de miercuri, 20 decembrie, numărul Eroilor Muncii Socialiste din agricultură a ajuns la 9. Alături de mecanizatorul Vasile Voichiță, maistrul zootehnist Constantin Adochiței, președinții de gospodării colective Maria Zidaru și Nicolae Hudițeanu, poartă acum Steaua de Aur alți 5 președinți de gospodării colective: Viorel Uibaru, Gheorghe Maftei, Teodor Maghiar, Dumitru Tudose, Ilie Crăciun. Emoționați, fericiți, cei 5 eroi primesc din mîinile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej înaltele distincții, răsplată binemeritată a muncii lor plină de roade.

După decorarea cu ordine și medalii a unor unități agricole socialiste, unități industriale și a unor tovarăși, Consfătuirea își reia lucrările. Marele schimb de experiență continuă.

În cuvîntul său, Gheorghe Goina, președintele cunoscutei gospodării colective din Sîntana, regiunea Crișana, subliniază rolul important ce revine gospodăriilor colective dezvoltate din punct de vedere economic și organizatoric în sprijinirea gospodăriilor tinere și mai slab dezvoltate, pentru ca și acestea să ajungă la nivelul celor fruntașe.

Colectivista Maria Costică, îngrijitoare de păsări la gospodăria colectivă din comuna Beșenova Nouă, regiunea Banat, prezintă cu deosebită convingere avantajele creșterii păsărilor. Nu pentru prima oară vorbește ea despre această problemă. „Pentru că colectiviștii spuneau mereu că nu merită să creștem pui deoarece avem numai pierderi, am ținut o evidență de tot ceea ce ei au consumat și le-am dovedit că dacă îți dai interesul poți avea rezultate frumoase și să aduci venituri însemnate gospodăriei..." Pentru tovarășa Costică „rezultate frumoase" sînt cei 4.000 de pui cîți a crescut singură în acest an, aproape fără pierderi.

Alții și alții colectiviști — președinți și brigadieri, mulgători, crescători de păsări se perindă la tribună. Ei înfățișează cu numeroase exemple succesele importante dobîndite în colectivizarea agriculturii, întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și sporirea producției agricole.

Vineri dimineața orele 10. Urcă la tribună tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Minute în șir sala răsună de aplauze și ovații. Primul secretar al Comitetului Central al partidului nostru prezintă tabloul minunat al transformărilor petrecute în agricultura țării, în lumina sarcinilor stabilite de cel de-al III-lea Congres al P.M.R., îndrumă, dă sfaturi pentru viitor. Cuvîntarea sa este deseori întreruptă de aplauze. Sînt aplaudate îndelung cuvintele: „Se poate prevedea că procesul de colectivizare va fi încheiat înainte de 1965". Aplauzele se transformă în ovații la cuvintele: „Vreau să vă aduc la cunoștință o veste care, sînt convins, are să vă bucure pe toți. Planul producției globale industriale pe 1961 a fost îndeplinit la 19 decembrie, cu 12 zile înainte de sfîrșitul anului". Țărănimea colectivistă își exprimă astfel recunoștința sa fierbinte față de gloriosul său aliat și conducător — clasa muncitoare.

După 5 zile de fructuoase dezbateri, Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști și-a încheiat lucrările. Spre toate colțurile țării participanții la Consfătuire au pornit să ducă cuvîntul partidului de îndemn la muncă, pentru obținerea unor și mai mari succese pe calea continuei înfloriri a agriculturii noastre socialiste. Sintetizînd, se poate spune că ei duc în inimi și în minte chemarea scrisă pe fundalul scenei din sala unde au avut loc dezbaterile: „SUB CONDUCEREA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN, ÎNAINTE SPRE DESĂVÎRȘIREA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE ÎN PATRIA NOASTRĂ".

T. OPREA

„Încrederii acordată de partid îi vom răspunde printr-o muncă și mai plină de roade"

De vorbă cu tovarășii VIOREL UIBARU, Erou al Muncii Socialiste și SABIN BEC, președintele gospodăriei agricole colective „8 Martie" din Biled, gospodărie decorată cu Ordinul Muncii cl. I-a.

Coboram împreună scările hotelului. Văzîndu-i, ne-am gîndit cît de bine se potrivesc uneori lucrurile: îi căutam pe amîndoi. Le-am spus-o.

— Pe noi nu-i greu să ne găsești împreună.

Eroul Muncii Socialiste, tov. Viorel Uibaru, președintele gospodăriei colective din Lenauheim, ne informează că el și Sabin Bec, președintele de la Biled, sînt prieteni buni și de multă vreme. Gospodăriile le sînt vecine.

— Vecinătatea asta ne este foarte folositoare, reia firul discuției tov. Sabin Bec. Iar dacă anul trecut gospodăria din Lenauheim, iar anul acesta gospodăria noastră a primit Ordinul Muncii cl. I, explicația trebuie căutată și în această vecinătate.

Tov. Uibaru încuviințează:

— Într-adevăr. În decursul anilor s-a statornicit obiceiul că dacă una din gospodării aplică o metodă nouă și capătă un plus de experiență, să o transmită și celeilalte. Așa se face că an de an dezvoltarea gospodăriilor noastre a fost asemănătoare.

Îl rugăm pe tov. Uibaru să facă precizări.

— Cît de asemănător se dezvoltă gospodăriile noastre ne-o dovedesc cifrele. Iată cîteva: Gospodăria colectivă din Lenauheim a livrat anul acesta statului 1.200 de porci. Cea din Biled, 1.000. În 1962, ambele gospodării vor livra cîte 2.000 de capete. Sau, să ne oprim la producția de lapte. Cît a obținut una în anul acesta, atît și cealaltă: 2.800 de litri pe cap de vacă furajată. În privința fondului de bază, s-ar părea că gospodăriile se deosebesc: 11,5 milioane la Biled, numai 7 milioane la Lenauheim. Raportat însă la suta de hectare, amîndouă gospodăriile au un fond de bază în jur de 350.000 lei.

— Voi ne-ați luat-o însă înainte, în privința venitului bănesc la unitatea de suprafață, remarcă tov. Bec.

Într-adevăr, calculele arată că gospodăria colectivă din Lenauheim și-a întrecut vecina cu 700 de lei venit bănesc la hectar.

— Asemănarea se vădește și în sectorul producțiilor vegetale? i-am întrebat noi pe cei doi președinți.

Ne-a răspuns tov. Bec:

— Desigur. Condițiile de climă și sol fiind aceleași, aceeași și priceperea oamenilor, nu se poate ca rezultatele să difere. Producții de circa 2.000 kg. la grîu și peste 4.000 kg. de porumb au obținut ambele gospodării.

Îi privim pe interlocutorii noștri. Distincțiile pe care le poartă, — tov. Uibaru, Steaua de Erou al Muncii Socialiste și Ordinul muncii cl. I, iar tov. Sabin Bec, Ordinul Muncii cl. I și III sînt o dovadă că la rezultatele obținute de cele 2 gospodării pînă acum, contribuția președinților este dintre cele mai importante.

— Astăzi (n.r. vineri) au ajuns ziarele la Biled, ne spune fericit tov. Bec. Decorarea gospodăriei o să-i bucure mult pe colectiviștii noștri. Munca lor a căpătat cea mai înaltă apreciere. Aprecierea conducerii partidului și statului.

Tovarășul Uibaru este încă emoționat. Găsește greu cuvintele pentru a ne împărtăși imensa lui bucurie și recunoștință pentru faptul că i s-a acordat titlul de Erou al Muncii Socialiste.

— A fost atît de neașteptat pentru mine... Colectiviștii noștri or să se bucure foarte mult. Titlul de Erou al Muncii Socialiste care mi-a fost dat înseamnă în primul rînd că munca noastră, a tuturor care lucrăm în gospodărie, a fost apreciată. Distincțiile acordate ne vor înzeci puterile. Încrederii acordate de partid noi îi vom răspunde printr-o muncă și mai avîntată, și mai plină de roade.

Pe nesimțite, discuția a ajuns la problemele de viitor ale celor două gospodării. Așa cum le stă bine unor unități fruntașe, ambele și-au propus pentru viitor indici înalți.

— Pentru 1962 ne spune, de exemplu, tov. Uibaru ne-am propus să obținem cîte 3.000 kg. de grîu, 5.000 kg. de porumb boabe și 40.000 kg. de sfeclă de zahăr la ha., pe întreaga suprafață cultivată cu aceste plante. Producția de lapte va crește odată cu numărul vacilor, cu 400 de litri pe cap de vacă; păsări vom avea cu 7.000 mai multe decît în anul acesta.

Nici gospodăria colectivă din Biled nu va rămîne mai prejos. Pe suprafețe mai mari de 1.000 de hectare ea va obține nu mai puțin de 2.500 kg. de grîu și 5.000 kg. de porumb boabe la hectar. Pe suprafețe de peste 100 de hectare gospodăria și-a propus să obțină la ha în medie cîte 60.000 de kg. de porumb siloz și 2.000 kg. de tutun-foi uscate (anul acesta, la 80 de ha. cu tutun gospodăria a realizat un venit bănesc de 2,5 milioane lei). În sectorul zootehnic, gospodăria și-a propus, de asemenea, indici înalți. Numărul vacilor și junincilor va crește cu 140, iar al producției medii de lapte cu 800 de litri.

— Realizarea sarcinilor pe care ni le-am propus, încheie discuția noastră tov. Uibaru, este pe deplin posibilă. Bogata experiență pe care ne-am însușit-o la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști o vom împărtăși membrilor gospodăriilor noastre și o vom folosi în munca de zi cu zi.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii